OSREDNJA KNJIŽNICA CELJE

Šentjurske NOVICE

649
Osrednja knjižnica
Muzejski trg 1a
3000 Celje

šentjurski lokalni časopis | letnik VII, št. 3 | 28. marec 2000 | cena 250 SIT

poštnina plačana pri pošti Šentjur

foto: foto Langus

Velikonočnica vabi na Ponikvo

OPTIKA PETRA

Petra VOGA-KUMER s.p.
Drofenikova 16, 3230 Šentjur
tel. & fax: 063/ 740-152 gsm: 041/ 733-268

ZA VAS POSLUJEMO VSAK DELOVNI DAN
OD 9-12 IN 12[30]-17, SOBOTA 9-12

- okulistične preglede
- pestra izbira okvirjev in stekel za korekcijo
- pribor za čiščenje in shranjevanje očal
- tekočina za kontaktne leče
- velika izbira sončnih očal kolekcije 2000
- hitra izdelava očal

NOVO-NOVO-NOVO-NOVO-NOVO-NOVO

- VELIKA PONUDBA DALJNOGLEDOV
- SODELOVANJE PRI NAGRADNEM ŽREBANJU - POLET Z BALONOM

Razvoz kurilnega olja

OMV ISTRABENZ

Bencinski servis Šentjur
Tel.: 063/743-801, 743-802

PROTECT SERVIS

Leona Dobrotinška 27, 3230 ŠENTJUR

GUME

Gaberšek Milan, Šentjur (063) 746 110, 743 416; Šmarje (063) 821 918, 819 02 40

NAJVEČJA IZBIRA GUM IN PLATIŠČ • VULKANIZERSTVO • AVTOPRALNICA • AVTOOPTIKA • OBNOVA GUM • BISTRO •

APRILSKE UGODNOSTI OB NAKUPU Z GOTOVINO

15% popusta za pnevmatike Sava

10-25% popusta za ALU PLATIŠČA

pri nakupu 4 pnevmatik vam brezplačno testiramo optično nastavitev, zavore in amortizerje

Delovni čas...
delavnik 8h - 18h
sobota 8h - 12h

NOVOST V PROIZVODNEM PROGRAMU

HLADNA OBNOVA AVTOPNEVMATIKE
RECAMIC REmould CAlt MICHELIN

12.900,00 MICHELIN Pilot EXALTO 195/50 R15

5.128,00 Sava EFECTA 135 R13

BRIDGESTONE Continental DUNLOP GAMIX GOODYEAR Sava FULDA kormoran kléber MICHELIN PIRELLI Barum

ENKEI VALLELUNGA 15.210,00 [14"]

OZ RACING VIVACE 19.700,00 [15"]

TRAKTORSKE GUME Barum TZ19

11.2/10 R24.... 28.300,00
11.2/10 R28.... 29.489,00
12.4/11 R28.....31.600,00

Vse cene vsebujejo DDV in popuste.

info

Ugodni gotovinski krediti

Varčevalcem Banke Celje nudimo **ugodne gotovinske kredite** z odplačilno dobo do 5 let po obrestnih merah od T+3,75 % do T+7,75 %.

Vabimo Vas, da nas obiščete v eni izmed naših enot, kjer odobravamo kredite.

So stvari, ki jih lahko ponudi le dobra banka.

banka celje

STANOVANJSKA ZADRUGA ATRIJ z.o.o.
Lava 7, 3000 CELJE
http: www.sz-atrij.si
e-mail: sz-atrij@siol.net
tel.: 063-42-63-110
fax:063-42-63-136

ATRIJ

POZOR ! Kjer je dom, je srce.

* POSREDUJEMO PRI PRODAJI IN NAKUPU NEPREMIČNIN
* BREZ STROŠKOV DO PRODAJE NEPREMIČNINE
* PRI PRODAJI HIŠE VAM NUDIMO BREZPLAČNO CENITEV SODNEGA CENILCA

INFORMACIJE:
TEL.:063 - 42 - 63 -120 in
063 - 42 - 63 - 122

SIQ CERTIFIKAT št. 093 ISO 9001

Za področje upravljanja z nepremičninami in posredništvo v prometu z nepremičninami.

OSREDNJA
KNJIŽNICA
CELJE

NASLEDNJI

Bogdan Rahten

Postprešerno razpoloženje na rednem *poizidnem* srečanju v uredništvu je pregnala bojazen, da bo urednik zopet posegel po taktiki "mlade krvi"; torej da bi uvodnik zopet spisal eden izmed novih mladincev. Na tajnem glasovanju bi verjetno vsaj dva avtorja izmed volilne mase treh glasovala, da naj ta čast kar ostane Mateju. "Boš zdaj ti naredil uvodnik?" je bilo slišati iz urednikovega naslonjača. "Ja, zakaj pa ne? Saj mora biti zanimivo," je nekdo spregovoril skozi moja usta in uporabil moj glas. Kvadrilijon slik se mi je v trenutku odvrtel v možganih. Ujel sem se.

Kako naj "mladi novinar" napiše nekaj, s čimer si ne bo nakopal nekakšne (še večje) stigme Kovačeve lutke in da bo kljub temu zadovoljil urednika - piker kot je rad. Poleg tega je treba izpasti frajer med kolegi, biti ponos bližnjemu sorodstvu in povrhu vsega izraziti še lastne občutke. Zdi se, da so renesančni alkimisti svojčas imeli pri roki bolj učinkovite rešitve.

Prejšnja uvodničarja sta se pritoževala, da nimata več (to velja bolj za "njuna" časopisa) materiala za obdelavo. Žanr uvodničarstva je res nekaj posebnega. Mešanica med spisom, kjer zdraviš osebne komplekse, do skoraj znanstvenega kritiškega in analitičnega pogleda na družbo.

Običajno v teh vrsticah vznikajo razne politične teorije. In kljub obema ženskima praznikoma naj bo tudi tokrat tako. Slovensko politično življenje spričo "jesenskega lota" že zdaj hromi ostale sfere bivanja. Na državni ravni se obetajo precejšnje tektonske spremembe. No, pri nas bo verjetno ostalo po starem... In to bi morali kvečjemu izkoristiti! V Državnem zboru bo šentjurski Malovrh v novem sklicu imel že pravi metuzalemski status. V teh letih je, kljub delu v raznih odborih, ostal občutek (morda enostavno zato, ker se skoraj ni pojavljal za govorniškim odrom), da je njegova relativna teža v "spodnjem domu" premajhna. Že res, da je član trenutno šele pete stranke po velikosti, vendar ga lahko prerazporeditev moči v novi združeni desni sili, kot bolj liberalnega demokrščana, naplavi kar visoko. Seveda pod pogojem, če si sam to tudi v resnici želi.

Kot županu mu gre na roke razmeroma ugodna zakonodaja o financiranju lokalnih skupnosti, saj nam (občini Šentjur (še vedno) pri Celju) Država daje relativno veliko. Samemu sedenju na dveh stolčkih pa se podobno kot še nekaj kolegov s Šubičeve ne bo zlahka odpovedal, saj je tudi sam sprejemal ustrezno zakonodajo. In kljub vsem silnim nalogam v DZ se bo tudi doma potrebno še močno potruditi. Kup zadev na domačem zelniku raste kot konoplja. Tudi, če bi nas Miklavž, Božiček in Dedek Mraz nekaj let intenzivno obiskovali, bi težko zadovoljili potrebe našega "polisa".

Investicija v gradnjo čistilne naprave, firme v ali tik pred stečajem, stanovanjska problematika, odplačevanje najetih kreditov, ilegala v športnem parku, turistična (ne)strategija, novi gasilski dom, pa nova knjižnica, kulturni dom, avtobusna postaja, nadvoz, pa še mladina hoče nekakšne prostore... Spisek praktično nima konca.

Želje periferije so bolj sramežljive in ne zahtevajo več kot kakšen meter vodovoda ali pa asfalta npr.: s Planine proti Sevnici oz. Lesičnemu, ali pa da bi nekdo odvažal smeti (če že, pa po ceni, podobni drugod)... Po drugi strani, pa skromni kot smo, si verjetno ne bomo drznili preveč zagristi v PHARE-ov kolač. In da ne bo utonilo čisto v pozabo, kdaj in kako bodo občani dobili nekoč obljubljeno vračilo vložkov v telefonijo. Morda pa bo šentjurskemu zmaju treba odsekati še kakšno glavo in se bodo zopet kje porodile separatistične težnje.

Razraščanje prometa nas je z vidika varnostnih razmer za pešce in kolesarje (Za nekatere ene presenetljivo dejstvo je, da nekateri drugi še vedno hodijo peš!) popolnoma porazilo. Skozi Novo vas, Črnolico in Hruševec vozniki, če v bližini ni "modrih", pridobivajo dragocene sekunde. Verjetnostni račun kaže, da bo enkrat moralo počiti. Bolj za svojo lažjo vest pa so svetniki "novim" pločnikom rezervirali par milijončkov, ki še dolgo ne bodo rešili nobenega življenja. Sreča v nesreči: bo vsaj maša zadušnica na novih orglah lepo zvenela. Malce naprej po cesti pa na nove "prebivalce" čaka razširjeno pokopališče.

Torej, množica zadev, ki terja, če ne že iznajdljivega McGajverja, pa osebo, ki se mora stvari v celoti posvetiti in ima za sabo dobro delovno ekipo. Polovičenje med Ljubljano in Šentjurjem gotovo ne pomeni potrebne učinkovitosti, pa čeprav se zadeva rešuje s profesionalizacijo podžupana. Koga s(m)o pravzaprav predzadnjo jesen izvolili? Malovrha ali partitokratskega konservativca Čokla, ki sedaj vlada Šentjurju? V Celju so volivci dokaj racionalno Zimška omejili na Ljubljano, na domači prestol pa ustoličili vitalnega Šrota.

Predlog za občinske svetnike. V zgodovini politike so se z njo ukvarjali materialno preskrbljeni možje, ki jim je bil cilj izboljšati blagor podanikov, ne pa svoj. Če bi se odpovedali sejninam (12.000 SIT) in jih namenili tako ali drugače potrebnim pomoči, bi se vsaj s čim lahko pohvalili.

Ko sem prej že načenjal zgodbo o volitvah. Ali bo letos končno prišlo do kakšne resne domače konfrontacije med kandidati? Nekaj takega obljublja "polistrankarsko" Društvo za razvoj. Slika šentjurske predvolilne kampanje je par letakov, par plakatov in intervju na šmarskem radiu. Pričujoči "žlehtni" šentjurski medij, ki je za mnoge skoraj edini informacijski kanal o domačem dogajanju, pa zaradi osebnih zamer in raznih navodil nikakor ni blizu sliki javnega foruma. Kot bi dejala kolegica Lucija, bi se zlobneži veselili, če bi nas Nekdo enostavno kupil. Tako bi se spet vrnili v čase (nekoč opevane in očitno nikoli zares pozabljene) ilegale.

Za konec pa v premislek skupaj poglejmo, kako so teoretiki javnega mnenja v začetku 20. stoletja razmišljali o idealnem časopisu. Ustanovili naj bi ga najbolj razgledani in izobraženi možje, v njem naj bi imele vse stranke prostor za predstavljanje in pojasnjevanje dogodkov, naj bi bil neodvisen od oglaševalcev in imel zagotovljeno visoko naklado. Glasovi ljudstva bi v časniku našli neposreden izraz. Senzacionalizem naj bi bil izključen...

OBVESTILO STARŠEM

Center za socialno delo Šentjur poziva starše, ki želijo uveljavljati pravico do otroškega dodatka, da oddajo vloge do 31. 3. 2000 na Centru!

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Dušana Kvedra 11. E-pošta: sentjurske.novice@siol.net. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Postavitev in oblikovanje: Samo Gazvoda. Tisk: Grafika Gracer, Celje. 8% DDV je vračunan v ceno.

Naslova uredništva: D. Kvedra 11, Šentjur. Telefon: 063 741-500, 041 759-816. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-601-24123.

naslednja številka: Šentjurske NOVICE
[torek] 25. april 2000

Občinski svet: Denar je sveta vladar

Tudi občinski proračun je nedvomno politični akt, celo najpomembnejši politični akt, ki ga lahko ustvari lokalna politika. Vsa druga pisarija, razne strategije, načrti, petletni plani, pisma o nameri so v bistvu vedno bili le v celofan zavita demagogija, s katero si vladajoča garnitura kupuje zaupanje. Če iz vseh teh načrtov kasneje kaj uspe, je drugotnega pomena. Še vedno so se našli dovolj dobri razlogi za verodostojno opravičilo, če ni šlo, kot je bilo napovedano. Pri proračunu pa ni šale, denar nima barve in smer, kamor se pretaka, je tista prava politična smer, tisti, ki ima v rokah občinski mošnjiček, pa je "bog i batina". Težko je le, ker je proračun razmeroma zahtevna materija, pod različne blagozveneče naslove posameznih postavk, okrašenih s prilagodljivimi statističnimi pokazatelji, pa se dajo razmeroma lahko spraviti tudi celi "sloni". Zlasti še, če demokratični mehanizmi ne delujejo, kot je primer v šentjurski občini, se proračun lahko spremeni v veliko mahinacijo.

ZAKLJUČNI RAČUN - ŽUPAN REČE, SVETNIKI REP MED NOGE

V lanskem letu je Občina imela 1,484 milijarde SIT prihodkov in je tudi vse do zadnjega tolarja porabila. Čeprav je proti koncu leta župan pripravil rebalans proračuna, svetniki pa so ga brez večjega ugovarjanja tedaj sprejeli, se je sedaj vendarle pokazalo, da je bil narejen več ali manj na pamet, tako na prihodkovni kot na odhodkovni strani. Kako bi sicer bilo mogoče, da posamezne proračunske postavke, pred nekaj meseci usklajevane, sedaj nihajo od ničle do neskončnosti. Pa to še ne bi bilo tako hudo, če bi se občinska uprava potrudila in lepo pisno podrobno razložila, zakaj tako. Ali pa če bi to storil Nadzorni odbor, ki je ustoličen varuh občinskega denarja. Pa nič od tega. Zoran Justin, kot predstavnik Nadzornega odbora, je sicer stokal, da zaradi časovne stiske nima pisnega poročila, da je NO zahteval obrazložitve večjih prekoračitev, da je protestiral, ker jih ni dobil itd., toda nazadnje je na vztrajanje Zupanca iz LDS le moral priznati, da niso sistematično pregledali niti ene same postavke proračuna. Je pa sprejel sklep, da je z zaključnim računom vse OK. In ko sem v zvezi s takšnim delom nadzornih organov nekaj malega ovinkaril, da gre bolj za kavico pri županu kot za odgovorno delo, se ni razburil Justin, temveč sam gospod podžupan Čokl, ki je vehementno protestiral, da gre za nedopustno žalitev nadzornih organov, kar pa je zadevo samo še poslabšalo, ker je nedvoumno pokazal, da z NO delajo, kot se reče po domače, z roko v roki.

Nekaj bolj zanimivih številk. Za občinsko upravo so porabili 152,2 milijona SIT, kar je za 46% več kot leto prej. Župan se je sicer razburjal, da to ni res, da gre za hudobne očitke na pamet, ampak tudi ponovni izračun ni pokazal drugače. Podrobnejše obrazložitve, zakaj takšen porast, pa svetniki tudi niso dobili. Tudi stroški za urejanje stavbnih zemljišč so bistveno presegli načrtovane zneske (za cca 20 milijonov), pri čemer so spet nekatere postavke ostale na čisti ničli, druge pa so skočile iz tečajev.

Zanimivo je, da občina plača za oskrbovance v domovih okrog 50 milijonov, od svojcev in dedičev pa ni uspela izterjati niti enega celega milijona tolarjev.

Rahlo sporno se mi je zdelo tudi poročilo o sredstvih stanovanjskega sklada, saj je pod postavko "Drugi odhodki" ostala kar čedna vsotica 22 milijonov, za katere se predlagatelju ni zdelo vredno pojasniti, zakaj so bili porabljeni, vprašanja pa tudi nihče ni tvegal, da se ne bi zameril sestavljalcem poročila.

Kljub splošnemu nezadovoljstvu- med razpravljalci ni bilo nikogar, ki bi pohvalil župana in njegove financarje- je glasovanje o zaključnem računu pokazalo, da županov glasovalni stroj, sestavljen obvezno iz svetnikov SKD in Neodvisne liste ter zvestih satelitov iz LDS in SDS, dela brezhibno. Zaključni račun je bil sprejet z dvotretjinsko večino.

PRORAČUN 2000 - NIČ DRUGAČE KOT ZAKLJUČNI RAČUN; 5 MILIJONOV ZA ORGLE, 7 MILIJONOV ZA PROPAGANDO

Razprava o predlogu proračuna se je vlekla kot jara kača, pa čeprav je bilo vsem jasno, kot je v uvodu povedal Žafran iz SDS, da se na koncu ne bo nič spremenilo. Svetniki so pač izkoristili priložnost, da so "nastopali" in se borili za svoje volivce, praviloma vsak za svojo KS, kraj ali društvo, nihče pa za občino kot celoto.

Razprave predsednikov posameznih odborov, v večji meri jih vodijo "sateliti" iz "opozicije", iz SDS, Združene liste in LDS, so kaj kmalu pokazale, da odbori županovega predloga proračuna sploh niso resno predelali. Gorečan, Artnak (LDS),Oset, Planko (SDS), Erjavec (ZL) in Luskar (SLS) so vsak za področje svojega odbora (po vrsti za: gospodarstvo, šport, okolje, kulturo, stavbna zemljišča, kmetijstvo) več ali manj s čustvenimi argumenti dokazovali, da je za njihove resorje denarja premalo. Njim je sledila večina svetnikov, ki so podobno ugotavljali za svojo KS ali svojo cesto. Demagogije o ubogih ljudeh na obrobju občine, ki nimajo vode, pozimi gazijo sneg in sta nanje "pozabila Bog in Občina" (Škoberne, SLS), je bilo na pretek.

Pungartnik (Neodvisni) je zahteval, da se občina zadolži za 20 milijonov in jih vloži v nova delovna mesta (kako si to enostavno operacijo predstavlja, ni povedal), da naj se sanira Slivniško jezero (tu je mimogrede rahlo napeljal vodo na svoj mlin - ima vikend ob jezeru), da nekaj denarja "njegovemu" "Društvu za razvoj Šentjurja", pa Neodvisni listi, Vrbljanom za športno igrišče (Vodstvo Neodvisnih je doma iz Vrbnega) in še kaj. Janez Škoberne (SLS) je proračunu očital statičnost, bil pa je tudi edini, ki je podvomil v smiselnost 5 milijonov, ki jih občina spet podarja župniji za orgle. Na temo občinskih orgel se je odločno oglasil tudi Artnak (LDS), ki pa je predlagal, da naj župnija občini za ta denar proda rezervno športno igrišče pod Botričnico, da bo posel bolj čist. Še prej pa je povedal, da še vedno nimamo proračunskih načel in z denarjem takorekoč improviziramo, pozabil ni na urejanje centra Slivnice, na končno dokončanje večnega problema Športnega parka, na "proporcionalnosti" pri vodovodih in svojo prislovično skrb za podežlje. Brglez (SLS) in Žafran (SDS) sta dokazovala, da Šentjur požre večino proračunskega denarja, Senica (SKD),Pajek (LDS), da so Praprotno oziroma obrobne KS (Prevorje, Kalobje, Loka) povsem pozabljene itd., Zdolšku s Ponikve se je zdelo, da zanemarjamo "našega državljana" Slomška, katerega dvestoletnici rojstva bi morali nameniti vsaj 600 000 tolarjev. K vsej tej jeremijadi sem dodal še svojo milo prošnjo, da občina nameni nekaj fičnikov organiziranemu praznovanju državnih praznikov, saj zdaj, ko največkrat še zastav več ne obešamo, šele s televizije zvemo, da praznujemo. Moram priznati, da sem kar precej razprav prešprical, ker sem že vnaprej vedel, ne le kaj bodo svetniki povedali, temveč tudi, da gre za besede v veter.

In še nekaj številk. V naslednjem letu bo občina razpolagala z 1,455 milijarde tolarjev (ali za 2% več kot lani, če upoštevamo tudi Stanovanjski sklad). Tudi tokrat si bodo na občinski upravi privoščili solidno 17 odstotno rast, kar ob lanskem 46 odstotnem porastu pomeni resno širjenje občinske uprave. Poleg 5 milijonov "cerkvenega davka" za orgle, ki sem ga že omenil, je zanimiv še en pojav: za informiranje je v različnih oblikah (celo dva informacijska centra?) načrtovanih kar 7 milijonov (lani 1,2 milijona), kar kaže, da se župan resno pripravlja na občinske stroške na jesenske volitve, morebiti pa celo res na izdajo občinskega glasila, ki naj bi zamorilo "hudobne" Šentjurske novice. Za ŠN kajpada v proračunu ne bo niti stotina. Novost je tudi financiranje občinskega lokalnega podjetniškega centra "LPC Kozjansko" (4,5 milijona SIT), ki je že ustanovljen in je do sedaj uradno delal na moralni pogon. Novost je tudi 9 milijonov SIT za dopolnilno zdravstveno zavarovanje 269 kmetovalcev, ki tega bremena ne zmorejo. Za garderobe v Športnem parku se je končno našlo 6 milijonov, kar pa še ni garancija, da se bo ta investicija končno zaključila. Kaj pomeni 12 milijonov za investicije v zdravstveni dom, ni znano.

Kaj reči o proračunu 2000? Nič posebnega, takšen je kot vsi Malovrhovi proračuni doslej in tudi porabljen bo tako, kot so bili vsi dosedanji: več ali manj po njegovi volji oziroma volji občinske uprave. Kriva pa nista župan in uprava, pač pa svetniki, ki svoje vloge pri sprejemu in realizaciji proračuna ne jemljejo dovolj resno. Na naslednji seji bo še sicer nekaj govorjenja, nekaj amandmajev, spremenilo pa se kaj veliko ne bo, kot je že ugotovil Žafran. Kakršen koli proračun bo, vam zagotavljam, da bo sprejet in porabljen, kajti župan je nesporno spreten trgovec, šentjurski svetniki pa imajo nizko ceno. Končni rezultat je pač takšen, kot ga zaslužimo. Če ne bo v kratkem prišlo tudi do ustrezne dinamike zdrave politične tekmovalnosti, bo naša občina v desetih letih gospodarsko in družbeno pristala na dnu.

KAKO UGASNITI ZAPATO, NE DA BI TUDI SKRIVILI LASU KONKURENCI?

Naslov tega odstavka nakazuje problem Odloka o odpiralnem času gostinskih obratov, ki ga je spodbudil nemir okrog nočnega kluba Zapata v Hruševcu. Težava odloka je v tem, da ga ni mogoče napisati tako, da bi veljal samo za Zapato. Kljub temu, da je predlog odloka kratek in za moje razumevanje dovolj jasen, ga bodo občinski svetniki, zlasti še Erjavec in Maruša, "mleli" še na naslednji seji, in še na kateri. **F.K.**

Občina Šentjur na sejmu Alpe-Adria v Ljubljani

Opaženi, a ne izstopajoči

Naša občina se je od 21. do 25. marca predstavljala na turističnem sejmu Alpe-Adria v Ljubljani. V štirih dneh, kolikor je na Gospodarskem razstavišču trajala najpomembnejša slovenska prireditev za promocijo turizma, se je občina predstavila s svojimi turističnimi zanimivostmi. Predstavljeni so bili: Šentjur s prireditvijo Veselo jurjevanje, Kmetijska in gospodinjska šola ob 90-letnici obstoja, Planina s svojim rajem in Ponikva s Slomškom. Obiskovalci so se ustavljali ob našem razstavnem prostoru, ki je imel solidno ponudbo, a ta v poplavi hude konkurence ni izstopala.

Prvi dan sejma se je predstavljalo mesto Šentjur. Krajevna skupnost, Sklad ljubiteljske kulture in Hotel Žonta so promovirali "veliko kulturno-turistično prireditev Jurjevanje". Poleg gastronomskih užitkov so obiskovalce zabavali Šentjurski muzikantje in dva para folkloristov.

Naslednji dan je bil rezerviran za Kmetijsko in gospodinjsko šolo. Ta je predstavljala svoje programe izobraževanja in svoj 90-letni obstoj. Na ogled in za pokušino so ponudili svojo šolsko kapljico ter slaščice. Dijaki šole so dogajanje popestrili s kulturnim programom.

Planina se je predstavila v četrtek. Svoj kraj so ponosno poimenovali kar za raj. Obiskovalce so v to skušali prepričati s kulturnimi, zgodovinskimi in turističnimi znamenitostmi. Gostišče Montparis je poskrbelo za lačne želodce in suha grla, Planinski kvartet pa za željne glasbe.

Kmetijsko podjetje Meja je predstavilo svoje dejavnosti in proizvode, ki jih tudi zaradi izzivalne reklame (Ko potrebujete več kot dve jajci; Šentjurčani imamo dobra jajca) poznajo širom Slovenije. Njihovo predstavitev je popestrila skupina pevcev MPZ Ipavci.

Zadnji dan sejma je bil na našem razstavnem prostoru v znamenju Ponikve, v zadnjih letih zagotovo glavne šentjurske turistične prve violine. Svoje dobrote so ponujali kmečki turizmi Zdolškovih, Faturjevih in Pevčevih. Svojo sušilnico sadja je predstavil Janko Zdolšek, za veselo vzdušje pa so skrbeli muzikanti folklorne skupine z Dolge gore.

Sam sem obiskal sejem na otvoritveni dan, prejšnji torek dopoldne, ko se je predstavljalo mesto Šentjur. Po kakšnih desetih minutah "tavanja" sem naletel tudi na šentjurski kotiček. Ta je bil lepo urejen. Po stenah in v vitrini so bile razstavljene naše znamenitosti, nad vsem pa je bdel iz bršljana izdelan zeleni Jurij. Pred razstavnim prostorom so delovali Peperko, Erjavec in Koleševa, torej glavni predstavniki organizatorjev. Blizu sta krožila tudi podžupan Čokl in tajnik KS Bebar, okoli poldneva se jima je pridružil tudi župan Malovrh. Šentjurski jet-set je bil tako praktično popoln.

Ne bi mogel reči, da so se ljudje ravno drenjali pred našim razstavnim prostorom, a tu in tam pa se je le kdo ustavil in si dovolil predstaviti "najlepši kraj v Sloveniji". Nekaj več ljudi se je nabralo, ko so zagodli Šentjurski muzikantje in na njihove takte zaplesali folkloristi Majda Mauer, Melita Šega, Bojan Režek in Tone Kukovič. Slišati je bilo celo aplavze, kar je zagotovo dober znak. Hotel Žonta je predstavljal svojo ponudbo, a ta vsaj dopoldne ni presegla simpatičnega kataloga, nekaj keksov in vina. No, saj tudi to ni slabo. Morda bi lahko naši promociji "pomagala" tudi kakšna dolgonoga hostesa, ki jih je bilo pri drugih stojnicah malo morje. Preizkušen recept, ki je preverjeno uspešen.

Naša stojnica je bila v hali D, kjer so se predstavljala zdravilišča in občine in kjer je bilo vseskozi največ ljudi. Kako je bilo pri konkurenci? Občine Celje, Štore in Dobrna so imele skupen razstavni prostor in niso predstavljale nič kaj posebnega in izstopajočega. Konjice so imele simpatičen par svojih maskot, največja gneča pa je vsaj na videz bila pri stojnici Laškega. Jasno, točilo se je zastonj pivo, pa še gospod Turnšek se je v družbi znanih političnih satelitov postavil na ogled raji.

Predstavitev Šentjurja bi lahko ocenil za solidno, toda dvomim, če so si nas kaj prida zapomnili. Konkurenca je pač huda in na majhnem prostoru je bilo vsaj deset zelo podobnih predstavitev. Naša občina je prispevala tudi nagrado za obiskovalce sejma; izžrebanec oziroma izžrebanka si bo naše mesto zapomnila po kopiji zlatih uhanov z Rifnika, ki so vredni dobrih 20 tisočakov. Omeniti kaže tudi Alpos, ki je na ogled postavil svoje glavne adute in podjetje Vihar iz Nove vasi, ki je predstavljalo svojo ponudbo bazenov in avtodomov. Sklenemo lahko, da so nas potencialni turisti in partnerji vsaj zaznali, uspešnost predstavitev pa bo najbolje pokazala statistika turističnih obiskov.

L. H.

Vnebovzetje

Sklepne boje za proračun občine Šentjur 2000 ni treba posebej predstavljati, saj sodijo tovrstne prireditve med najatraktivnejše v tem pomladnem času. Minuli ponedeljek predstavljeni proračun je doživel vrsto kritik, predvsem zato, ker je zelo Šentjursko usmerjen. Vendar pa iz izkušenj preteklega leta vemo, da mnogi razpravljalci kritizirajo s figo v žepu, kajti, ko ga bo treba potrditi z glasovanjem, vedno pritisnejo tipko "ZA".

Za vas, drage bralke in bralci, pa smo pripravili šopek najlepših proračunskih rožic, da boste lažje videli finančno razliko med občinskim centrom Šentjur in južnim delom občine. Prikazana je v tabeli.

Mislim, da bo potrebno iz naftalina potegniti pozabljeno, vendar zelo aktualno, parolo: "Ko bom velik, bom carinik v Črnolici!"

	KS Šentjur + okolica	KS Gorica pri Slivnici	KS Planina pri Sevnici	KS Kalobje	KS Loka pri Žusmu	KS Prevorje
Delovanje KS	4.015	1.380	1.172	846	975	950
Komunala	10.681	3.586	3.120	1.302	1.538	1.410
Nekategorizirane ceste	11.276	2.295	1.997	833	984	903
Čistilna nap. (projekt)	5.000					
Pokopališča	7.000	300	1.000	800	500 (Žusem)	
Pločniki Nova vas	6.000					
Pločnik Vrbno	6.000					
Pločnik Hrušovec	1.000					
Javne poti	9.000	3.510	3.580	2.000	1.630	1.200
Cesta Bohor-Klavnica	5.000					
Cesta Šentvid-Podlej			7.000			
Obvoznica Šentjur	24.000					
Nadvoz Nova vas	14.000					
Stanovanjska cona	7.376		5.000			
Poslovna cona	8.000					
Industrijska cona	8.000					
Obrtna cona	3.000					
Zazidalno naselje	14.000	1.000				
Garderobe Šentjursk park	6.000					
Vzdrževanje:						
Knjižnice	1.000					
Ipavčeve hiše	1.500					
Kulturne dvorane	2.000	1.500				
Investicije:	3.500					
kulturni dom	5.000					
Ipavčeva hiša	1.500					
Knjižnica Šentjur	5.000					
KREDITI	50.000					
	cca 218	13.571	22.869	5.781	5.627	3.463
	cca 220 mio			cca 51 mio		

L. Žafran

Župan vas nima rad

V začetku februarja je svet KS Gorica pri Slivnici na svojo sejo povabil župana Malovrha in strokovno sodelavko, gospo Ratajevo.Predsednik KS, Dušan Polenšek, ju je seznanil s planom dela za leto 2000. Takšne seje so pred sprejemom občinskega proračuna zelo dobrodošle, saj se županu podrobneje razložijo potrebe KS:

Modernizacija cest: Turno - Javorje (600m), Čret - Bukovje (400m), Jelce - Skale (400m), Voduce - Slivnica (300m), Gorica šola - vrtec (100m). Cena - 8 milijonov SIT; KS bi prevzela 70% teh stroškov, če bi ostalo prispevala občina. Konkretnega dogovora o prispevku občine ni bilo.

Vodovodi: Vodovod Bukovje s 25 priključki, 52 milijonov SIT. Okvirna cena priključka naj bi bila 267.000 SIT, brez števca in jaška.

Ureditev centra Gorice: Krajani so projekte za center kraja, novi most, postajo, parkirišče, ŕ

Konkretno dorečenega ni bilo nič.

Pokopališče: Ureditev žarnega dela pokopališča (predvidenih je 300.000 SIT).

Aurea: Ureditev invalidske delavnice.

Slivniško jezero: urediti lastništvo, koncesije. J. Artnak: "Tako, kot je sedaj, bi bilo najbolje spustiti vodo in nasaditi koruzo!"

Program PHARE: Kje je Slivnica?

Plazovi?:

Konkretnih dogovorov na tem sestanku ni bilo, po osnutku občinskega proračuna pa lahko krajani vidimo, da bomo letos dobili za slab milijon SIT manj denarja kot lani. Muzikantje bi temu rekli: "Živijo ohcet pa naga rit!" **L. Žafran**

Šentjur bo razkosan?

Le kaj pomeni predlog Geografskega inštituta, da naj bi našo bivšo volilno enoto, ki je doslej obsegala vso občino Šentjur, za prihodnje državnozborske volitve razkosali na tri dele? Planina in Dobje naj bi prišla pod Laško, Dramlje pod Vojnik, preostanek občine pa bi skupaj z Bistrico ob Sotli, Podčetrkom in Kozjem tvoril volilno enoto Šentjur. Goegrafsko je predlog kar razumljiv, manj pa politično. Le kaj imamo mi skupnega na primer z Bistrico ob Sotli ali Podčetrtkom? Bolj malo. Ali pa povsem dovolj. Če gledamo s stališča, da naj bi bili poslanci predstavniki vsega ljudstva in naj bi skrbeli predvsem za skupne državne interese, in ne tako kot sedanji župani - poslanci, ki jim je prva skrb lastna občina, država pa deveta briga, potem tudi takšna razdelitev izgleda precej manj problematična. Seveda se povečuje tveganje, da ostanemo brez »svojega« poslanca, toda v zameno za to možnost se nam ponuja pestra politična ponudba, ki bi utegnila koristno prevetriti naše že res hudo zabetonirano samozadovoljstvo. Ne smemo pa tudi pozabiti, da se nam teoretično odpira pot kar do treh poslancev. Skratka, možnost, ki je na prvi pogled šokantna, sploh ni tako slaba.

Malovrh kot poslanec in Občinski svet sta zaradi tega predloga že protestirala. **F.K.**

Gradnja mostov med mladino in Občino

Poročilo z vsakoletnega srečanja župana in kluba ŠKMŠ v Ipavčevi hiši

Tistega mrakobnega dne 3.3.2000 je klub ŠKMŠ dobil v dar neprecenljivo darilo: pravi pravcati računalnik! Čeprav so ga študenti hoteli usposobiti nemudoma in takoj, so se od te sladke dolžnosti morali kmalu ločiti, zakaj na sporedu je bilo redno letno srečanje z županom v Ipavčevi hiši. No, ves čas so njihova usta bila polna megabajtov, megaherzov, kontrolerjev, procesorjev, glasbenih in grafičnih kartic in ostalih računalniških izrazov.

To se je nadaljevalo še v preddverju Ipavčeve hiše, vse dokler ni besedo prevzel ljubljeni vodja in nas povabil v zgornje prostore. Tam je sledil krajši nagovor na temo poroke v Šentjurju nekoč in danes. G. župan bi lahko pač zagovarjal doktorat iz sekundnega osvajanja ljudi - okoli sebe najprej zgradi auro pomembnosti potem pa začetni led, ki na podzavestnem nivoju nastane iz spoštovanja te aure in njegove funkcije, z grlenim glasom diplomatsko razbije s kakšno prijateljsko šalo tako rekoč v trenutku. Včasih je dovolj že samo kakšna telesna gesta, pa so že nasmeški do ušes. Obiskovanje tečajev za ugajanje množicam se nedvomno izplača. Sledil je krajši govor o poroki v Šentjurju nekoč in danes, saj veste v stilu včasih-je-bilo-veliko-težje-danes-vam-je-pa-mladini-tako-lepo. Ob tem je še nekajkrat poudaril različno dojemanje realnosti, čigar osnove niso samo različni krogi, v katerih se vsakodnevno gibljejo navadni ljudje in politiki, temveč tudi generacijski prepadi. Ob tem se nisem mogel znebiti občutka, da je to letelo izven namembnosti tistega večera in da misli na različno dojemanje realnosti med novinarji in njim osebno. Med člani ŠKMŠ nas je bilo namreč tudi nekaj novinarjev Novic in splošno znano dejstvo je, da si s županom ne padamo ravno v objem. Če je jabolko spora res različna točka gledanja, bodisi zaradi razlik v letih in okolja v katerem delujemo, naj še enkrat ponovimo vabilo, da vsak, ki čuti, da mu s svojim pisanjem delamo krivico, napiše svoje videnje - z veseljem ga bomo objavili. Ni potrebno, recimo, tarnati na kakšni slavnostni prireditvi ob občinskem prazniku.

No, na tokratnem srečanju je, za razliko od prejšnjih dveh, študente trpinčil en problem: Kulturni dom. Pogajanja so trajala dolgo in čeprav je župan lahko predvideval, da bodo pogovori na srečanju s študenti slej ko prej pripeljali do problematike Kulturnega doma, se je videlo, da bi v tistem trenutku, ko je izstrelil pripravljene rakete na to temo, pa mu študenti kljub temu niso dali mir, najraje bil nekje 1000 km stran, še posebej, ko se je za mladino odločno angažiral g. Erjavec in tako sistematično spodbijal vsako županovo rešitev problema (ki so bile stilu v-kulturnem-domu-ne-boste-vam-bomo-pa-že-našli-kakšno-klet). G. Erjavec pa je ponudil odlično rešitev, ki bi pomirila obe strani. Upajmo le, da ta stvar s preprogo ne bo ostala le na ravni besed.

Kot se za takšna srečanja spodobi, ni šlo brez zdaj že stalnega političnega novačenja mladega šentjurskega politika.

Ko je zmanjkalo okusne jedače in so nam zaprli pipico do na videz neskončnega števila buteljk visokokakovostnega vina, je župan najprej odklonil, na koncu pa se le pustil pregovoriti in sprejel povabilo v Prostor, ki je ravno tisti dan praznoval dve leti življenja.

Veselje in razigranost sta bila na višku in ko so se po Prostoru razlegle izjave ljubezni do tega prostora, še posebej pa, ko sta dve punci za njegov rojstni dan spekle in prinesle torto, se mi je zazdelo, da je župana naša ljubezen do te kamre kar malce presunila. Morda je bil samo občutek, ne vem, toda zdi se mi, da se mu je naredila manjša kepa v grlu. Še posebej, ko se je pričela vrteti himna prostora, ko so se ugasnile luči in se v torto v pomanjkanju sveč vtaknili dve goreči šibici in so študentje strumno vstali ter nazdravili svojemu ljubljenčku, se je moralo nekaj v županu zlomiti, saj je omenil, da bo, ko bo njegova nova trta čez tri leta obrodila, prinesel svoje vino na praznovanje pete obletnice Prostora. Nekaj v tej smeri je omenil tudi g. Erjavec s svojo trto, le da bo on s svojim vinom prisoten že naslednje leto. Glede na to, da študentom grozi deložacija iz Prostora, so takšne obljube delovale kot pravi balzam, kajti potemtakem se nimajo ničesar bati, kajneda? Po nazdravitvi se je pričel vsakotedenski petkov večer v Prostoru, toda stvar nekako ni mogla spontato zaživeti. Kar je bilo za pričakovati - ne glede na vse prijazne in tuzemeljske geste je župan le župan in vodja KS je le vodja KS: študentje so se precej zadržano veselili. Sive eminence so to nekako začutile ali pa so imele svoje dolžnosti, zato so se kmalu poslovile, zabava, ki je sledila, pa je bila ena izmed najboljših v zadnjem letu dni. Končala se je šele v zgodnjih jutranjih urah.

mf

Sindikat Neodvisnost: pomlad v Alposu bo vroča

Naj živi direktor - z mojo plačo, če more!

So naši novopečeni kapitalisti vendarle končno dobili odločnega sogovornika, sindikate, ki združujejo nekdanje samoupravljalce, zdaj le še več ali manj tržno delovno silo? Ali je tiskovna konferenca sindikata Neodvisnost v Alposu znamenje, da se je pričelo zares? Po ostrini izrečenih besed bi lahko sklepal, da je obdobje tako imenovanega socialnega miru mimo. Če pa so alpoški sindikalisti mislili zares, ali pa so le spuščali testne balončke, bomo kmalu videli.

Sindikat Neodvisnost, ki v Alposu združuje okrog 80 % zaposlenih, pretežno delavce iz nižjih plačnih razredov, je v četrtek, 8. marca, sklical tiskovno konferenco. Zasedba za mizo je bila popolna, prišli so tudi sindikalni voditelji iz Ljubljane in Celja, teme pa so bile državne in lokalne. Sindikalni voditelji so najostreje kritizirali našo vlado, ki je lani sprejela katastrofalen dogovor o plačni politiki (Neodvisnost tega dogovora ni sprejela), njeni rezultati pa so naslednji: izhodiščna plača v kovinski branži (59 000 SIT bruto) ne omogoča preživetja zaposlenih, lastniki si na račun delavskih plač kujejo dobičke, jih selijo v tujino, namesto da bi vlagali v posodobitve, tovarne propadajo. Vlada operira s povprečnimi plačami, te pa so tako visoke zaradi plač po individualnih pogodbah, ki letijo v nebo, delavci pa so na robu revščine. Vlada skrbi le za državni aparat; doktorji metalurgije, ki so tudi strokovnjaki, imajo po 130 000 tolarjev plače, to je komaj polovico ali tretjino toliko kot zdravniki in državni uradniki.

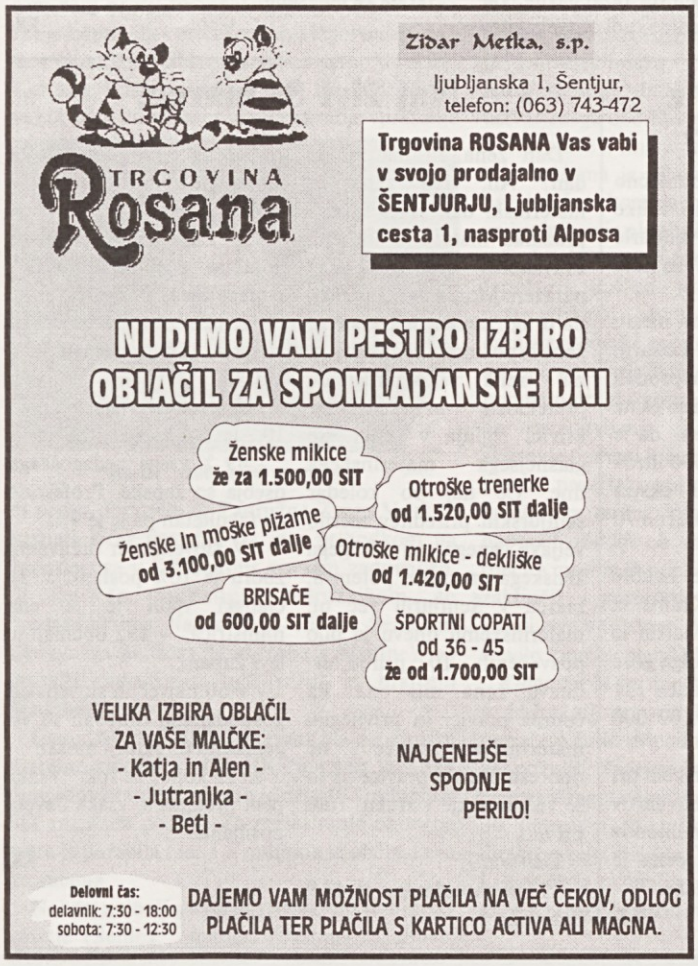
Po podatkih, ki so jih sindikalisti dobili pri svoji upravi, v Alposu položaj še ni tako alarmanten, saj naj bi povprečna neto plača znašala okrog 90 000 SIT, razmerje med najnižjo in najvišjo plačo pa ni širše od 1 : 6,4. Najvišja plača po kolektivni (v Alposu so le tri) pogodbi je v Alposu 450 000 SIT neto, po individualni pogodbi pa 490 000 SIT. Kljub temu, da Alpos ne krši kolektivne pogodbe, naj bi bile zadeve težke.

Anton Grobin, delavec iz Šentjurja: **Položaj v Alposu je nevzdržen, po 30 letih dela imam ob stoodstotni normi 59 000 SIT plače, delam v težkih pogojih, tudi ponoči, ko pridem domov, se moram spet gnati za delom, če hočem šolati otroke. Na koncu leta pa sem moral plačati še 60 000 tolarjev dohodnine, ker je Alpos ni odvajal. Smo na pragu revščine, oblast in uprava pa se iz nas delata norca. Smo sužnji in hlapci. Takoj je potrebno prekiniti ta socialni mir in iti na cesto! Drnovšek naj takoj odstopi! Jaz sem pripravljen."**

Nad konferenčno mizo je bila zastava Neodvisnosti, na njej pa so bile izpisane grozeče parole: "Naj živi direktor - z mojo plačo, če more!", ali pa "Alpos: ropot, sevanje, emulzije, prah - umiramo v najboljših letih", in še "Cevarna - paradni konj - pogoji dela na psu".

Predsednik Neodvisnosti v Cevarni g. Arzenšek: "**Delavci smo prvotno bili 48 odstotni lastniki Alposa, zdaj imamo le še 22 odstotkov. Uprava od nas zahteva, da iščemo rezerve, sama pa ravna razsipno; Imamo 14 službenih avtomobilov, direktor Bevc se vozi s službenim audijem iz Celovca. Ali je v tem kakšna logika, da Alpos Celovec dobiva vhodno provizijo za material, ki ga dobivamo od češkega solastnika Alposa? Sindikati nimamo podatkov, kako se gospodari in smo nemočni. Uprava pravi enkrat tako, drugič drugače, se izgovarja na branžno izhodiščno plačo, ki pa je kljub težkim pogojem dela tako nizka, da ne omogoča preživetja. Naše zahteve so jasne: v štirih mesecih zahtevamo sklenitev podjetniške kolektivne pogodbe, ki mora izhajati iz 20% višje izhodiščne plače, in pa izboljšanje pogojev dela, oziroma ustrezno nadomestilo. Če se uprava ne bo takoj pričela z nami pogovarjati, bomo šli na ulico.**"

F.K.

Na poti k turistični Meki

Sedem let delovanja TOD. Doklej še samo volontersko?

Turistično olepševalno društvo Ponikva (TOD) je na rednem letnem občnem zboru predstavilo svoje lanske aktivnosti in bodoče projekte. Letošnji proračun TOD znaša slab milijon SIT, kar je manj glede na vsoto lanskih izdatkov (1,8 mio).

Opravljene naloge

Med množico dejavnosti jih v ŠN izpostavljamo le nekaj. S postavitvijo panojev so dokončali z označbo znamenitosti, kmečkih turizmov in gostišč. Organizirali so čistilno akcijo in označili romarsko pot. Od julija Ponikvo predstavljajo tudi na svetovnem spletu (o tem smo v ŠN že podrobneje poročali, op.p.). Za njihovo aktivnost pa so prejeli tudi občinsko priznanje.

Načrti za letos

Turistični potencial Ponikve presega sedanji volonterski način dela, zato si v TOD prizadevajo za ustanovitev lastnega Turistično-informativnega centra. Elaborat je bil pripravljen že lani, prav tako so rezervirana sredstva pri PHARE. Po besedah odgovornih pri TOD se je zataknilo le pri Občini Šentjur, ki bi morala prispevati 20 % vrednosti projekta.

Označili bodo naravoslovno učno pot, ki naj bi bila zelo zanimiva za osnovne in srednje šole, saj naj bi si bilo na 5 km poti moč ogledati Slomškovo hišo, ostanek rimske ceste, biološko čistilno napravo, izvir ponikalnice, velikonočnico...

Zelo zanimiv je novi projekt vinsko-turistične ceste, ki jo bodo navezali z že obstoječo v bližnjih Ločah .

Poleg vodenja skupin gostov bodo organizirali oz. sodelovali pri ustaljenih prireditvah: sejem Alpe-Adria (dan Ponikve), srečanje mladih talentov, 200. obletnica Slomškovega rojstva, Martinovi dnevi, novoletno praznovanje.

Šentjur ovira Ponikvo?

Ponikvo je lani obiskalo 350 avtobusov obiskovalcev (brez slovesnosti ob beatifikaciji), kar je vzpodbudna številka, ki pa ji bo nujno potrebno prilagoditi infrastrukturo. V razpravi je za (pre)počasen razvoj domačega turizma predsednik TOD Ponikva g. Slavko Špur namignil, da v Šentjurju vlada nekakšno ljubosumje. Poleg tega pa so udeleženci izvedeli, da TOD ne more kandidirati za status društva v javnem interesu, s katerim lahko pridobijo državna sredstva, ker na občinskem nivoju ne obstaja lokalna turistična organizacija!?

Kar se tiče varovanja kulturne dediščine (npr.: Lesnikova hiša) so udeleženci z žalostjo ugotovili, da so iz različnih razlogov sami skoraj nemočni.

br

Meja - kdo ima prav?

Po telefonu me je poklical ogorčeni bivši delavec DKP Meja, češ da se mu dogaja krivica. Od svoje bivše firme je dobil "prijazno" obvestilo, da naj pride na sedež firme podpisat pogodbo, s katero se bo odpovedal kar lepemu kupčku denarja, ki ga je pred davnimi devetimi leti posodil svoji firmi DKP Meja. Na koncu so mu še sporočili, da ga bodo predali sodišču, če se ne bo prostovoljno odpovedal svoji terjatvi. Denar, ki se je skoraj celo desetletje valjal po različnih kontih in hranilnih knjižicah, naj bi izviral iz gotovine, denarnih pravic na osnovi nizkih plač, odrekanj denarju za regrese, prehrano...in inovacijskih nagrad. Za vse ima seveda črno na belem, kot se reče, zdaj pa se naj temu odpove. In da bo mera polna, nekateri zaposleni, med njimi menda tudi Mejin računovodja, so te posojene zneske že uspeli iztržiti, on pa naj bi se jim odpovedal. Tako kot mnogi bivši zaposleni je že vložil tožbo na sodišču. Sprašuje, kaj se dogaja v tej "pravni" državi.

Na vztrajno prigovarjanje, naj vendarle za svoje trditve tudi predloži materialne dokaze, saj njegove identitete ne bomo razkrili pod nobenim pogojem, je res poslal tri dokumente, ki v določeni meri potrjujejo njegovo zgodbo.

O tej zadevi je bil nekaj več pripravljen povedati **g.Alojz Recko, eden od bivših vodilnih delavcev na Meji**, ki tudi uveljavlja svojo pravico na sodišču: Zaposleni na DLP Meja smo sklenili, da bomo poleg lastninjenja s certifikati šli tudi v notranji odkup delnic, da bi tako postali večinski lastniki. Zbrali smo denar, ga vložili na skupno hranilno vlogo, da bi potem z njim odkupili po obrokih delnice, ki so bile rezervirane za notranji odkup. Prvi obrok smo res odkupili in dobili delnice, nadaljnih obrokov pa vodstvo našega podjetja, ki je ta naš denar koristilo kot likvidnostna sredstva, ni bilo več pripravljeno plačati. Tako naslednji obroki notranjega odkupa niso bili več realizirani, odkupili pa so jih novi lastniki v okviru PID Trdnjava. Zdaj Meja zahteva od nas, da se odpovemo temu denarju. Seveda bomo iskali pravico na sodišču in prepričan sem, da jo bomo tudi našli."

Po drugo stran te zgodbe sem se namenil k direktorju Meje g. Fidlerju. Prijazno me je sprejel in podrobno razložil svoje stališče: " Prosim, da me ne razmete napačno. V tem primeru ne gre za nekakšno obračunavanje med delavci in podjetjem oziroma vodstvom podjetja, temveč za urejanje kapitalskih odnosov med lastniki Meje. V tem primeru so pač na eni strani sedanji in bivši zaposleni, torej notranji lastniki Meje, na drugi strani pa večinski zunanji lastnik. Jaz kot direktor samo izvajam odločitve Nadzornega odbora. Zgodba se je pričela leta 1991, ko je vodstvo Meje pričelo uresničevati tako imenovani Staničev model lastninjenja. Da bi zmanjšali družbeni kapital, so izdali zaposlenim nekakšne zadolžnice za določene zneske, namensko za lastninsko prestrukturiranje, ki so jih potem kolektivno vložili v Hmezad banko, ta pa je Meji na tej osnovi odobrila kredit. Ni pa šlo za realne zneske, temveč le za hipotetične denarne pravice, večinoma iz naslova inovacijskih dohodkov. Leta 1995 je SDK v revizijskem postopku ta finančni manever razveljavila, kar je imelo za logično posledico tudi razveljavitev hipotetičnih posojilnih razmerij med podjetjem in zaposlenimi. Zadeve so nekaj časa mirovale, toda novi lastniki so se odločili, da pravno formalno uredijo to dolžniško razmerje in sicer tako, da so fiktivnim vlagateljem ponudili prostovoljno izvensodno poravnavo. Leta 95 je šlo skupaj za 19 milijonov SIT. Moram reči, da je večina zaposlenih sprejela to dejstvo in preko 50 jih je že podpisalo izvensodno poravnavo, nekateri pa so podpis odklonili. Te bomo pač morali na osnovo odločbe SDK predati sodišču."

Kaj pa očitek, da so nekateri te svoje fiktivne terjatve, kot jih imenujete vi, le uspeli vnovčiti?

"Res sta dva zaposlena iz tega naslova prejela vrednostne papirje, toda eden jih je že vrnil, drugi pa je tudi že podpisal ustrezen dokument."

Kot mi je znano, so vsi tozdi nekdanjega Kombinata šli v podobne sisteme divjega lastninjenja, imajo oni podobne težave?

"Ne bi vedel. V Meji se je pač zgodilo, da imamo večinske zunanje lastnike, ki pa so glede lastninskih poti in stranpoti bolj senzibilni."

Hvala za pojasnilo.

F.K.

Moja sreča

Dekle, od kod si pa ti doma,
da te nobeden ne pozna?
Sem s kraja jaz dolenjskega,
kjer cviček naredi te močnega.
Al' ljubezen ne pozna meja,
v Šentjurju sem fanta spoznala,
s katerim sva se dogovarjala,
da skupaj midva štimava.
Na slamci sva skupaj spančkala
in hčerkico pribirtvala.
Sva njivico dobila,
fižol, krompirček posadila
in čuneka in pipike redila.
Potem sva sinka dva dobila,
oh kako sem se jih veselila.
Pa sva rekla: dovolj bo zdaj otrok,
še poskrbela bova za brlog.
V treh letih sva jo zgradila,
spet srečni smo bili,
ko smo v svojo hišo šli.

Marija Prezelj

Čestitke ob 79. rojstnem dnevu!

Urednik

Koliko mleka z naših kmetij?

Z ozirom na evropsko in našo mlečno poplavo ni več sodobno slaviti velike pridelovalce mleka, a je vendarle zanimivo vedeti, katere kmetije so naše največje »mlekarice«.

Daleč pred vsemi je na prvem mestu kmetija Zajc - Mastnak iz Lokarij. Mastnakovi so v lanskem letu prodali Zadrugi 229 000 litrov mleka, ki so ga na molzli pri 38 kravah. To pomeni, da je bilo na kravo oddanih preko 6000 litrov mleka. Vse mleko je bilo ekstra kakovosti in so zanj iztržili povprečno 70 tolarjev za liter.

Mastnakovim sledijo kmetije: Laubič iz Dramelj 153 000 litrov, Kranjc iz Zabukovja 146 000 l, Pevec Martin iz Slatine 144 000 l, Žnidar iz Dolge gore 135 000 litrov, Pevec Ivan iz Slatine 121 000 l in Pirjevec iz Hruševca 102 000 litrov.

Skupaj je Zadruga na Šentjurskem pri 327 kmetih odkupila 6,9 milijonov litrov mleka in je zanj plačala 381 milijonov tolarjev. Povprečna odkupna cena je znašala 56,4 tolarjev za liter mleka.

F.K.

Naj živi 8. marec!

Dan žena ali materinski dan? Ali, dan žena in materinski dan? Ne, ta dva praznika nista eno in isto. Pravzaprav sta si precej narazen. Morda bi celo rekel, da drugi zanika prvega. Dan žena je po krivici zbanaliziran na relikt komunistične preteklosti in enako po krivici izginja v senci vse glasnejšega materinskega dne. Če naj bo koledar šentjurskih prireditev merilo veljave enega ali drugega ženskega praznika, potem 8. marca v Šentjurju več ni: materinskemu dnevu je bilo posvečenih 10 prireditev, dnevu žena niti ena. Pa čeprav pravici in privilegiju materinstva nihče ne oporeka, ženske pravice pa so še vedno nekje v zraku. Tudi pri nas.

Dejstva:

- Med zaposlenimi je 49,9 % žensk
- Ženske so leta 1996 prejemale 86,7 % plače moških;
- Zaposlene ženske porabijo v gospodinjstvu 15 % svojega časa, moški 7%:
- Z rekreacijo se tedensko ukvarja 17% žensk in 25% moških;
- Zaposlene ženske imajo 10,8 let šol, moški 10,6 let;
- 69 % vsega pedagoškega osebja so ženske. Profesoric na fakultetah pa je le 9%;
- V slovenskem državnem zboru je 10% poslank, v 21 članski vladi je le ena ministrica, v 192 občinah je le 9 županj;
- V 60 največjih slovenskih gospodarskih družbah se vsi generalni direktorji moški;

In za konec še šok: "Vsaka peta pretepena, vsaka deveta posiljena."

F.K.

Kmetijska zadruga - vsi zadovoljni, vsi uspešni

Bo Kmetijsko - gozdarska zbornica rešila kmete, ali pa jih bo treba res kar pobiti?

Občni zbori šentjurskih zadružnikov so bili vedno pestri, kritični, ostri in zanimivi. Res je bilo veliko kaj slišati in tudi veliko za napisati. V tem pogledu je bil letošnji zbor, ki se je zgodil 17. marca v dopoldanskih urah v hotelu Žonta, rahlo razočaranje. Bil je sicer množično obiskan, od 396 članov je bilo prisotnih okrog 120 članov, vzorno organiziran in voden, a dolgočasen.

Najprej nekaj številk iz poročila direktorja Pušnika o poslovanju zadruge. Lani je KZ Šentjur ustvarila 1,35 milijarde tolarjev prihodka (+5%) in le 1,6 milijona dobička. Odkupila je 162 telet (- 20%), 1736 goved (- 0,3%) in 6,9 milijona litrov mleka (+ 12%). Povprečna odkupna cena mleka je bila 56,4 tolarje in so zanj iztržili skupaj 381 milijonov SIT. Od vse količine je bilo 57% mleka ekstra kakovostnega razreda. 96% vsega prihodka so ustvarili s prodajo blaga (40% v trgovski dejavnosti, 56% s prodajo živine in mleka, 2% s prodajo storitev). Zadruga je izplačala tudi 54 milijonov SIT raznih regresov, kar 11 milijonov s tega naslova pa jim država še dolguje. Uprava je predlagala naslednjo delitev dobička: 700 000 SIT za družabnost, preostanek pa za investicije.

Kolikšen je bil dohodek zadruge, koliko denarja je porabilo 33 na zadrugi zaposlenih delavcev oziroma kakšna je plača zaposlenih, iz poročila ni bilo mogoče razbrati. Ker ta, vsaj za moje razumevanje zadružništva, pomemben podatek, ni zanimal nikogar od zadružnikov, sem zanj prosil finančnico, gospo Tisel, ki pa me je odpravila s pričakovanim izgovorom, da s tem podatkom lahko razpolaga samo direktor. Ker pa g. Pušnik ni ravno znan kot ljubitelj ŠN in kot javni informator, do njega moje vprašanje

Martin Pevec - edini oporočnik?

ni prišlo. Predsednik Zadružne Zveze Vrisk je kasneje sicer povedal, da je s prihodkom na zaposlenega v KZ Šentjur povsem zadovoljen, in če to zadostuje zadružnikom in predsednikoma Nadzornega odbora Senici in Upravnega nadzora Tislu, (oba s Planine), bo moralo zadostovati tudi meni in bralcem Šentjurskih novic.

Gospa Marta Zdolšek je poročala o zadružni hranilno kreditni službi. HKS je imela lani 384 milijonov hranilnih vlog in je dala 183 milijonov SIT različnih posojil. Za regresiranje obrestne mere je porabila tudi 5,3 milijona iz občinskega proračuna.

Nekdaj najbolj glasni in vročekrvni šentjurski kmetje (Senica, Žmahar, Mastnak, Trebovc, Voga, Koprivc, Borštnik...), pred desetimi leti tudi ustanovitelji KZ Šentjur, ki so v časih Kombinata znali povedati marsikatero gorko, so se upokojili, kot kmetje in kot uporniki. Na tem zadnjem občnem zboru pa jih je direktor Pušnik zelo spretno še dodatno omrtvičil: ob jubilejnem 10. občnem zboru so vsi dobili priznanja in darila (steklene kelihe) za zasluge za svoj trajen prispevek za razvoj KZ, kar jim je pobralo vso nekdanjo kritičnost. Senica in Žmahar sta v razpravi sicer "pojamrala" glede splošne kilave perspektive kmetijstva, toda ob prevzemu priznanj sta bila pred mikrofonom, enako kot tudi drugi nagrajenci, polna hvale na račun uspešnosti zadruge in direktorja Pušnika. Jože Voga se je spomnil tudi "tovariša" Bana, ki je Zadrugi ob ustanavljanju, ko so se drugi TOZDI KK Šentjur polastili skoraj vsega premoženja, prerokoval kratek vek. "Toda kmet je preživel tlako, desetino, partizanščino, komunizem, obvezno oddajo... - in tudi sedaj ne bo crknil. Na začetku smo imeli leseno barako, zdaj imamo mogočno poslovno stavbo v središču Šentjurja", je bil vznesen g. Voga. Rahlo nezadovoljstvo je bilo čutiti le v besedah Jožeta Mastnaka (njegova kmetija je največji pridelovalec mleka - 229 000 litrov v lanskem letu). Menil je, da bi bil že čas, da bi nekaj od ustvarjenega dobička imeli tudi člani, kmetje.

Razprave o finančnem in drugih poročilih ni bilo oziroma je bila več ali manj splošna in pritrjujoča, skorajda prilizovalska. Le en sam zadružnik se je ohrabril in vprašal navzoče, ali je v Zadrugi res vse v tako v redu, ko so vsi tiho. Opozoril je, da je vodstvo zadruge ob ustanavljanju obljubljalo svojim članom najnižje trgovske marže, danes pa se dogaja, da so cene v zadružnih trgovinah višje od cen, ki jih ponujajo drugi trgovci. Izrazil je tudi pomislek, da ustanavljanje Kmetijsko - gozdarske zbornice pomeni le še dodaten strošek na plečih kmeta, prav tako pa tudi ni prepričan, da so kmetje res takšni "prašiči", za kakršne so jih napravili mediji ob znani inšpekcijski aferi z rdečim mesom in mlekom. Svoj kritični govor je zaključil z groteskno oceno, da gre razvoj kmetijstva v to smer, da bo potrebno določeno število kmetov menda kar pobiti.

Odgovorila sta mu Pušnik in Vrisk, glede cen v zadružnih trgovinah pač v smislu, da je potrebno čutiti pripadnost Zadrugi in tu in tam kaj požuliti. Zadruga ima tudi druge stroške, na primer z zagotavljanjem plačil mleka in živine v 30 dnevnem roku itd., kar je bilo sicer z direktorskega stališča (Vrisk je tudi direktor KZ Celje) čisto razumljivo, s stališča zadružnikov, ki so v zadrugo vložili svoj kapital (v KZ Šentjur skupno 29 milijonov SIT), da bi imeli cenejšo oskrbo, pa ne.

Sprejem zaključnega računa bi bil soglasen, če se ne bi Martin Pevec iz Slatine le vzdržal. Po končanem zboru je povedal: " Nič nimam proti, toda s takšnimi poročili, kot smo jih dobili, si nimam kaj pomagati. Lahko, da je res vse čisto v redu, enako lahko pa tudi ni. Sicer pa sem svoje enkrat v ŠN že povedal in nimam nič dodati."

Za govornico se je zvrstilo še več govorcev, večinoma gostov. Predsednik Zadružne zveze Vrisk je imel prav lep predvolilni politični nastop, pohvalil je KZ, Pušnika, vsakogar, z lepšimi besedami je povedal mnogo tistega, kar vedo tudi kmetje, najprej podvomil tudi sam v smiselnost Kmetijsko - gozdarske zbornice (Saj en parlament že imamo!), nato pa vendarle pozval, naj kmetje volijo zadružno "Kmečko listo", ker le tako bodo kmetijci lahko obvladali oblast. Šentjurski podžupan Čokl je v pridigarskem slogu, ki je očitno postal razpoznavni znak šentjurskih občinskih mož,

Direktor Pušnik - dozirane informacije

nakazal, kaj vse bi Občina naredila za kmetijstvo, če ji grda država ne bi naložila, da mora dati kar preko 30 milijonov za zdravstveno zavarovanje brezposelnih in 56 milijonov za oskrbovance v domovih upokojencev, podrobno pa je tudi razložil kako bo z 26 milijoni iz proračuna reševala kmetijstvo. Tudi dobovski župan Salobir je bil s KZ in kmetijstvom kar zadovoljen ("Vi ste vrtnarji naše čudovite pokrajine"). Pod točko Razno je splošno harmonijo za trenutek ogrozil Senica iz Golobinjeka, ki je zahteval, da vzame cene v roke Zadružna zveza in napravi enkrat konec igricam mesarjev z mesom, a ga je Vrisk kaj hitro "umiril", da je nemočen, ta naša država pa ne ve kaj dela, saj je samo v januarju dovolila mesarjem, da so poceni uvozili več mesa, kot lani vse leto, kar je še en dokaz, kako potrebna je KG zbornica, zatorej vsi na volitve. In ne pozabite voliti zadružne "Kmečke liste".

Nato so zadružniki sedli h kosilu in spravili pod streho lep del lanskega dobička Zadruge.

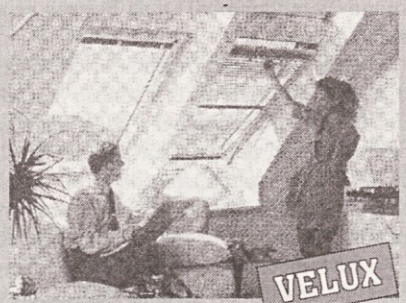
F.K.

PREVOZI - TRGOVINA
OSEB IN TOVORA NA DEBELO IN DROBNO

Peter Jeršič
Ul. Leona Dobrotinška
ŠENTJUR (nasproti klavnice)

TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

• STREŠNA OKNA VELUX •
SVETOVNO ZNANA KAKOVOST

- 50 let izkušenj
- zagotovljena vodotesnost in dolgoletna uporaba
- za vse običajne kritine
- lahka montaža in uporaba
- kakovosten in zanesljiv servis

PRODAJA
Peter Jeršič
Ul. Leona Dobrotinška
Šentjur

NUDIMO VAM:

• PVC CEVI •
• VSE VRSTE OPEK •
• SCHIEDEL DIMNIKE, PARKET 1. KLASE •
• CEMENT, APNO, MIVKO •
• RAZLIČNE VRSTE BETONSKIH PLOŠČ IN TLAKOVCEV •
• NOSILCE, POLNILA •
• BARVE JUPOL TER BELTON IN BELTOP •
• DEMIT FASADE, STIROPOR, KOMBI PLOŠČE •
• IZOLACIJE NOVOTERM IN TERVOL ... •

PONUDBA MESECA
OPEKA MODUL ORMOŽ
TLAKOVCI PODLESNIK,
STAVBAR IN BRANIK

MOŽNA DOSTAVA NA DOM TER RAZKLADANJE Z AVTODVIGALOM

TELEFON: 063/740-084, MOBITEL: 0609 624-091

DELOVNI ČAS: VSAK DAN: 7.00 - 18.00, OB SOBOTAH: 7.00 - 13.00

salon pohištva

NI ŠE PREPOZNO, DA VELIKONOČNE PRAZNIKE POPESTRITE Z NOVO KUHINJO

VELIKA IZBIRA KUHINJ SVEA

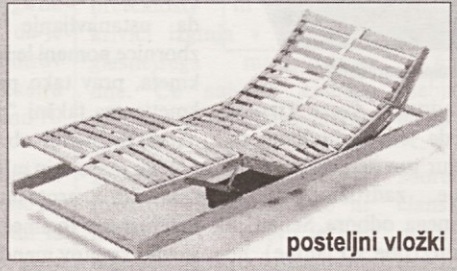
• gotovinski popusti
• možnost odloženega plačila
• računalniški izrisi
• možnost montaže

• zelo ugodne cene •

VELIKA IZBIRA VZMETNIC VSEH DIMENZIJ

• fiksni
• gibljivi
• dvižni

ŠE VEDNO
• ugodne cene
• gotovinski popusti
• krediti do 5 let
• dostava na dom
• možnost montaže

BIO OPREMA d.o.o.
GROBELNO
tel. 063/7490790, tel+fax: 063/794330

Pustna sobota

Skorajda bi si upal trditi, da tudi pust ni več tisto kar je bil, vsaj po pustni soboti sodeč. Vse tja do poznih večernih ur je bila pustna sobota pač takšna kot vse navadne sobote; nikjer nobene maškare. Res pa je tudi, da je pustni torek tisti pravi ljudski praznik, ko vse znori, ali vsaj naj bi znorelo.

Okrog 23. ure sem se podal na lov za pustnim dogajanjem. Najprej v Slivnico. Transparent, razpet čez cesto pri Lesjakovi gostilni, ki je vabil na pustne prireditve, je bil dober znak. Pred kulturno - gasilskim domom ni bilo gneče, kar mi je bilo rahlo sumljivo, bil pa je redar, ki je skrbel za prometni red. V nasprotju z zunanjim mirom je v dvorani bilo kaj videti: vse mize zasedene, znani obrazi z vse občine in tudi od drugod, mask pa kot smeti in trave, na plesišču gneča, kot se za pusta šika. Še preden sem se s fotoaparatom prebil do prizorišča, sta me že ustavila dva umetnika, slikarja, Pikaska - tako se je slikarka podpisala na svojo umetnino, pa mi je pri priči napravila portret, s posvetilom za Šentjurske novice, kajpada nerazpoznaven. Po dvorani se je sem ter tja valila cela plejada raznih likov, od domiselnih pritlikavcev, spolnih iztirjencev - eden me je napadel od zadaj, seksi cigank in hudičevk, raznih rožic, zeber, raznih živali itd. v nedogled. V kotu ob odru so se ustoličili slivniški mesarji, nekdo mi je prišepnil, da je to Leskovškova ekipa, kar pa ni bilo res, in so celo čisto zares delali klobase. Bilo je pestro, toda zaman sem se oziral po dvorani za kakšno aktualno masko. Če so prejšnja leta v Slivnici prevladovale grde maske, moram reči, da je tokrat bilo razmeroma veliko optimističnih in razposajenih mask, zlasti ženskih likov, od katerih je vsaj ena od bolj atraktivnih bila - moški. Muzikanti so držali štimungo, pod odrom se je plesalo. Poznal seveda nisem skoraj nikogar - če izvzamem gospo Miro, ki jo je ena od mask temperamentno vrtela in jo skorajda ni bilo mogoče prezreti.

Šopek s slivniškega pustovanja

V Šentjurju se je spet vse dogajalo v hotelu Žonta. Obe dvorani sta bili polni, na obeh koncih živa glasba, pa tudi v prostoru pred šankom, kjer je bilo videti največ znanih šentjurskih obrazov, ni bilo najti prostega stola. Mask sicer ni bilo toliko kot v Slivnici, so pa bile nekoliko bolj umirjene, med njimi je bilo kar nekaj atraktivnih ženskic, hudičevk, cigank, črnk, indijank, ki jih je bilo veselje pogledati. Tudi tu sem zaman iskal aktualno masko ali skupino. Dinozavri, muhe, klovni, petelin s kuro, pa spet razne rožice, bodeča neža, dva smrekova moža - nekakšna zelena Jurija, pa skupina uniformiranih Švabov in še in še. Nekaj časa sem se motal med njimi, toda z izjemo lepo naštimane in postavne ciganke, ki me je res zelo diskretno in od daleč pecala, se zame ni nihče zmenil, iz česar sem sklepal, da med maškarami ni prav veliko domačinov. Na splošno so bile Žontine mašakre v primerjavi s slivniškimi bolj fine, pravzaprav že kar preveč sterilne in premalo aktivne. Nobene provokacije nisem opazil, če odštejem nadškofa Rodeta, ki se je v hotelu prikazal v družbi s hudičem.

Kasneje sem zvedel, da je prva skupinska nagrada pripadla skupini petih muh, med posamezniki pa dinozavru.

Se je pa še enkrat pokazalo, da je Žontin hotelski kompleks zelo pripraven za množične hepeninge in da mu le - ti tudi zelo dobro uspevajo.

Pred Zapato ni bilo gneče, v lokalu pa tudi ne. Pri vhodu me je redar odločno pocukal za rokav, hotel je pokasirati 500 tolarjev vstopnine, a sem ga le prepričal, da sem tam službeno. V primerno zatemnjenem prostoru je divje plesala manjša skupina, morda 7 ali 8 parov, nekaj jih je bilo tudi rahlo maskiranih. Nič posebno zanimivega.

Oglasil sem se še v St Jury's pubu. Bil je nabasan in zakajen, med množico mladih gostov sem opazil le tri ali štiri maske, vzdušju primerno zakrinkane in oborožene. V hipu sem izginil skozi vrata v noč.

Pri Bohorču sem ostal čisto praznih rok: lokal je bil zaklenjen in temen. Pred leti je bila gostilna Bohorč navadno šentjursko osrednje prizorišče, zdaj pa tole. Časi in navade se očitno spreminjajo.

Na Kalobju

Recite kar hočete, ampak kalobška pustna sobota je unikatna in oh in sploh najboljša. Glasba je bila letos v podobi kalobške megaskupine Tavžentrože in več kot pohvalno raztegnila svoj repertoar daleč prek Golice in Robleka. Obiskovalcev je bilo tudi toliko, da je bila dvorana gasilskega doma polna, krofov je bilo obilo in če ste imeli srečo, ste z njimi lahko dobili tudi zlat prstan. Kaj še človek potrebuje za super maškarado? Kakšno maškaro na primer. Teh pa se tudi ni manjkalo. In vse so bile take, da je bil sistem nagrajevnja "vse za vse" še najbolj pošten. Dobre namreč. Skupina redovnih sester oz. nun se je prav dobro odrezala, čeprav jih je nek pater sekiral, ker so širile krivo vero. Skupina kmetic je briljirala s kankanom in zapeljivo razkazovala s podvezicami okrašene noge. Strašilo in koruzni klas sta imela bolj malo od plesa, saj se za strašilo pač ne spodobi, da se preveč okrog motovil. Meni je bil precej simpatičen ogromen sneženi mož, če ne bi mimogrede reklamiral še Milkine čokolade. Najbolj priljubljena maškara je bila gotovo gospodična, ki pa je tako presneto dobro plesala, da je noben plesalec ni prav dolgo dohajal. Le katera ima toliko energije? Ali bolje kateri?!

Maškarada je vsekakor uspela, saj so najbolj vztrajni skoraj počakali jutranje nedeljske maše. In kje je zanka? Hja, kar nekaj pripomb, da se na Kalobju čas drugače vrti, ali pa koledar malo zaostaja. Pustna sobota je na Kalobju namreč vsako leto en teden po tem, ko ga žingajo povsod drugje. Sicer pa so maske del našega življenja. Eni si jih nadanejo, drugi snamejo in tako ene kot druge je težko prepoznati.

Saška

Pustni torek na mestnem trgu

Na letošnji pustni torek se je kot nalašč »rodil« čudovit, sončen dan. Tudi letošnje pustovanje je bilo, kot je že tradicija, organizirano na Mestnem trgu. Ura predvidenega začetka je bila očitno prezgodnja, saj je bilo sprva le tu in tam opaziti kakšno šemo, večina radovednih obrazov pa nas je v »civilu« postopalo okoli mini odra v upanju, da se bo začelo kaj dogajati.

Za vzdušje so skrbeli »Ventilčki«, ki so bolj ali manj nabijali iste poskočnice in počasi so maškare začele kapljati na plesišče, kjer so bile na ogled posebni ocenjevalni žiriji. Žal je bilo opaziti vse preveč podobnih mask, posebej tistih s posprejanimi lasmi in raztrganimi kavbojkami, ki so na rolerjih divjali mimo peščice zbranih. Ni mi uspelo ugotoviti, kaj so predstavljali. A najbrž gre za preprosto in čimhitrejšo izdelavo kostuma ali pa le za pomanjkanje dobrih idej. Kljub temu so bili nekateri bolj izvirni in to predvsem tisti najmlajši, ki so odnesli največ nagrad. Teh je bilo kar nekaj. Po mnenju žirije pa je bila najboljša deklica, našemljena v kurenta. Na trenutke se je rajanje celo razživelo, vendar mi niso ušle kritike prisotnih, da tudi pustovanje ni več tisto, kar je včasih bilo.

Še največja atrakcija je bila, da je zmanjkalo krofov, kljub nenehnemu poudarjanju, da je le teh dovolj. Malčki so bili razočarani, ker krofov na stojnici niso mogli več dobiti, zato so morali starši pač seči v žepe in jih kupiti v Blagovnici, kjer se jim je naenkrat znatno povečala prodaja!

Ko so bile nagrade razdeljene in pustne maškare site, so se vsi kar hitro razbežali in vsega je bilo konec.

M. K.

Anketa o ženskih praznikih

DAN ŽENA ALI MATERINSKI DAN?

Marec je tudi čas ženskih praznikov. Pred leti, v času prejšnjega režima, smo praznovali samo osmi marec - dan žena, po osamosvojitvi pa je vse večji pomen pridobil 25. marec - materinski dan. Osmi marec je predvsem dan srednjeevropske socialistične in socialdemokratske tradicije bojev za pravice žensk s konca 19. in začetka 20. stoletja in dan, ki označuje politično in socialno enakost žensk po celem svetu. Nekatera mnenja so, da je nekaj slabega, ker izhaja iz tradicije delavskega gibanja, socializma in komunizma. Tako kot vse praznike, ki so bili slavljeni v polpretekli zgodovini, naj bi ga vrgli v koš in ga pozabili. Zamenjava za Dan žena naj bi bil Materinski dan, natančneje povedano cerkveni praznik Marijinega oznanjenja, ki ima tudi svojo tradicijo.

Nas je zanimalo, kaj o teh dveh praznikih menijo šentjurske ženske in tudi moški. Jim več pomeni Dan žena ali Materinski dan? Je 8. marec res treba pozabiti? Kaj imajo ženske najraje za darilo, oziroma kako so bile obdarjene? In ali nista praznika predvsem le priložnost za trgovce?

Tatjana Oset, predsednica šentjurske SLS in občinska svetnica:

Kar oba praznika naj ostaneta. Ni lahko ženskam, še težje je materam. Vse več je nasilja nad ženskami, mnoge se morajo zaradi službe odreči materinstvu. Naše interese v javnosti večinoma zastopajo moški, ki nam podaljšujejo delovno dobo, ne poznajo stisk družin, samohranilk..., glasujejo za varčevanje v povezavi z materinstvom.

Zato, ženske, ne odklanjajte volitev in možnosti, da se aktivno vključite v odločanje. Želim vam pogum, vztrajnost in vsak dan "Vaših 5 minut".

Anica Weber, diplomirana socialna delavka:

Kajpada mi pozornost godi, pa naj bo to 8. marec ali materinski dan, rožica, manjše darilce ali skupna večerja z družino. Tudi na prireditev, kjer nastopa moj otrok, rada grem, posebna slavja pa se mi zdijo odveč. Sicer pa teh praznikov ne potrebujem. Lepše bi bilo, če bi vsak dan nosil delček te prazničnosti v sebi, kajti matere in žene nismo le na te praznične dni. Morda nekatere ženske te praznike potrebujejo, toda če smo enakopravne, če to hočemo biti, bi jih pravzaprav morale odklanjati. Res pa je tudi, da smo ženske in matere še vedno nekje v ozadju. Nemogoče je biti dobra mati in žena ter hkrati delati javno ali politično kariero. Ampak počasi se pomika na bolje.

Jani Ribič iz Šentjurja

Osebno se me praznik toliko ne dotika. Sicer pa bi večji pomen dal dnevu žena, za materinski dan pa imam občutek, da ga želi cerkev tako kot mnoge druge stvari na vsak način vsiliti. Sem za to, da imamo oba praznika. Mislim da imajo ženske najraje pozornost, ki bi jim jo morali izkazovati celo leto. Ženska praznika ste seveda tudi komercialno naravnana, a še zdaleč ne toliko kot na primer Valentinovo.

Tatjana Cmok, ravnateljica knjižnice

Nedvomno sem za osmi marec. To je svetovni praznik vseh žensk in tako mora ostati! Tolmačenja, da gre za nekaj starega in slabega, so napačna. Dan žena je zgodovinsko boj za pravice žensk, katerih še vedno nimamo dovolj in zato se je potrebno boriti naprej. Sem tudi za materinski dan, saj vsako praznovanje pomeni nekaj pozitivnega. Materinstvo je nekaj najlepšega kar se lahko zgodi ženski in prav je, da imamo ta praznik. Toda če bi imeli samo materinski dan, bi bilo to diskriminatorno do žensk, ki nimajo ali ne morejo imeti otrok. Osebno mi največ pomeni pozornost, kot je kakšen cvet utrgan na polju. Glede trgovcev bi rekla, da bi bili zelo neumni, če ne bi izkoristili tako velike priložnosti.

Jana Volavšek, lastnica darilnega butika

Mislim, da sta potrebna oba praznika. Dan žena je bolj splošen, materinski dan pa je za mame. Pomembno je, da pazimo, da za 25. marec voščimo samo materam, saj lahko žensko, ki nima otrok, tudi prizadenemo. Pri prodaji daril se pozna vsak praznik, čeprav lahko rečem, da na račun ženskih praznikov največ odnesejo cvetličarne. Seveda gre za razliko od človeka do človeka, a rože so še vedno najbolj popularno darilo.

Anita Koleša, vodja izpostave sklada za ljubiteljsko kulturo

Sem odločno za praznike, vendar so moški, ki upravljajo našo državo, naredili ženskam medvedjo uslugo. Vsilili so nam materinski dan, prišlo pa je do tega, da ne praznujemo niti dneva žena niti materinskega dne. Pa ne gre za praznovanje samo, ampak za to, kakšna je vloga žensk v naši družbi. Dejstva, da smo manj plačane, zapostavljene pri zaposlovanju, da je zamolčano nasilje nad ženskami, ne moremo spremeniti ženske same. Probleme moramo rešiti skupaj z moškimi. Darilo za takšen praznik je lahko zgolj simbolično in samo od človeka, ki spoštuje enakopravnost med spoloma. Vse drugo je hinavščina in dvoličnost.

L. H., F. K.

Za socialo skoraj milijardo

Iz letnega poročila Centra za socialno delo

Šentjurski Center za socialno delo je skupaj z Varstveno delovnim centrom kar velika firma: zaposluje 11 delavcev, od tega je 5 socialnih delavk, 3 delajo v Varstveno delovnem centru, strokovne službe pa servisirajo računovodkinja, tajnica in računalniški referent. Dejavnost centra, ki jo financirata država (85%) in občina (15%), je v lanskem letu veljala 73 milijonov tolarjev. Center je v lanskem letu podelil občanom Šentjurja in Dobja skupaj 884 milijonov tolarjev različnih pomoči. Od te vsote je največ šlo za otroški dodatek (495 milijonov), za nadomestila za porodniške dopuste (208 milijonov) in za druge različne pomoči 180 milijonov tolarjev.

Vsak tretji otrok je nezakonski

Na Centru so obravnavali 445 družin zaradi urejanja medsebojnih odnosov, preživnin, nasilja v družini, stikov z otroci... V 12 primerih so socialne delavke sodelovale v ločitvenih postopkih, očitno ne preveč uspešno - le en ločitveni postopek je ustavljen.

Izven zakonske zveze je bilo rojenih 80 otrok (od skupaj 233). V večini primerov živita starša otrok v izvenzakonski skupnosti, za 14 otrok pa je bilo urejeno preživninsko varstvo. Le trije novorojenčki so ostali brez očetov, ker matere niso želele urejati očetovstva.

Na novo je bilo urejenih 50 preživnin, od tega 15 z odločbo sodišča. Vseh preživnin je bilo 376, od tega 11 za odrasle osebe. Povprečna preživnina je znašala 14 000 SIT, najvišja pa do 69 000 SIT.

Otoški dodatek je prejemalo 4834 otrok (predlani 4714). Najvišji dodatek za enega otroka 8600 SIT je prejemalo 856 upravičencev za 1644 otrok, najnižji dodatek 2700 tolarjev pa je prejemalo 653 otrok. Obstaja pa še tako imenovani selektivni otroški dodatek, ki ga prejemajo družine z najnižjimi prihodki (“”””) in znaša od 15 000 SIT za prvega otroka in 18 000 SIT za tretjega.

Deset družin je prejemalo otroški dodatek v funkcionalni obliki, kar pomeni, da staršem niso zaupali denarja, ker bi ga le - ti porabili po svoje (alkoholizem).

Nadomestilo za porodniški dopust je prejemalo 163 mamic. Če mati nima pravice do nadomestila porodniške (nezaposlene, študentke...), lahko dobi starševski dodatek, ki je mesečno znašal 20 800 tolarjev. Prejemalo ga je 48 upravičenk. Novorojenca čaka še ena boniteta, zavitek za novorojenca ali pa denarna pomoč v višini 26 500 SIT.

20 otrok je bilo v preteklem letu žrtev psihičnega in fizičnega nasilja, 2 otroka pa sta bila staršem tudi odvzeta in dana v rejniško družino.

Rejništvo ni zastonj

Skupaj je v rejništvu 17 otrok, rejnine pa znašajo za dojenčke 30 500 SIT, za predšolske otroke 23 500 SIT, za šolarje 28 000 SIT in za srednješolce brez štipendije 35 000 SIT. Poleg tega rejnice prejemajo še nagrado v višini 13 600 SIT. Kljub temu je še vedno problem najti rejniške družine za nad 14 let stare otroke.

Posvojitev v preteklem letu ni bilo, kar 5 zakonskih parov pa čaka na posvojenca.

Mladostniški kriminal je v porastu, mamil ni

5 otrok in 25 mladostnikov se je lani vpisalo med storilce kaznivih dejanj (+20%). Največkrat gre za tatvine, pa tudi za telesne poškodbe in poškodbe stvari. Dvakrat so mladostniki udarili tudi kot organizirana skupina. Dva mladoletnika sta bila poslana v vzgojni zavod, v 4 primerih pa je center izvajal ukrepe strožjega nadzora. Primerov z zasvojenci z mamili niso obravnavali.

170 milijonov SIT socialnih pomoči - ali se sploh še splača delati?

Številka je velika, a vendar manjša od predlanske. 16 prejemnikov, ki nimajo lastnih sredstev in so stari več kot 65 let, je dobivalo mesečno po 24 000 SIT tako imenovane “pomoči edinega vira”. Ta vir se bo letos prekvalificiral v državno pokojnino v višini istega zneska.

Kar 605 upravičencev (nezaposleni...) je prejemalo mesečni denarni dodatek 21 800 SIT. V tej skupini je vse več mladih, ki po šolanju ne dobijo službe (473) in so upravičeni do tega dodatka ne glede na gmotno stanje staršev. Vlogo morajo obnavljati vsakih 6 mesecev, v skrajnem primeru vse tja do penzije. Do tega denarnega dodatka so upravičene tudi družine z nizkimi dohodki (cenzus je 21 000 SIT). V mesecu marcu je ta družinski denarni dodatek znašal v povprečju 46 000 SIT.

V letu 1999 so na Centru odobrili tudi 254 enkratnih denarnih pomoči po 20 000 SIT.

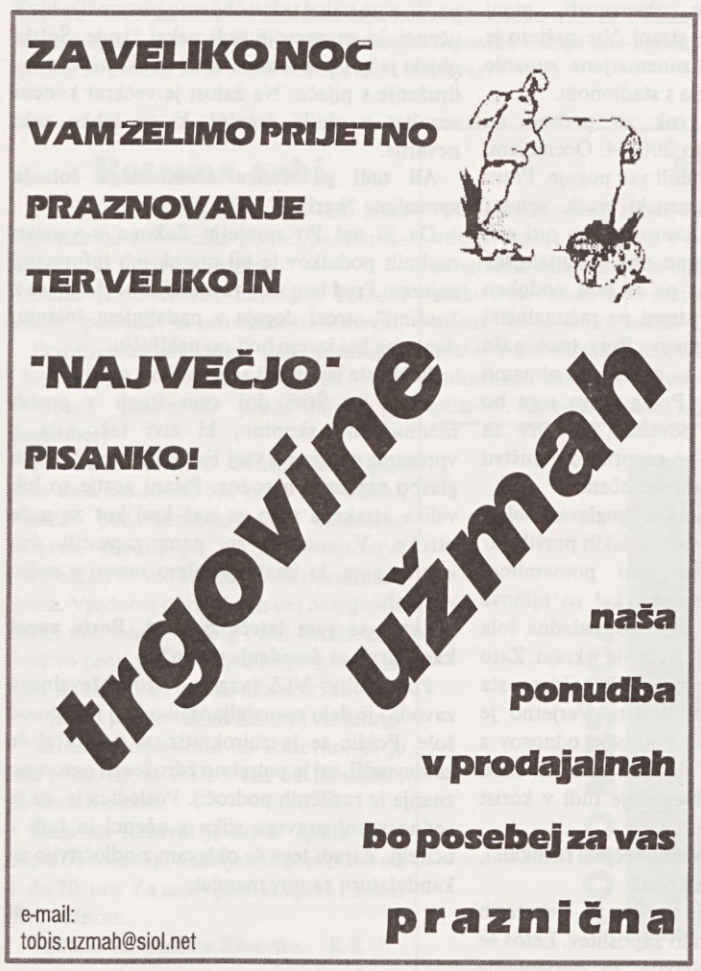
V domsko oskrbo je bilo lani nameščenih 38 občanov, od tega jih 21 ne zmore plačeveti oskrbnine, zato razliko plačuje Občina. 18 oskrbovancev je bilo nameščenih v šentjurski dom. Za domske oskrbnine je lani šlo iz občinskega denarja 48 milijonov tolarjev.

Kaj vse še počnejo na Centru?

Verjetno največ govorijo: dajejo informacije o možnostih socialne pomoči, osebno svetujejo (120 občanov), nudijo pomoč družini za dom, urgentne primere ogrožanja otrok obravnava krizni tim (18 otrok je bilo trpinčenih).

V skupini bivših alkoholikov imajo 22 članov, v skupini starejših za samopomoč je 19 članov, v okviru javnih del nudijo pomoč otrokom s težavami pri učenju (60 otrok iz 37 družin). V okviru javnih del je 10 iskalk zaposlitve nudilo pomoč na domu povprečno 102 občanom mesečno, za upravičence socialnih pomoči brezplačno, za premožnejše za delno doplačilo. Mladinske delavnice so imeli na treh šolah (vodile so jih prostovoljke) in so vključevale 88 šolarjev višjih razredov.

F.K.

Predstavljamo vam ravnatelje

Jakob Ratajc, ravnatelj OŠ Blaža Kocena: "Ni mi hudo stopiti v razred!"

Kdo je Jakob oziroma Jaka Ratajc?

Rojen sem bil leta 1945 in sem domačin s Ponikve. Pedagoška dejavnost mi je zaznamovala praktično vse življenje. V dosje moje izobrazbe spada učiteljišče v Celju in Pedagoška akademija v Mariboru, smer fizika in kemija. Moje prvo delovno mesto je bilo na Planini, kjer sem po prekinitvi zaradi vojaščine in študija delal skupno sedem let in na katero me vežejo najprijetnejši spomini.

Po "kozjanskem potresu" so na Ponikvi zgradili novo šolsko stavbo, kjer sem takoj začel poučevati. Naj omenim, da je to bila sprva COŠ (celodnevna OŠ), kjer so učenci preživeli velik del dneva. V šoli so imeli pouk, kosilo in še učenje. Dobra stran tega je bila učinkovitost, vendar je bilo vse skupaj predrago za državo, zato so COŠ ukinili. Takšno šolo smo pri nas imeli še v Loki.

Z letom 1981 sem začasno zapustil šolništvo in postal predsednik takratne občinske SZDL. Po petih letih v Šentjurju sem se zopet "vrnil v razred". Kmalu zatem, po upokojitvi takratnega ravnatelja Kovačiča, pa sem prevzel delovno mesto, ki ga opravljam še danes. Poleg ravnateljevanja, aktivno poučujem fiziko in po potrebi nadomeščam odsotnost katerega od učiteljev. Preko moje funkcije in tudi zasebno pa sem močno prisoten tudi v krajevnem življenju.

Kako bi s pomočjo številk opisali vašo šolo?

OŠ Blaža Kocena je osemletka, ki jo v 12 oddelkih obiskuje 221 učencev, od tega 107 vozačev. Najbolj oddaljeni učenec ima do šole 9 km. Šolski okoliš pokriva 16 zaselkov in je skoraj skladen s tlorisom KS Ponikva. Na žalost smo edina šola v občini, ki še ima dvoizmenski pouk.

Šola zaposluje 22 delavcev, od tega je 17 učiteljev. Zaradi majhnosti imamo težave z zasedbo delovnih mest, ki imajo manjše število pedagoških ur (tehnika, glasba, kemija).

V nacionalnih rumenih medijih je nekaj prahu vzdignila lanska nesreča vašega šolskega avtobusa.

V maniri negativno-senzacionalističnega poročanja so dogodek pač po svoje oplemenitili oz. prikrojili. Izkazalo se je, da se v resnici ni zgodilo nič strašnega. Seveda je bilo nekaj solz in strahu. S hitro "reševalno akcijo" smo upravičili tudi zaupanje staršev. 13 učencem, udeleženim v dogodku, in njihovim staršem je Izletnik v povračilo omogočil enodnevni izlet.

Če pravite, da v medijih ni prostora za pohvale, imate sedaj priložnost, da to popravite!

Na športnem področju so na občinskem prvenstvu naše deklice letos osvojile prvo mesto, enako uspešni so bili tudi dečki in prometni krožek. Češki konzulat nam je podelil priznanje na likovnem natečaju. Vse pohvale si zasluži dramski krožek, ki je pod vodstvom Irene Zevnik odigral kar 17 predstav. Še lani smo imeli izjemno kvaliteten pevski zbor, predvsem po zaslugi Andreje Galuf, ki pa je žal odšla na drugo delovno mesto. Nekoč smo imeli v naših vrstah Stanka Gobca, ki je bil pri poučevanju tehnične vzgoje izjemno uspešen, tako da so se naši učenci udeleževali tekmovanj po vsej bivši zvezni državi.

Moram reči, da se vsi učitelji zelo trudijo, da bi dali učencem čimveč znanja, tudi iz vzgojnega področja.

Posebna osvežitev je sodelovanje z Jackie Burns iz Dallasa (ZDA), ki kot prostovoljka pomaga pri naših humanitarnih dejavnostih. Neprecenljivo je tudi to, da imajo otroci možnost aktivne uporabe angleškega jezika.

Kje pa so vaše šibke točke?

Oh, teh pa tudi ne manjka. Pomanjkanje prostorov nas je že do sedaj omejevalo, uvedba devetletke pa nam povzroča še večje skrbi.

Zelo problematična je šolska stavba, ki ima ogromno slabosti hitre in površne gradnje. Velike težave so s streho, podobno je s talno oblogo iz estriha, ki rada odstopi iz površine. Potem je tu še posedanje tal in okna, ki ne tesnijo. Zaradi tega imamo veliko nepotrebnih stroškov. Za samo vzdrževanje dobimo 600 tisočakov letno. Na srečo šolsko ministrstvo izpolnjuje dogovorjene obveznosti, manj posluha pa je z občinske strani. Vse našteto je tudi vzrok za relativno zanemarjene zunanje površine (1,5 ha) vključno s stadionom.

Trenutno je zadnji rok za prehod na devetletno OŠ šolsko leto 2003/4. Ocenjujem, da bomo zelo težko izpolnili vse pogoje. Preiti bomo morali na enoizmenski pouk, vendar danes v dopoldanskem času nimamo niti ene proste kapacitete. Nimamo npr. računalniške učilnice, sedanji prostor pa je bolj podoben kakšni luknji. Po drugi strani pa računalniški krožek obiskuje 80 učencev. Prav tako naša knjižnica daleč zaostaja za standardi, nimamo niti učiteljske zbornice. Poleg vsega tega bo potrebno pridobiti še posebne prostore za interesne dejavnosti, da ne govorim o pohištvu oz. opremi, prilagojeni starosti učencev.

Kakšna načela zastopate kot "poglavar" šole?

Sem za 100 % spoštovanje šolskih pravil, kar je v današnji situaciji zelo pomembno. Učiteljem tudi vedno povem, kaj so njihove naloge. Zavedam se, da smo kot zaledna šola zelo pomemben dejavnik življenja v kraju. Zato zelo tvorno sodelujemo tam, kjer sta obojestranski interes in koristi. Verjetno je vprašanje ciljalo tudi na področje odnosov s Cerkvijo. Moram reči, da smo tudi tu našli skupni jezik, kar je navsezadnje tudi v korist učencev.

Kako ste se spopadli z vedno večjimi razlikami, ki jih je prinesla socialna kriza?

Na žalost je precej staršev, v nekaterih primerih celo oba, izgubilo zaposlitev. Letos se je ogromno otrok prijavilo za prejemanje

brezplačne malice. Kriteriji so nekje potegnili mejo, tako da je do te t.i. ugodnosti upravičeno 23 % učencev. Učencem delno pomagamo tudi pri sofinanciranju šole v naravi. Že 15. leto imamo organiziran učbeniški sklad, kjer so učenci deležni gradiva po bolj dostopnih cenah. Naj poudarim, da smo bile prav šole v šentjurski občini prve, ki smo začele s tem.

Pravijo, da je "mularijo" vedno težje brzdati. Se tudi vi srečujete s takšnimi težavami?

Včasih se mi zdi, da so bolj od učencev ogroženi učitelji, saj so primeri, ko učenci nekoliko zlorabljajo šolska pravila na račun prvih. Šolska disciplina pa je vseeno prej problem v mestnih okoljih kot pa tu. Priznam pa, da nam nekaj težav občasno povzročijo bivši učenci, ki so naredili tudi nekaj škode. Šolski objekt je kot kaže tudi magnet za skrito večerno druženje s pijačo. Na žalost je večkrat končni rezultat v obliki črepinj, ki so lahko zelo nevarne.

Ali tudi po koncu osemletnega šolanja spremljate "kariero" vaših učencev?

Da in ne! Po sprejetju Zakona o varstvu osebnih podatkov je bil pretok teh informacij zajezen. Pred tem smo ravnatelji vedeli, kaj se z "našimi" otroci dogaja v nadaljnjem šolanju, danes pa kaj izvem bolj po naključju.

Bojda ste lani imeli zelo zanimiv obisk?

Tako je. Štiri dni smo imeli v gostih mednarodno skupino, ki živi tako, da z vpregami potuje po vsej Evropi in igra ljudsko glasbo različnih narodov. Pisani gostje so bili velika atrakcija tako za naš kraj kot za naše otroke. V spomin so nam zapustili dva inštrumenta, ki imata posebno mesto v naših vitrinah.

Letos se vam izteče mandat. Boste zopet kandidirali za dosedanje mesto?

Po ukinitvi VIZ (vzgojno izobraževalnega zavoda) je delo ravnatelja veliko bolj ločeno od šole. Poklic se je zbirokratiziral in postal še zahtevnejši, saj je potrebno združevati ogromno znanja iz različnih področij. Posledica je, da je vedno manj pravega stika z učenci in tudi z učitelji. Zaradi tega še oklevam z odločitvijo za kandidaturo za nov mandat.

br

18. marec 2000 na Resevni

55 let po tragičnih dogodkih na Resevni, ko je na pragu svobode padel ves 2. bataljon kozjanskega odreda - na spomeniku piše, da je padlo 80 borcev, nekateri pravijo, da jih je bilo 200 - je za večino Šentjurčanov Resevna prijetna izletniška točka, spomenik ob robu romantične jase pa le še spomin na legendo o ljubezni in svobodi. Tudi vsakoletna prireditev pred spomenikom, ki jo na ta spominski dan organizirajo Zveza borcev in krajevna skupnost, vse bolj izgublja svoje revolucionarno sporočilo; le še tu in tam je v skupini pred spomenikom videti ljudi, ki jim Resevna pomeni ideološki simbol, vse več pa je tistih, ki ljubijo Resevno, so si privoščili družabni izlet ali so si kar tako popestrili dan. Približno takšen je bil letošnji 18. marec na Resevni.

Napovedan pohod iz Šentjurja ni bil ravno množičen, toda ob dveh popoldne se je pred spomenikom zbralo kar okrog sto glava skupina: pet ali šest borcev s praporjem, funkcionarji KS, otroci, taborniki, pohodniki... Od nekdanje in sedanje politične elite le predsednik Združene liste Erjavec. Pogrešal sem domačine izpod Resevne, Slomškove, Bredo Svetinovo, Trebovčeve in še koga. Skozi gole veje so se usipale romantične snežinke, ko je predsednik Zveze borcev pričel s tradicionalnim nagovorom. Ni nas nagovoril s "tovarišice in tovariši". Pred minuto molka je povedal, da se je samostojna Slovenija rodila pred 55 leti, tudi tu na Resevni. Cveto Erajvec se je izrecno odpovedal gospem in gospodom in nas nagovoril s prijatelji. Tudi šolarji so svoj kulturni programček naravnali tako, da bi ga lahko izvajali na primer na čast sv. Jurija. Konec. Hvaležno smo jim zaploskali in se podali na vrh, na golaž.

Bolj kot golaž me je vznemirjala Resevna, pravzaprav 18. marec 1945 na Resevni. Med obiskovalci sem iskal nekoga, ki je doživel tisto Resevno, tisti čas na Resevni. Nisem ga našel. Nazaj grede sem se ustavil pri Jurkovškovih, pri Slomškovih. Kaj se je v resnici zgodilo na Resevni? Ali res ni bilo rešitve? Kdo je kriv? Zakaj toliko žrtev? Ali je za zgodovinsko patetiko, ki je tudi prevrat v devetdesetih ni okrnil, drugačna resnica? Kako je mogoče, da se je tako velika partizanska enota, ki je brez dvoma imela veliko podporo pri prebivalcih, zagotovo pa tudi nasprotnike, pustila presenetiti? Brez straž, brez obveščevalne službe, varovanja, brez organiziranega odpora? Lovili in streljali so jih kot zajce. Padel je ves zaščitni vod okrajnega partijskega komiteja , ki ga je vodil domačin Slapšak - Gajst, toda le en sam član tega komiteja, visoko noseča Cvetka. Ali je res, da je vsa politična elita Resevno zapustila tistega dne zgodaj zjutraj, še preden se je začel obkoljevalni manever?

Menda si je res obupno prepozno zastavljati takšna vprašanja. Pa tudi odgovori pravzaprav nikogar več ne zanimajo. Patina časa je prekrila vse. Ostala je le še romantična jasa na Resevni s spomenikom, ki le senzibilnejšemu popotniku spregovori o neki ljubezni, ki je zgodovina ne omenja, o ljubimcih Cvetki in Dušanu in neki množici borcev, ki so na teh pobočjih izgubili svoja mlada življenja, nekateri zaradi svoje vizije pravičnejše komunistične družbe, ki se je kasneje pokazala kot zmotna, drugi morda čisto po naključju. In tu naj tej jasi ob 18. marcu šolarji deklamirajo pesmice o cveticah, ljubezni, prijateljstvu..., taborniki, planinci skupaj s peščico borcev ploskajo - in imajo verjetno bolj kot tragično zgodovinsko sporočilo pred očmi golaž, ki ga na vrhu Resevne kuha g. Straže. **F.K.**

Resevna vabi

Planinsko društvo Šentjur je tudi letos organiziralo spominski pohod padlim na Resevni, ki je bil 19. marca.

Letos je načrtovan naslednji koledar izletov, pohodov in prireditev na Resevni:

Prvomajsko srečanje, dan planincev (26. avgust), kostanjev piknik (15. oktober), planinsko predavanje (17. december).

Planinsko društvo Šentjur nadaljuje plan dela na domu. Na novo so pozidali kmečko peč, kombinirano s centralno kurjavo, uredili pa so tudi sanitarije. Prepleskali so več kot polovico notranjosti doma. Vrednost opravljenih del ocenjujejo na 4,5 mil. tolarjev. Dolg 1 mil. ostaja, zato društvo prosi prostovoljce za prispevek na Ž.R. Banke Celje 50770-678-55258..

V jeseni je bilo veliko denarja vloženega v rekonstrukcijo ceste na Resevno, ki je bila prenovljena vseh 5 km od Kranjčice do vrha Resevne.

Dom na Resevni je od 1. aprila dalje odprt ob sobotah, nedeljah in praznikih od 8. do 20. ure. Za najavljene skupine pa tudi med tednom.

Vljudno vabljeni na Resevno. **B. S.**

Materinski dan na Kalobju

Čeprav se včasih zgodi, da kalobško kulturniško udejstvovanje ni najbolj v poletu, pa na njihovem programu ostaja zvezda stalnica, ki jo pripravijo vsako leto. Proslava ob materinskem dnevu. Vse za mame, bi se lahko reklo. Tudi letos je program nastal v sodelovanju kalobških osnovnošolcev in kulturnega društva. Otroci kot vedno ljubki in prisrčni, starejši pa dobri kljub napornemu dnevu ali noči kak dan pred tem. Glasbeni pečat so letos naredili že znane, a vsako leto boljše Tavžentrože, Bukovškov Aleš, še do nedavnega Šentjurski zvonček in gostji iz Dobja Ana in Natalija Plemenitaš. Ob kitari in nežnih dekliških glasovih pa se te dotakne tudi tisto neizrečeno bistvo tega dne. Praznika posvečenega vsem mamam.

Saška

FOTO MESECA

Proseniško 2000: vse je pokošeno, vse je pomorjeno...

V NOVIH PROSTORIH

ZLATARSTVO
MILAN GAJŠEK

še vedno
V TRŽNO-PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU
Drofenikova 16, tel.: 063/743-727

* prodaja zlatega nakita
* izdelava nakita po želji stranke z vgrajenimi dragimi in poldragimi kamni

VELIKA IZBIRA KOMPLETOV ZA DARILA!
(graviranje brezplačno)

* krstna, obhajilna in birmanska darila
* ekspres izdelava poročnih prstanov
* prodaja ročnih, stenskih in stoječih ur
* prodaja japonskih in kitajskih biserov

Izredna ponudba zlatega večernega nakita!

Tehnična trgovina
termix
Šentjur ☎ 063/741-329

Prihaja v hladne zimske dni, da vam ogreje dušo in kosti!
zanzibar
Dobrodošli!

POSEBNA APRILSKA PONUDBA

TUŠ KADI	od 5.290,00
TUŠ KABINA	od 15.990,00
KERAMIČNE PLOŠČICE	od 970/m²
TERVOL 10cm	od 449/m²
PREMAZI ZA LES BIOTAN, SADOLIN, BELTON	

ŠIROKA PONUDBA:
- gradbenega materiala
- izolacijskega materiala
- inštalacij za vodo, ogrevanje in elektriko
- ploščic in sanitarne keramike
- kmetijskega orodja in strojev
- železnine, **bele tehnike**, akustike
- drobnih gospodinjskih aparatov
- barv, lakov
- daril

delovni čas: 7³⁰ - 18ʰ, sob.: 7³⁰ - 12ʰ

Prepričajte se o ugodni ponudbi in nizkih cenah!

foto
LANGUS TONČKA, s.p.
Drofenikova 16, 3230 ŠENTJUR
Tel.: 063/741-801, 041/693-388

VAM NUDI:
- fotografiranje v ateljeju in na terenu (posebne priložnosti, poroke, pogrebi, krsti), FOTOGRAFIRANJE DRUŽIN
- komercialno fotografiranje
- ekspresno fotografiranje za dokumente (10 min.)
- izdelava amaterskih fotografij (tudi v 1 uri)
- izdelava fotografij velikosti od 9x13 do 30x40 (po želji)
- razvijanje fotografij v lastnem laboratoriju v črno-beli in barvni tehniki
- veliko izbiro albumov in okvirjev
- pri nas izdelano sliko brezplačno uokvirimo
- toplomere - sobne, okenske in telesne
- fototorbice in prazne videokasete, baterijske vložke
- izdelamo vam tudi željeni del fotografije (izrez)

darila za poroke...

DELOVNI ČAS: 8 -18, sobota: 8-12

"Leda" DESIGN
Drofenikova 16 (v Tržnici), 3230 ŠENTJUR
tel.: 743-509, 041 759 882

- ŠIVANJE PO MERI
- SVETOVANJE MODNEGA OBLIKOVALCA
- PRODAJA IZDELKOV IZ LASTNE PROIZVODNJE

Izdelujemo vsa oblačila za ženske, moške in otroke

- za maturante
- za birmance in prvoobhajence
- poročne obleke
- gostinske uniforme

DELOVNI ČAS:
pon, sre, pet
8 - 16
tor, čet
8 - 17

UGODNI PLAČILNI POGOJI!

Koncert jazz orkestra Nove Gorice

Abonmajski večeri šentjurskega Sklada za ljubiteljsko kulturno dejavnost (SLKD) so zadetek v polno. Raznovrstnost kulturnih prireditev je velika in kvalitetna, čeprav se tu in tam najde kdo, ki nad tem viha nos, češ da je ta kultura uvožena, torej, da ni šentjurska. No, malce osvežitve vedno prav pride, zato ni nobene potrebe, da bi gradili kulturni kitajski zid okoli šentjurske občine. Prej nasprotno. Da se s tem strinja večina Šentjurčanov, priča dejstvo, da je bil abonma v predprodaji dobesedno razgrabljen.

Druga predstava se je zgodila v petek 10.3.2000 ob 19.30 uri. Dvorana je bila skoraj polno zasedena, ostalo je le nekaj prostih sedežev v zadnjih vrstah. Pogled na obiskovalce pove, da gre za visoko kulturo - starejši ljudje intelektualnega videza (torej obraz izpran z modrostjo dolgih let in življenjskimi izkušnjami, toda daleč od tega, da bi bil njegov lastnik že za v staro šaro, z obvezno sivo brado in fino obleko narejeno po naročilu, ob boku pa vsa svetleča in sijoča dama, ki uživa in blesti, ker se je lahko tako slavnostno oblekla in naličila), pa tudi skoraj obritoglavci, ki so se tam pojavili kar v bundi in supergah. Kolikor sem uspel videti, trenerkarjev z zlatimi verižicami ni bilo.

Met očesa na orkester pove, da so člani sami mladeniči in mladenke, katerim gredo po glavi nikakor ne resne stvari, sploh ne trema in šamanska modrost, ampak mladostniška razposajenost, oslarije, šale in vici.

Koncerti se običajno nikoli ne pričnejo točno in tudi tokrat so si člani jazz orkestra vzeli svoj čas. Vadili so še zadnje prijeme in dvorana se je hitro napolnila z raznimi fi fa fo plink plenk plonk zvoki, kot v operi nekaj minut pred začetkom predstave. Ti zvoki so se kar naenkrat spogledali in se nenapovedano združili v lepo simfonijo - predstava se je tako ob 19.35 začela brez opozorila in prva pesem se je dobesedno zarila v poslušalce, najprej v presenečena ušesa potem pa se kot orgazem razširila skozi celo telo in končala v nogah, ki so pričele takoj trzati v ritmu glasbe - in to ne glede ali so bile obute v superge ali v neprekosljivo zloščene črne čevlje. To navdušenost ob koncu pesmi dodatno potrdi še gromek aplavz, nakar le sledi slavnostni uvodni govor: Big band glasbenega društva »Nova« iz Nove Gorice obstaja že pet let, vse skupaj se je začelo kot navdušenost nad glasbo, ki pa se je, kot se to rado pogosto zgodi, kmalu spremenila v zasvojenost. Dirigent in vodja orkestra Miloš Rijavec pa je glasbenik večopravilnega formata, saj vodi še pihalni orkester in sodeluje v več primorskih glasbenih skupinah hkrati. Da zelo obvlada situacijo na glasbenem področju, nakaže že njegova drža med dirigiranjem: noge rahlo narazen, da se nanje lahko nasloni celo telo, saj se mu v ležerni superiornosti znanja v glavi ne bo potrebno kaj veliko naprezati in napenjati, zato lahko počiva, medtem ko bodo roke kar same švigale po zraku sem in tja.

Na sporedu je bilo 14 pesmi, vokale pa sta priskrbela Ivo Špacapan in še ena punca, za katero ne vem točno, kako ji je ime, saj je bila v sporedu enkrat napisana kot Damjana Godnič, drugič pa kot Damijana Godnič. Njene pljučne in glasovne kapacitete so vsekakor na zavidljivem nivoju, kar je tokom večera večkrat pokazala, škoda le, da je bil njen glas na trenutke že malo preveč agresiven in je skoraj popolnoma zatrl glasbo orkestra in paral ušesa, kar je tako lepe pesmi kot sta All By Myself in Poletna noč dokaj pokvarilo, toda to ni toliko njena krivda kot krivda mešalcev zvoka, ki so bili stacionirani v ozadju dvorane. Grdi, grdi.

Med sedmo pesmijo opazim prve znake naveličanosti - nekaj ženskih glav se prične zdolgočaseno ozirati naokoli, ogledovati sosede, stene prenovljenega Kulturnega doma, njegov strop in lestenec, pri tem pa še hitro pogledajo na uro ter na spored: uf, še sedem pesmi. Šit, pa gotovo bodo zaigrali še kakšno, jim je verjetno rojilo po glavah. Pri osmi pesmi se krog dolgočasenja poveča, toda še vedno so v manjšini, kajti večini se glave in noge še vedno gibljejo v ritmu glasbe. Pesem št. 10: Dam(i)jana in Ivo zapojeta skupaj v romantični pesmi Moonglow in se temu primerno obnašata - z mikrofoni pred odprtimi usti se zaljubljeno gledata in izpovedujeta neskončno ljubezen v tekstu pesmi. Naslednja Helena Blagne in Nace Junkar? Nedvomno!

Po predzadnji, trinajsti pesmi sledi gromozanski aplavz, ki je verjetno resno načel novo fasado Kulturnega doma (kdo ve, če bo sledil račun SLKD-ju) in seveda zaključni govor, ki je poln zahval sponzorjem in organizatorjem, ki pa so ga šaljivci iz orkestra venomer prekinjali z glasnimi vzkliki lastne hvaležnosti: »Hvala! Hvala!«. Ob tem je šlo govornici že resno na smeh, ampak govor ji je, čeprav na robu krohota, le uspelo uradno in uniformno končati.

Ko je orkester odigral še zadnjo pesem, ga je navdušeno občinstvo z aplavzi, ob katerih sem se zavedel, da je večnost, še posebej proti koncu, precej neprijetna stvar, na oder privabilo še dvakrat. Sicer pa sta dva bisa bila tako ali tako jasna - namreč, dokler člani orkestra mirno sedijo na svojih mestih, pomeni, da bodo še kaj zaigrali, čeprav je uradno koncert končan. Na tovrstnih koncertih se takisto spodobi, da občinstvo pri zadnji pesmi navdušeno ploska v ritmu glasbe. In res, nekdo v zadnji vrsti se te lepe navade spomni in prične navdušeno ploskati, nakar se to ploskanje kot požar razširi naokoli, toda Šentjur slej ko prej naredi svoje. Premer navdušencev se zaustavi nekje pri štirih metrih, nato pa so tisti na robu zaradi očitnega neodobravanja sosedov, ki si niso upali ali hoteli ploskati, počasi obupali in odnehali in to se je ponavljalo tako dolgo, da je po dveh minutah zopet ploskal samo še epicenter, ki pa je tudi kmalu prenehal. In to še pred polovico pesmi. Škoda. Da za Šentjur ne veljajo pravila lepega obnašanja na kulturnem koncertu, se je pokazalo še enkrat in sicer, ko so člani orkestra pričeli odhajati z odra. Namesto, da bi jih obiskovalci spremili z aplavzom ali vsaj mirno sedeč na svojih sedežih, so hitro vstali, se zapodili do izhoda in malo je manjkalo, pa bi poslušalci prej odšli iz dvorane kot člani orkestra, kar bi bila za njih svojevrstna sramota.

mf

Jure Klančar - civilno nadomestno služenje vojaškega roka doma na Ponikvi.

Ko sem izvedel, da je mogoče tudi v Sloveniji služiti vojaško obveznost v civilni obliki kot nadomestno obliko vojnega roka, sem se začel zanj zanimati. Civilno služenje, filozofske ali religiozne razloge zanj je potrebno utemeljiti pred posebno komisijo, je možno pri Karitas ali pri Rdečem križu.

Izbral sem Slovensko Karitas, ker sem že predhodno poznal njihov način dela in ga podpiral. Po vpoklicu smo imeli teden uvajanja in pripravljanja na tako obliko služenja, kjer so nam razložili osnovno delovanje ustanove in naše naloge v njej. Če je mogoče, vojak civilist opravlja svoje služenje v bližini svojega kraja. Tako so me lansko jesen dodelili na Slomškovo rojstno hišo, kjer se je ravno takrat pokazala velika potreba. Tukaj opravljam najrazličnejša dela: sprejemam romarje in obiskovalce, jih vodim skozi muzejsko zbirko, razlagam Slomškovo življenje in njegov pomen, skrbim za vzdrževanje hiše, čistim, dežuram, se pogovarjam z obiskovalci, nudim osnovne informacije o kraju, značilnostih in turističnih zanimivostih. Še zlasti sem v pomoč invalidom in starejšim, ko obiščejo to hišo in so potrebni dodatne pomoči. Tudi sicer v kraju pomagam ostarelim v dveh družinah, jim oskrbim kar potrebujejo iz trgovine, prinesem drva ali v primeru sneženja očistim okoli hiše. Tedensko je potrebno opraviti vsaj 40 ur, pri čemer se prilagajam glede na potrebe. Kot civilist sem na Slomu tudi sobote in nedelje, ker je takrat več obiska.

Po poklicu sem inženir strojništva, tako da predhodnih izkušenj dela z ljudmi do sedaj nisem imel. Kljub temu sem začetne težave prebrodil s pomočjo mentorja, ki so mi ga dodelili pri Slovenski Karitas.

Sto obliko služenja sem zelo zadovoljen, saj mi omogoča nenehen stik z ljudmi, tudi takimi, ki potrebujejo konkretno pomoč. Omogoča mi, da storim nekaj dobrega njim, kraju in ustanovi, kjer služim civilni vojni rok. Pa tudi sam se na tak način duhovno bogatim.

Petra Romih: "Lepo mi je na svetu!"

Izjava drobne 16 letne gimnazijke z Zgornjega Žegra sploh ne bi bila nekaj posebnega, če se življenje ne bi z njo usodno poigralo: Petra se je rodila brez obeh rok oziroma njeni roki se končata brez prstov, v komolcu. Njena samozavest in njeno sprejemanje svoje podobe in vloge sta presenetljivi. Petra je lahko vzor mnogim, premnogim, ki jadikujejo takorekoč brez vzroka. Da, tako se je treba boriti. Njena mama Pavla je povedala, da Petra ne potrebuje in ne sprejema pomilovanja. Če se komu le zareče, je odločna: "Morda ste vi bolj ubogi od mene." In še prav ima.

V nedeljo, 12. marca, smo bili pri njej na obisku, cela procesija: predsednik društva invalidov Šentjur Ciril Laubič, predsednica NO Terezija Laubič, prevorska poverjenica Ana Magdalenc, Mimica Čujež, poleg mene pa še računalničar Poljšak. V hiško na koncu Zgornjega Žegra, kjer živita z materjo in mlajšim bratcem na stričevi kmetiji, smo pripeljali računalnik z vso pripadajočo opremo, prilagojeno tipkovnico, tiskalnikom, programi. Šentjursko društvo invalidov se je izkazalo, nekaj denarja so zbrali sami, nekaj ga je dala Ljubljana, Petrina profesorica računalništva Simona Magdalenc je izbrala opremo, in to nedeljo je sosed g. Poljšak zagnal vso to mašinerijo. Kmalu za njim je miško vzela v svoji ročici tudi Petra in je z njo z neverjetno spretnostjo šla skozi programe: "Kaj bi ne bila vesela. Veliko si bom lahko pomagala, prepričana sem, da bo šlo. Za razne seminarske naloge bo, pa morda enkrat tudi za internet, elektronsko pošto... Tudi potem ga bom rabila, rada bi postala profesorica zgodovine..."

Med tem, ko je mama Pavla obložila mizo z domačimi prekajenimi dobrotami in vinom, sem Petro zvabil v kuhinjo na kratek pogovor. Šola, življenje, hobiji, želje, načrti?

"Ah, nič posebnega, nobenih težav ni. V osnovno šolo sem hodila tu na Prevorju in v Slivnico, zdaj pa hodim na Gimnazijo Center. Vstajam pred peto zjutraj, dvajset pred šesto imam iz Žegra že avtobus. Opravim se lahko večji del sama, a mi mama vedno pomaga. Ne, nobene posebne bolj enostavne obleke nimam. Pri zapenjanju gumbov mi mora le kdo pomagati. V šoli nimam posebnih težav. Pišem tako, da držim pisalo z obema rokama, večinoma lahko vse sledim, če pa ne gre, dobim fotokopije od sošolcev. Posebnih hobijev nimam, rada poslušam glasbo. Želje? Da bi maturirala in diplomirala na zgodovini. O službi še toliko ne razmišljam, malo pa me le skrbi."

Ali se ti kdaj zdi, da ti je narava storila krivico, da bi rada bila drugačna? Nekje sem prečital, da so zdravniki nekomu prišili in usposobili obe roki, bi ti šla na takšno operacijo?

"Ne, nobene krivice ne čutim. Navadila sem se in ne verjamem, da bi šla na takšno operacijo."

Mama Pavla je samohranilka, brez službe. Kako preživite?

"Ni tako lahko. Za Petro dobim nekaj malega preživnine, 16 000 tolarjev otroških doklad in 20 000 tolarjev za pomoč, Petra ima tudi republiško štipendijo (24 000 SIT). Nekako pridemo skozi. Zdaj nekaj urejamo glede invalidskega statusa. Bomo videli, kaj bo. Brat ima manjšo kmetijo, živimo skupaj."

Takšna je bila nedelja, 12. marca na Zgornjem Žegru. Sončna in optimistična.

F.K.

Naš dom

Kdor je star in nima svojcev doma,
naj se v šmarski dom upokojencev poda.
Tu bo našel čisto vse,
prijazne in skrbne sestrice.
Če kje pipa ne drži,
al' se kaj drugega zgodi,
hišnik Stanko prihiti
in takoj vse uredi.
Nad nami glavna sestra Majda bdi,
če kdo polomi se ali zboli,
pa brž dr. Čakševa prihiti.
Kuharsko osebje pridno je,
zato vsi smo zredili se.
V domu je tudi lep bife
in v njem natakarici dve,
prav prijazni sta obe.
Po dvajstih letih se dom obnavlja,
zanj direktorica odgovarja.
Dom z lepoto se ponaša,
za oči je prava paša.
Na balkonih rožice cvetijo,
nam in drugim dober dan želijo.
Dvesto nas je v domu,
vsi enaki, vsi različni,
eni pridni, drugi jezični,
tretji v denarnico špegajo,
če za pijačo dosti bo.
Nekateri tu ljubezen najdejo,
se zaljubijo in srečni so.

Hilda Lokovšek, DU Šmarje

Z občnega zbora Društva kmetic Šentjur

Bil je 23. februarja v gostilni Pri Olgi v Dobju, udeležilo pa se ga je 110 članic iz vseh krajevnih odborov in tudi gostje iz Konjic in Šmarja. Prišla sta oba župana. Malovrh je v svojem pozdravnem govoru obljubil pomoč Občine pri izvedbi strokovnih ekskurzij, česar smo bile zelo vesele, župan Dobja Salobir pa nas je razveselil s svojim humorjem. Za veseli del so poskrbele pevke iz Dobrine. Iz Dobrine sta prišla tudi muzikanta, ki sta nas s svojimi ritmi spravila na plesišče.

Predsednica društva je Dragica Dobnik iz Dramelj, kot mentorica pa ji pomaga Bernarda Gračner iz Kmetijsko svetovalne službe. No zboru smo sklenili, da bo Dragica Dobnik kandidirala na samostojni listi na volitvah za Kmetijsko gozdarsko zbornico.

Društvo kmetic je društvo vseh tistih žensk, ki jih veže ista skrb, ista želja delati na kmečki zemlji ali zemljici, pridelovati hrano in skrbeti, da bodo naše njive in naša krajina obdelane, travniki pokošeni, da bodo na oknih cvetele rožice in bo sreča doma.

Vabljene !

Ivanka Uduč

Dr. Igor Grdina v šentjurski knjižnici

Od rodoljuba z dežele do meščana

Morda pa se v Šentjurju le prebuja kulturna zavest. V začetku tega meseca se je po dolgem času v prostorih knjižnice zbralo presenetljivo veliko ljudi, ki so prišli na predstavitev nove knjige dr. Igorja Grdine »Od rodoljuba z dežele do meščana«. Skupaj z glavno urednico dr. Nedo Pagon sta nas popeljala od prvih zametkov do nastanka knjige, v kateri se kot pravi avtor *»študije ukvarjajo s časom meščanov, oziroma s kulturno-civilizacijskimi izrazi njihove tvorne domišljije in z igrami menjav v življenjih treh posameznikov, ki so vsak na svoj način zaznamovali obdobje od srede 19. stoletja do prve svetovne vojne. Ti pomembni Slovenci so Janez Bleiweis, Ivan Šušteršič in Josip Ipavec«.* Slednji naj bi pritegnil predvsem šentjurske bralce. Ravno na ta račun smo slišali tudi nekaj kritike, in sicer, da bi morali mnogo bolj ceniti njegovo zapuščino, oziroma se najprej sploh podučiti o Ipavčevem življenju in njegovem delu.

Zanimiva predstavitev knjige in cel kup zgodovinskih podatkov, ki jim je avtor ponekod dodal duhovit pridih, so na nas pustili prav prijeten vtis. Tudi organizatorke knjižničarke niso mogle skriti navdušenja nad zbranim številom občinstva. Je bil dober odziv zgolj naključje? Morda pa to le pomeni začetek kulturne razjasnitve pri Šentjurčanih, da ne bodo za šanki razpravljali o pomanjkanju kulture v domačem kraju... **M. K.**

Še ena uspešna prireditev OŠ Franja Malgaja

Mavrični splet besed

Šentjurska šola je v zadnjem obdobju organizirala kar nekaj zelo zanimivih in dobrih prireditev. Začelo se je s proslavo ob 120-letnici šolstva na Šentjurskem, nadaljevalo s sodelovanjem na proslavi kulturnega praznika, nazadnje pa so se številni šolarji predstavili na zdaj že kar tradicionalni prireditvi Mavrični splet besed.

Dvorana kulturnega doma je spet v vsej svoji lepoti in snažnosti pričakala številne obiskovalce (WO). Sedišč je bilo premalo, tako da smo zamudniki pogumno spremljali dogajanje stoje. Imeli smo kaj videti. S točkami se nam je predstavilo 32 učencev in učenk. Spremljali smo skeče, katerih vsebina se je dotikala predvsem pomladi in z njo povezanih radosti. Nekaj lepih rim in malo humorja je bilo dovolj, da se je dvorana odzvala z bučnim udarjanjem dlani ob dlan. Še posebej se je avditorij navdušil ob skeču, ki so ga ob koncu predstavili Manca Kmecl, Laura Pešak in Dagmar Šoster. Deklina si omisli, da bo šla v disko, kar pa materi seveda ni všeč niti pod razno. Toda oče podpre hči in se (pozor, predragi očetje !) skupaj z njo, ves vesel, da se znebi zatežene ženke, odpravi v "life". V resničnem življenju verjetno kaj redek dogodek, mislim da oče pospremi hčerko v disko, drugače pa verjetno mladci in mladenke že znajo zaigrati na prave strune.

Nastopajoči so se predstavili tudi z glasbenimi točkami. Nekateri so pokazali svoje zavidljivo znanje na različnih instrumentih, drugi pa so nam ob spremljavi multiinštrumentalista Mitje Mastnaka in plejbeka zapeli. Očitno so pravi osnovnošolski hit "lisičke" Foxy teens, katere so si zaslužile kar dve imitaciji sedmih deklet. Po mojem sicer dokaj laičnem in subjektivnem mnenju šentjurski verziji hitov Naj pada zdaj dež in Če bi ti dala srce ne zaostajata dosti za originalnima pesmicama. Omeniti kaže tudi nastop posebnih gostov, plesnega para iz Ljubljane in pa Marjana Hlastana, (baptističnega duhovnika iz Celja). Slednji je verjetno za vse nemalošteviline očete in predvsem mame "oponašal" nizozemsko šlager legendo Engelberta Humperdincka in njegov večni hit Please release me.

Nedvomno kaže pohvaliti vse nastopajoče, saj so poleg poguma pokazali zelo solidno recitatorsko, glasbeno in pevsko znanje. Sama prireditev je tako na spodobnem nivoju in mnogo boljša kot pred leti njena neke vrste predhodnica Korajža velja, ki je bila na trenutke kar pravi pogrom za ušesa in oči. Brez dvoma bo OŠ Franja Malgaja nadaljevala s tovrstnimi aktivnostmi. **L. H.**

Počitnice na Debelem Rtiču

Na morje grem! Prvič v življenju. Vsa nestrpna pričakujem ta dan in končno le pride tista sobota. Že na avtobusu spoznam prijateljice. Zberemo se v isti sobi. Po večerji se spoznavamo. Zjutraj imamo dihalne vaje in nato odidemo v bazen. Bazen je velik z ogrevano vodo. Zvečer imamo zabavo. Kar prehitro mine in moramo v posteljo. Naslednji dan nas čaka računalništvo. Po počitku odidemo na obalo. Po pesku nabiramo školjke. Veselimo se naslednjega dne, ko bomo z ladjo odpluli v Koper. V četrtek pride Andrej Šifrer in nam zapoje veliko pesmi. Petek je dan pusta. Izdelujemo maske. Naša skupina izdela Piko Nogavičko. Pride zadnji dan. Treba je pospraviti sobo in se posloviti od morja, prijateljic.

Te počitnice mi bodo ostale v spominu. **Urška Šket, OŠ Slivnica**

Počitnice na Debelem Rtiču

Bližale so se zimske počitnice. Nekateri so vedeli, da bodo šli na smučanje, jaz pa sem imel to srečo, da sem lahko šel na morje.

Veliko otrok se je zbralo na celjski avtobusni postaji. Že na avtobusu sem spoznal veliko prijateljev in učiteljico. Na morju je bilo zelo lepo. Vsako jutro smo zgodaj vstali in odhiteli k morju na dihalne vaje. Morski zrak mi je zelo prijal. Dopoldne smo pisali in risali in se igrali, popoldne smo spoznavali obalo in okolico. Počitnice so kar hitro minile.

Vesel sem, da me je Rdeči križ povabil na počitnice. Upam, da bom še kdaj videl morje. Hvala. **Matej Oblak, OŠ Planina**

Kuharski kotiček Cvete Hus

Kaj lahko skuhamo v marcu?

Želim vam pomagati pri večnem problemu - kaj naj kuham?

Mogoče bi tokrat zopet pripravili nekaj iz pora. Por nam je lepo prezimil, pa tudi dovolj ga je v trgovinah. Zeliščarji ga priporočajo: ureja prebavo, čisti dihala, vsebuje vitamine in verjetno še kaj.

Moj predlog jedilnika: riževa juha, palačinke s porom in šunko, solata.

Riževa juha

Skoraj obvezno jo pripravim, če smo imeli prejšnji dan na jedilniku rižoto. Skoraj vedno je ostane žlica ali dve. Če pa ostankov ni, vzamemo pest riža, ga operemo, prepražimo na maščobi, ga zalijemo z vodo, lahko dodamo tudi jušno kocko. Če imamo govejo juho, riž zalijemo z njo. Juho posolimo, dodamo lovorjev list in pustimo, da nekaj časa vre. Dodamo razžvrkljano jajčko, na drobno razrezan zeleni peteršilj, lahko drobnjak, in popopramo.

Palačinke s porom in šunko

Por očistimo, skuhamo v vrelem kropu in ohladimo.

Medtem spečemo palačinke, po dve na osebo. Por ovijemo z rezino šunke, vse skupaj pa nato s palačinko. Te svitke polagamo v namaščen pekač, jih prelijemo s smetano, v kateri smo zmešali jajčko. Pečemo, da jajce porumeni in zakrkne.

Zraven ponudimo zeleno solato.

Kosilo lahko končate še s skodelico kompota.

Vabilo

Literarno društvo Šentjur vabi vse, ki želite s svojimi prispevki sodelovati pri nastajanju literarnega zbornika, da pošljete svoje prispevke (eseje, povesti, pesmi...) na naslov društva, Mestni trg 2, Šentjur. Prispevki naj bodo na disketi ali natipkani, opremljeni z naslovom in telefonsko številko avtorja. Vsa besedila bo pregledal in opravil izbor za objavo uredniški odbor zbornika. Drugi zbornik literarnih ustvarjalcev bo izšel v mesecu septembru 2000.

Društvo vabi vse avtorje, da postanete člani in sooblikujete dejavnost društva.Informacije na telefonu 741 452 (SLKD -Koleševa) ali v Knjižnici, tel 741 277.

Predsednik: Jože Mastnak Marjan

Več nas je, ženimo pa se še vedno ne radi

Leto 1999 je bilo v populacijskem smislu učinkovito; število prebivalcev na območju upravne enote se je povečalo za 125 oseb. Po nekaj letih zastoja je bilo več rojstev kot smrti, novorojenčkov je bilo 233 (predlani 200), pogrebov pa 222 (predlani 225). Največ novih občanov smo pridelali s priseljevanjem. Lani se je na novo prijavilo 229 oseb, odjavilo pa 115. V rezervi imamo še 63 tujcev, ki čakajo na državljansko dokumentacijo.

Lani smo imeli le 61 ohceti (predlani 63), kar pomeni, da se zakonsko veže komaj dobra polovica za ženitev godne generacije. Ker pa očitno uspešno seksajo tudi neporečeni, se je v izvenzakonskih zvezah rodilo 80 otrok.

obvestila matične službe

Poročili so se

Peter Hrovat iz Ljubnice in Milica Korenjak z Ostrožnega; Jože Jager iz Pletovarja in Irena Gračner iz Hrastnika; Gregor Moser in Katja Vizjak, oba iz Šentjurja.

Umrli so

Marija Filej (90) iz Razborja, Anton Aužner (47) s Podgrada, Janez Polajžer (64) s Cerovca, Franjo Žlender (62) iz Vrbnega, Alojzija Zeme (65) iz Loke, Pavel Podjed (76) iz Stopč, Marija Zdolšek (74) z Slatine.

ŽGAJNER

• prodaja vozil • servis • avtoelektrika • • rezervni deli • kleparstvo • ličarstvo • • ročno pranje • montaža gum •

• prodaja vozil: 063 818-22-52 • rezervni deli: 063 818-22-62 • servis vozil: 063 818-22-72 • fax: 063 818-22-70 • avtokleparstvo: 063 818-22-72

- Rogaška Slatina - na obvoznici -

OMEJENA KOLIČINA VOZIL

LAGUNA CONCORDE 1.6/16v že od 3.399.000
kov. barva, avtoklima, 4xairbag, el. paket, ABS

MEGANE COUPE SPORT 1.6 / 16v 3.020.000
rumen, z vso opremo

MEGANE RT 1.6 ALIZE 2.740.000
klima, ABS, 4 x airbag, kov. barva

MASTER 2,5D S ŠASIJO 2.850.000+DDV
enojna kabina

kredit na odlog plačila do 3 mesece
ugoden kredit T + [redacted]
kredit na položnice
leasing

RENAULT AVTO ŽIVLJENJA

INFORMACIJE: 063/818-22-52
• ŽIS d.o.o. • Sp. Sečovo • Rog. Slatina •

ELBA TRGOVINA STORITVE d.o.o.

Ljubljanska 26, 3230 ŠENTJUR, Tel./fax: (063)743-151, 741-151

VELIKA IZBIRA ELEKTROMATERIALA, OGREVALNE TEHNIKE IN VODOVODA

OBRTNIKI ne zamudite!

od 27. marca do 30. aprila vam nudimo

20% rabat na radiatorje KORADO (tip 10 in 11s) in 10% rabat za vse ostale radiatorje KORADO pri gotovinskem plačilu

IZKORISTITE

Digitalni termostat FRONTIER
(pri nakupu nad 3 kose nudimo 12% popust)

samo 11.650,00 SIT

Cene so z DDV in veljajo do razprodaje zalog.

VSEM, KI SE ODLOČATE ZA GRADNJO ALI PRENOVITEV STANOVANJA, NUDIMO MONTAŽE CENTRALNEGA OGREVANJA, ELEKTROINSTALACIJE, SERVISE IN MERITVE.
Pokličite nas na 063 743-151 in radi vam bomo svetovali.

VULKANIZERSTVO

C&C d.o.o.

Tel.: 743 - 802

Na bencinskem servisu ***OMV ISTRABENZ*** v ŠENTJURJU.

Sava MICHELIN Z našim napredkom greste naprej tudi vi. TOYO TIRES DUNLOP
Semperit HANKOOK STOMIL BANDAG

- prodaja, montaža in centriranje vseh vrst pnevmatik
- hitra popravila pnevmatik
- menjava olja in filrov

Delovni čas: ob delovnikih od **7.** do **21.** ure
sobote in nedelje od **7.** do **13.** ure

VARNA VOŽNJA = DOBRE GUME
DOBITE JIH PRI NAS!

Občni zbor šentjurskega gasilskega društva

Največja želja je nov gasilski dom

Prvi meseci vsakega leta že kar po tradiciji predstavljajo čas, ko različna društva pregledajo svoje delovanje v obdobju enega leta. V množici različnih občnih zborov so se znašli tudi šentjurski gasilci, ki so se srečali konec februarja. Prejšnje leto delovanja so ocenili za uspešno, za vnaprej pa so si postavili velike cilje. Najzaslužnejšim članom so podelili priznanja, po koncu uradnega dela pa so se seveda tudi poveselili.

Občni zbor so s simpatično igro Sneguljčica otvorili varovanci Varstveno-delovnega centra iz Zgornjega trga, s katerimi v GD Šentjur izjemno dobro sodelujejo. Predsednik **Branko Oset** je v svojem poročilu dejal, da je za njimi solidno leto delovanja. Dobro so sodelovali z Občino in krajevno skupnostjo, potarnal pa je, da jim primanjkuje finančnih sredstev, ki jih morajo dobiti na druge načine, kot je recimo servisiranje gasilskih aparatov.

Poveljnik **Škorc** je povedal, da so imeli lani devet požarov in dve tehnični intervenciji. V akcijah je sodelovalo 119 gasilcev, ki so opravili 474 delovnih ur. Opravili so 65 prevozov vode, sodelovali so pri urejanju Šentjurja v sklopu javnih del, redno pa skrbijo za požarno varnost na vseh prireditvah v celjski Hali Golovec. Poveljstvo se je sestalo na štirih sejah, svojo opremo pa so preverjali na 12 tehničnih dnevih. Veliko uspehov so dosegli tudi na gasilskih tekmovanjih, v vseh kategorijah. Še posebej skrbijo za izobraževanje mladih gasilcev, ki jih vsako poletje odpeljejo na štiridnevno šolo v naravi v Fieso.

PRIZNANJA

Značke:
Anton Brečko, Silva Klajnšek, Marina Kukovič-st., Marina Kukovič-ml., Slavica Kovačič, Martina Režek, Nadja Gundsmandl, Jože Čokl;

Priznanja gasilske zveze:
Jerica Kukovič, Marjeta Zorko, Korl Zgonc, Marjana Kovačič, Nadja Gundsmandl, Slava Ahtik, Slavko Ahtik;

Gasilska plamenica 3. stopnje:
Marina Kukovič-st., Marina Kukovič-ml., Silva Klajnšek, Anton Kukovič-ml., Danilo Matuš, Marjan Kovačič, Matjaž Škorc, Bojan Režek, Martina Režek;

Gasilska plamenica 2. stopnje:
Peter Oblak, Branko Klanjšek;

Gasilska plamenica 1. stopnje:
Milan Kukovič, Ivan Škorc;

Gasilsko odlikovanje 1. stopnje:
Franc Oset, Mirko Škorc;

Brez večjih posebnosti in pomislekov je zbor Društva poslal v zgodovino delovanje v letu 1999. Predsednik Oset pa je razgrnil načrte za vnaprej. Poleg že skoraj samoumevnih točk (redna usposabljanja, delo z mladimi, ekskurzija, vzdrževanje...), je zanimiva želja po novem gasilskem domu. Zdajšnji dom naj bi bil sicer čisto v redu, problem pa je lokacija v središču mesta in prometne težave. Možna rešitev naj bi bil nov gasilski hram na Pešnici. Po besedah Branka Oseta bodo skušali čimprej postaviti projekt in ga poizkusili realizirati. Zdajšnji gasilski dom naj bi prodali, izkupiček pa vložili v gradnjo novega.

Za konec uradnega dela občnega zbora, ki ga je spretno in duhovito vodil **Milan Kukovič**, so k besedi prišli tudi povabljeni gostje. Predstavniki drugih gasilskih društev so v glavnem klicali še na nadaljnjo pomoč, nekaj več pa sta "udejanjila" predstavnika oblasti, **Janez Čokl** in **Cveto Erjavec**. Tovariš Čokl je tokrat nadomeščal gospoda župana, ki je upravičeno manjkal, ker je opravljal svoje dolžnosti na občnem zboru vinogradnikov. Čokl je dolgoletni član šentjurskega GD (kot gasilskemu častniku mu pripada tudi naziv tovariš, da ne bo kakšne pomote in hude krvi) in je bil svoj čas tudi predsednik društva. V svojem nagovoru je pohvalil gasilce za njihovo prizadevanje. Tudi predsednik mestne KS Erjavec (tudi on je član GD Šentjur) ni skoparil s pohvalami, še posebej pa je izpostavil pomemben delež gasilcev pri urejanju mesta.

Občni zbor se je končal v dobrem vzdušju, ki se je preneslo tudi v nadaljevanje večera. Obložene mize, veseli obrazi in "en mož muzikant" Davor Fendre so bili zagotovilo za prijetne večerne in nočne urice. Gasilci se seveda znajo dobro poveseliti. Zaželimo jim čim manj klicev na pomoč.

L. H.

BRUCOVANJE 2000

Zaradi polarne dobe, ki trenutno vlada med občino in študentskim klubom ŠKMŠ, se je letošnje brucovanje zgodilo v somučeniškem klubu Zapata.

Na žalost je vsesplošni koncept kluba Zapata storil svoje - obljubljen prosti vstop je zaradi nezmožnosti kartodrapčerjev, da bi poleg izgovorjave kakšnega zloga zmogli še kulturen in civiliziran pogovor, ostal samo obljubljen. Zaradi njihove primalne nepopustljivosti podkrepljene z gorami svinčenih mišic je pametnejši (študentarija) popustil. Očitno so kartodrapčerji v Zapati institucija sama zase, ki se ne ozira na šefove dogovore. No, na srečo so študentje imeli več kot dovolj prostih vstopnic, ki so jih zato pred vhodom radodarno delili vsakomur, ki je prišel na brucovanje. Roko na srce, vstopnic je bilo več kot dovolj enostavno zato, ker pretirane gneče ni bilo, ni bilo niti nepretirane gneče, pravzaprav ni bilo niti čisto navadne gneče. Bil je samo en navaden petek zvečer v Zapati. Pijača je bila po sindikalnih cenah, glasba pa je bila ravno toliko bučna, da se s sogovornikom nisi mogel po človeško pogovarjati, ampak je šlo bolj za dretje in pljuvanje v uho. Med nervoznim čakanjem se je nabralo sedem brucev, od tega je ena brucka prišla v Zapato nič hudega sluteč, saj sploh ni vedela, kaj se tam dogaja. Glede na to, da je število letošnjih brucev okoli 40 in več, je bila njih prisotnost pod vsakim pričakovanjem. Na koncu leta zato ne bodo dobili frekvenc.

ŠKMŠ je prisotne še obdaril s kosom okusne sadne torte, nato pa se je uradni del brucovanja nekje ob pol enajstih zvečer le začel. Čeprav se je glasba ob začetku brucovanja stišala, je bila še vseeno dovolj glasna, da ni nihče slišal Zelenega carja, vsaj ne nihče, ki je bil od njega oddaljen več kot dva metra, kar je celotno Zapato naredilo nezainteresirano za celotno brucovanje. Proces so namreč lahko slišali in spremljali samo bruci, ki so bili dovolj blizu. Splošne nezainteresiranosti se je kmalu zavedel častni Zeleni car in njegovo najožje ministrstvo, zato so brucovanje po dobre pol ure na hitro prekinili in podelili diplome. Pa tega večina tako ali tako sploh ni opazila. Tako je letošnje brucovanje na žalost izzvenelo v prazno, kot kakšen slepi naboj. Bruci so bili kakopak dobre volje, saj so ga zelo ZELO poceni odnesli. No, zaradi tega in tudi zaradi popitega vedno kvalitetnega Sajzovega brucomora so bili ravno dovolj dobre volje, da jim še na misel ni prišlo, da bi popadali po tleh, se pričeli vikati in bruhati drug čez drugega, kot bi bilo edino prav in vzgojno na nivoju. Po končanem uradnem delu so z vso energijo mladih in nadebudnih žrebcev po instrumentih udarili člani skupine Tumeavgusti iz Brežic.

V zgodnjih jutranjih urah, ko utrujeni ljudje mirno spijo, se je skupinica študentov in dijakov hotela poveseliti življenja na njim lasten način, toda zli duhovi niso bili preveč utrujeni, saj so jih primerno nepozornosti vzbujajoče oblečeni v temi in zasedi pridno čakali, nato pa prijeli za vrat in jih tako kot ptice roparice, ki zagrabijo nedolžne zajčke, ki skakljajo po travniku, odnesli nekam v temno noč. Žrtvam bo klub ŠKMŠ zgradil 100 metrov visok spomenik. S tem nenadejanim klimaksom se je tudi nekako zaključilo letošnje brucevanje ŠKMŠ-ja.

mf

Zlata poroka

50 skupnih življenjskih krogov Ljubice in Franca Bračuna

***"Letni časi se menjujejo,/ konji pisani potujejo,/ usojen nam je časa vrtiljak,/ ozremo se, ni poti nazaj,/ odraščamo od malih nog,/ kar vrti se vekomaj, je življenja krog."* O teh verzih sem razmišljal, ko sem se loteval pisanja o visokem jubileju Ljubice in Franca Bračuna. Skupni življenjski krogi so čestokrat posuti z mnogimi težavami. Tisti, ki jih uspejo obrniti 50, si zares zaslužijo priznanje in čestitke. Takšna sta tudi naša tokratna slavljenca, Ljubica in Franc.**

Ljubica se je rodila 6. julija 1928 v Starih Slatnih pri Slavonskem Brodu. Njen oče se je iz Razkož pri Šentjurju podal iskat tja delo in tam je spoznal tudi Ljubičino mamo. Leta 1941 se je družina preselila na Dunaj, kjer se je Ljubica učila za trgovko. Toda v drugem delu vojne Dunaj ni bil ravno raj na zemlji, zato se je družina vrnila v Šentjur. Naselili so se pri Liškatovih v Zgornjem trgu.

Franc izhaja iz Svetega Štefana. Kot drugi izmed devetih otrok (vseh osem bratov in sester je še živih in so bili na poroki) se je rodil 4. februarja 1927. Že z osmimi leti je zaradi revščine in pomanjkanja odšel od doma in mladost preživel pri Čretnikovih v Novi vasi. Vendar se je že s 17 leti moral podati v vojsko, kjer je ostal vse do leta 1947. Po vrnitvi se je zaposlil v Železarni Štore in kmalu je spoznal svojo bodočo ženo...

Poročila sta se 18. februarja 1950. Od začetka sta stanovala v Novi vasi in od tam hodila gradit hišo na posestvo, ki ga je Ljubica podedovala pod Razkožami. *"To so bili težki časi. Stanovanje je bilo nemogoče dobiti in gradnja hiše je bila edina možnost, a kaj ko ni bilo denarja"*, se spominjata. V ne do konca zgrajeno hišo sta se vselila 15. maja 1955. Pogoji za življenje seveda niso bili najboljši. Nekateri so se čudili, kako lahko prebivata v takšnih nevarnih razmerah. *"A jaz sem jim odgovorila, da nisem ne lepa in ne bogata, da bi se morala česa bati"*, v šaljivem tonu pove Ljubica. V zakonu sta se jima rodila Peter in Darinka, ki sta oba študirala in to je pomenilo veliko obremenitev za družino. Obdelovali so zemljo, redili prašiče, kravo. Časi so se izboljšali in dandanes slavljenca pravita, da na jesen življenja uživata prijetna stara leta. *"Nekoliko nama nagaja zdravje. Včasih je boljše včasih pač slabše. Nekoliko me jezi, ker ne morem delati kot nekoč, a si tega vendarle ne ženem preveč k srcu. Sicer pa je "luštno" živet"*, pripoveduje Franc.

Ljubica in Franc na slavju z vnukoma Juretom in Miho

Konec februarja sta slovesno potrdila 50 let zvestobe. V Ipavčevi hiši sta se še drugič vpisala v matično knjigo. Priči sta jima bila vnuka Miha in Jure, na katera sta Ljubica in Franc še posebej ponosna. *"Župan Malovrh, načelnica UE Stoparjeva in matičarka Pohajačeva so se zares potrudili in pripravili lep obred. Enkratno je bilo tudi nadaljevanje v Hotelu Žonta, za kar se morava zahvaliti otrokoma in vsem prisotnim. Naslednji dan smo s slavjem nadaljevali še doma, tako da je vse skupaj bilo zares nepozabno"*, sta zaključila.

Še na mnogo srečnih življenjskih krogov, tudi v imenu bralcev Šentjurskih novic! **L. H.**

Dolanc je bil na lovu v Primožu

Za Staneta Dolanca, takrat je bil na visoki funkciji v Beogradu, so ob priliki njegovega slavnostnega govora na proslavi Zveze Svobod v Celju (6. oktobra 1973) medobčinska vodstva organizirala s skupino šentjurskih lovcev popoldanski lov na območju Dol in Primoža. Na lov sem bil inkognito povabljen kot predsednik občine tudi sam. Na tajnem zbirališču, na dvorišču lovske družine v Šentjurju, me je pri službenem avtomobilu sprejel protokolarni predstavnik. Predstavili so me Dolancu, jaz pa sem mu postregel z najnovejšo novico, da so Izraelci napadli Egipt. Rahlo iznenaden je takoj zahteval povezavo z Beogradom, a so ga očitno pomirili, saj je popoldne skupaj s predsednikom IS RS Andrejem Marincem preživel na lovu.

V lepem in vročem jesenskem popoldnevu smo odšli po cesti proti Dolam, kjer smo opravili prvi pogon. Ker je nastopila žeja, sem se podal po vasi za pijačo, a ni bilo nikogar, ker so bili vsi na poljih ali v vinogradih. Pri Špančevih sem od starejše ženice le izprosil steklenico sadjevca. Kako je teknil! Naslednji dan so mi vaščani očitali, zakaj nisem goste popeljal v katero od njihovih gorc.

Pogon se je nadaljeval proti Primožu. Iznenadeni ljudje so sumljivo opazovali neobičajne lovce in številne pojave miličnikov. Na Merslavičevi njivi so ženske v strahu moledovale "Ne streljajte!" Malo pred koncem pogona je le vzletel en fazan, a Dolančeva in Marinčeva lovska spretnost ni zadostovala za uplen. Ker na pogonu ni bilo domačih izkušenih lovcev, ki so v podobnih primerih na občinskih lovih znali poskrbeti za odstrel domačih zajcev, se je pogon zaključil brez divjadi.

Za izgubljeno energijo in z ozirom na Dolančeve gurmanske navade so poskrbeli Kovačičeva družina in spremstvo iz Celja. Popili smo precej domače pijače, Dolanc pa je razlagal o življenju Slovencev v Beogradu. Hodili so drug k drugemu na obisk, pa tudi sam je rad pripravljal hrano. Najboljši kuhar je menda bil Potočar Stane - Lazar, tedanji načelnik generalštaba JLA. Dolanc je izrazil veliko pozornost do rojaka Ing. Alojza Sotlerja iz Hruševca in še nekaterih vidnih Celjanov iz Hrastnika.

Menda ni napaka po njegovi smrti spregovoriti tudi o tem dogodku?

Vinko Jagodič

SEZNAM KNJIŽNIČNIH NOVOSTI za februar 2000

FILOZOFIJA

D. Carnegie: Kako uživamo v življenju in poklicu

PSIHOLOGIJA

K. Casey: Obljuba novega dne, meditacija za vsak dan

B. Wilmes - Mielenhausen: Kje je doma tišina? (starši in otroci odkrivajo poti do sprostive)

SOCIALNO DELO

J. Kuhelj: Zakon o pokojninskem in invalidksem zavarovanju (vse in še več o novem zakonu)

ŠOLSTVO in VZGOJA

B. Pretnar: Devetletka od A do Ž

LEPOSLOVJE

A. Glitz: Larina velikanska skrivnost

V. Hribar - Jeraj: Prababica pravnuku

C. Nöstlinger: Franceve bolezenske zgodbe

J. Obrist: Kdo medvedom krade med?

SPLOŠNI ROMANI

M. Benedetti: Hvala za ogenj

J. Grisham: Oporoka

M. Modic: Ko ljubezen zakrije svoj obraz

ZGODOVINA

I. Grdina: Od rodoljuba z dežele do meščana

LŽ

Oči, ki gledajo skozi srce

Anja Verbovšek je mlado dekle kratko pristriženih las, prikupnega videza in vedrih besed. Hodi v šolo, ima svoje sanje in svoja hrepenenja o prihodnosti. Čisto običajna najstnica, bi človek dejal. Pa ni povsem res. Anja svet okrog sebe čuti in sprejema drugače. V njem ni luči ne senc in ne svetlobe ne barv. Njene oči so namreč od rojstva slepe. A to ni bil nikoli razlog za obup. Anja se ni vdala. Izučila se je za telefonistko, a se kljub temu zaveda, da je svet zaradi njene hibe ne bo ujčkal. Rada bi študirala in v življenju dosegla svoje sanje.

Tu pa moč volje naleti na oviro in kot običajno se zaplete pri tako banalni stvari kot je denar. Ciničnost gor ali dol, a v današnjem svetu ni nobena z denarjem povezana stvar banalna. Anja bi za študij potrebovala računalnik z brailovo pisavo. Naprava pa stane reci in piši malo manj kot tri milijone tolarjev. Preveč tudi za najbolj skrbno in varčno družino.

Anjina mama je po rodu iz Dobja in tu imajo tudi sorodnike. Danes sicer živi v Gornjem Gradu, a sem dobila občutek, da so jo Dobjani vzeli kar malo, če ne zelo za svojo. In tako so brez obotavljanja podprli predlog Anjine tete Fanike Gorišek, da bi tudi v Dobju organizirali enega izmed dobrodelnih koncertov za nakup računalnika.

V nedeljo 5. marca je bila dvorana kulturnega doma napolnjena do zadnjega kotička. Povedali so mi, da po maši verjetno ni bilo nikogar, ki bi šel domov. Nastopajoči so bili predvsem v stilu narodnozabavne glasbe. Slišali smo duo Palir, ansambel Ex, dobjanske Veseljake, domače harmonikarje, Natalijo in Ano Plemenitaš in nonet Grič družine Rajh in Volasko. Vse je že kazalo, da bo vse ostalo na ravni povprečne prireditve, ko je povezovalec programa Matej Gračner napovedal, da je se za nastop odločil tudi Anjin prijatelj Jani Planko. Srečala sta se v zavodu za slepo in slabovidno mladino v Škofji Loki, saj ima tudi Jani težave z vidom. Iz naključnega znanstva se je rodilo prijateljstvo in Jani ga je delil z navzočimi v dvorani. Najprej je skupaj z Veseljaki zapel pesem Ko človek se na svet rodi in z zvonkim jasnim glasom popolnoma utišal dvorano. Ko pa je prebral še sestavek o tem, kako je spoznal to deklico, podobno krhki vrtnici, pa vendar tako močno, se je tudi v dvorani utrnila nemalokatera solza.

Anja je potem vstala, se obrnila proti polni dvorani, proti stotinji ljudi, katerih prisotnost je lahko samo čutila in se jim zahvalila. Povedala je, kako jih sicer ne more videti, vendar njihovo dobroto čuti kot čudovito svetlobo na koncu predora. In dekle res ni od muh. Stopila je na oder in skupaj z Janijem ter Ano in Natalijo Plemenitaš zapela Dan ljubezni. Dvorana je bila skoraj do stropa nabita s čustvi in potem, ko je Natalija prebrala molitev, ki je kot vprašanje Bogu izzvenela v dvorano; zakaj ne morem videti?, je skoraj vsako oko v dvorani jokalo. In vsaka beseda bi bila odveč...

Skupaj s prispevki sponzorjev, vseh društev v Dobju in vstopnino so zbrali okrog tristo tisoč tolarjev. Na OŠ Dobje pa pod mentorstvom Stanke Hrovatič poteka zbiralna akcija tudi med osnovnošolci. Pri vsem tem denar ni najbolj pomemben. Odšla sem z zavestjo, da ljudje znajo odpreti srca in pomagati, stopiti skupaj in si podati roke ter z veliko kepo v grlu, ki se je hotela spremeniti v solze. Solze veselja, da je tako.

Saška

Molitev

O, dobri Bog,
ko si me človeka iz ljubezni ustvaril,
si me z darovi mnogimi obdaril;
vdihnil mi dušo nesmrtno si,
milino obraza,
dal mi srce čuteče si,
ustnice govoreče.
Pravijo, da si me z lepoto in umom obdaril.
O, dobri Bog,
zakaj mojih oči nisi ustvaril?
Da videle bi sinjino neba, modrino morja,
kako se svetla zvezda utrne,
kako nežno se jutro rodi,
kako sonce v zarji škrlatni zaspi,
kako mama, ljubezen moja, lepa si.
A jaz jočem, solze grenke jočem brez oči,
ko, o Bog, te milo prosim,
molitev mojo usliši v večni temi:
vodi me po pravi poti,
da v temi ne omahnem,
da korak moj ne zgreši.

M. Plemenitaš

Študentska kronika

@pp75.3230Šentjur
skm.sentjur@kiss.uni-lj.si
www.kiss.uni-lj.si/skms/
@klubska.vitrina

Na preteklem zasedanju Občinskega sveta bi morala biti v prvo branje dana Strategija za razvoj športa, kulture in mladih, ki jo je pripravil Odbor za šport, kulturo in problematiko mladih. Potrebe po organiziranem druženju mladih v Šentjurju nujno narekujejo ***ustrezno in čimprejšnjo rešitev****. Sosedje v Konjicah so se tega zavedli med prvimi v Sloveniji in rezultati so že vidni. Mladi se zbirajo, izobražujejo in nenazadnje spoznavajo ob večinoma brezplačnih aktivnostih. Mnogi so njihovemu zgledu uspešno sledili. Pomislite le: kam se lahko "da" precejšen del naše zlate šentjurske mladine (odšteti nešportnike in veliko večino deklet) v prostem času, razen na igrišče, pa še to le ob lepem vremenu.*

Kratkovidni malopolitiki *v OS se problematike do sedaj verjetno niti niso pošteno zavedali, ko pa bodo slišali zanjo, bodo hitro skalkulirali, da ni denarja, da bo že kako, pač enkrat drugič...*

Šentjur ni bogat, vendar si očitno lahko privošči še preveč. Investiranje v mlade, v človeške resurse nasploh; kako "glupo" se to sliši, mar ne?

_ _ _ _

Na tretjem srečanju z županom smo se zopet čudili lepotam Ipavčeve hiše, župan pa se je čudil, ko smo mu predstavili Prostor, čist in urejen kot vedno. Na sporedu je bilo nekaj lobiranja za ureditev problematike mladinskih prostorov in kulturnega doma, kjer smo trenutno pod vetom.

Iz zgornjega razloga smo četrto brucovanje v naši režiji izvedli v novem - eksotičnem - okolju Zapate. Letošnja bera bruck in brucev, alias smeti, je bolj ali manj uspešno prestala izživljanje starih bajt, ki so se skrivali pod maskami pujsov, kot da bi bili na kakšni farmi.

Naša domača spletna stran je našla začasno domovanje na naslovu: www.myfreehost.com/skms/. Žal si na njej iz objektivnih razlogov ni mogoče ogledati slikovnega materiala iz brucovanja, je pa komentar letega tolik bolj masten.

V petek, 7. aprila, bomo priredili drugo klubsko prvenstvo v igri "4 v vrsto". Tokrat bo prvenstvo odprtega tipa, kar pomeni, da so k preizkusu znanja zlaganja štirih likov v vrsto vabljeni prav vsi. Za duhovite nagrade bo potrebno v pomožnih prostorih šentjurskega kulturnega doma svojo prijavo vložiti do 21:00, ko bo opravljen žreb nasprotnikov. S pravili tekmovanja bodo udeleženci obveščeni na prizorišču.

Teden dni kasneje (petek, 14. april) bo na istem mestu ob isti uri spet veselo. Svojo grafitno umetnost nam bo predstavil Marko Centrih z Grobelnega. Vabljeni vsi (ne)znani "proizvajalci" in ljubitelji te umetnosti.

Ker so se vremena zjasnila in sonček že prijetno sije, bomo podobno kot lani na košarkarskem igrišču v športnem parku postavili klopi (Pozor, sveže pleskano!), pa tudi okolica bo vsaj nekaj časa brez plastične navlake.

Majnik bo tudi letos za prireditve kvas, bi lahko rekli. To je šifra, da bomo tudi letos pripravili športne igre (tretjič) in se udeležili študentske tržnice v Ljubljani.

Za konec še sporočamo, da bo sobotna rekreacija "in" tudi aprila na običajnem mestu in terminu. **br**

Šentjurski seksološki priročnik

En Francoz sprašuje drugega: "Ali veš kakšna je razlika med lizanjem ženske in lizanjem limone?"

Drugi odgovori: "Ne vem, še nisem lizal limone...."

KUNILINKCIJA (1)

Aaaaach, dragi ljubitelji vsega lepega, seksa, spolnosti, koitusov in ostalih prekrasnih (in heh... brezplačnih) atributov življenja, pozdravljeni!

Ne morem si kaj, da ob tej točki v času in prostoru ne bi zapisal nekaj grenkih misli o današnji družbi. Saj ne, da se pritožujem ali celo igram upornika, morda revolucionarja, ki si prizadeva spodkopati same temelje našega čudovitega poredka, zrušiti sistem, povzročiti kaos in anarhijo ter iz pepela zgraditi hrabri novi svet. Nikakor ne, soboto zvečer imam namreč že zasedeno. Hočem le opozoriti, kako hecno je včasih vse skupaj. Namreč človek lahko dandanašnji počne karkoli hoče - lahko skoči na Luno in nazaj, lahko se poigrava z matematiko in se poda v same srčike največjih skrivnosti vesolja, razišče najnižje globine morja, ima pa grozne težave, ko se sreča z nasprotnim spolom.

Seveda, osnova vsakega uspešnega odnosa je v prvi vrsti spoštovanje in zaupanje, partnerja se morata ujeti v marsičem, bla, bla, bla, saj veste kako to gre, nemalo vlogo pri gradnji oblakov v gradovih (oziroma obratno), pa je, naj si kdo še tako zatiska oči pred tem, tehnika, oziroma bolje rečeno, umetnost ljubljenja. Tu pa ves sistem šolanja, takšnega ali drugačnega, odpove. Razen nekaj malega predavanj (nekaj ur na leto!) je mladi dozorevajoči človek prepuščen samemu sebi.

Pravzaprav je presenetljivo, da je ob vsej tej ignoranci sploh mogoče, da mlade punce danes že vedo, kaj je menstruacija, tako da ni panike, ko do nje prvič pride. Še ni 40 let tega, ko je samo 1% punc vedelo, da jih v življenju čaka perioda. Pomislite: 1%! Kako je to šele vplivalo na ostalih 99%, si lahko samo predstavljate. Vse tiste nemogoče reklame za vložke so le nečemu koristne.

Vendar dosti moraliziranja. Malce me je zaneslo, se opravičujem. Tu smo predvsem zato, da si naredimo prebivanje v tej solzni dolini malo bolj znosno in lepo na ta način, da odgrnemo delček tančice skrivnosti, ki tako zelo prekriva tehnike posteljnih igric. Za čustveno plat odnosa boste pa že poskrbeli sami.

Torej, kje smo ostali? Aha. Vsi vemo, da fukati zna vsak pes. Nič ni lažjega kot poriniti svoj pohotni penis v voljno vulvo, se nekaj časa tresti in na koncu sopihajoč sesuti v kup utrujenih mišic. Konec koncev ni s tem nič narobe, vendar, če je to suma sumarum celotnega spolnega življenja nekega para, potem je to razlog za paniko. Ljudje se tako radi dvigamo nad živali in seks je zelo hvaležno področje, kjer se da to nazorno pokazati. Človek je menda edino živo bitje, ki je spolno aktivno čez celo leto, ne glede na letni čas ali vreme. Zato je toliko bolj presenetljivo, da ima samica povprečno nekje 2 ali 3 otroke v celem življenju. Kot zanimivost, menda je možnost oploditve, ko so izpolnjeni vsi mogoči in nemogoči pogoji, le tam nekje okrog 25%, zatorej fantje in dekleta, v napad! BANZAIII! Naj sokovi tečejo v potokih, kaj potokih, rekah, kaj rekah, slapovih!

Torej v nocojšnji epizodi se bomo lotili - kunilinkcije. Kunilinkcija je tenkočutna umetnost ljubiti vagino z usti in jezikom. To je delikatno opravilo, kateremu, če ga hočete obvladati pravilno, morate posvetiti veliko potrpežljivosti. Ko vam bo enkrat uspelo, ste lahko prepričani, da bosta ljubezen in hvaležnost iz vaše ženske kar bruhala.

Kot prvo, zakaj bi jo sploh prakticirali? Za to obstajajo najmanj trije razlogi:

1.) Zakaj pa ne?
2.) Ker vam je všeč
3.) Zaradi fiziološkega nesporazuma med spoloma

mf

(se nadaljuje)

Novice pred šestimi leti...

... so izšle 24. marca 1994. Naslovnica prikazuje zbor odraslih moških, ki sedijo nekje na zaprti tribuni in od prešernega veselja skačejo v zrak, od navdušenja mahajo z rokami in nasploh delujejo zelo zelo dobre volje, kot da so pravkar porušili trenutni svetovni red ter vzpostavili svojega. Sliko krasi napis »Drameljčani so ZA!«. Hm, hm, le za kaj so bili Drameljčani pred šestimi leti, da so ob tem doživljali večkratne orgazme? Pa poglejmo.

Aha, takrat pred davnimi davnimi davnimi šestimi leti so se občine ločevale oz. uradno rečeno, potekal je projekt uresničevanja lokalne samouprave oz. ustanavljanje novih občin. Za svojo občino so se ponekod po mirnih ponekod pa po žgočih debatah odločili prebivalci Planine, Dramelj, Slivnice, Dobja in Ponikve, medtem ko so se na Blagovni, Kalobju, Prevorju in Loki odločili, da ostanejo v občini Šentjur. Še posebej na Planini so med procesom glasovanja glasno in javno popljuvali Šentjur, ki da centralizira denar in zanimive gospodarske projekte, medtem ko je Planina le molzna krava in da se na račun njenih obupnih cest gradi šentjurska obvoznica, ipd.

Tistega meseca se je sprejemal tudi osnutek proračuna in ker je pri koritu vedno nepopisna gneča, tudi takrat ni šlo brez neskončnih kreganj, polemik, debat in kompromisov. Novice so pri tem ostale brez finančne podpore, saj po mnenju takratnega podpredsednika izvršnega sveta g. Zdolška Izvršni svet z njimi ni zadovoljen, ker »se nekateri občani pritožujejo nad njimi in ker med ljudmi sejejo nezaupanje...« Komentar je potreben, ampak žal ni prostora.

Največji ponos te številke je vsekakor bil intervju z dr. Jožetom Pučnikom, ki se je takrat mudil v Šentjurju. Povedal je splošno znane zadeve: Drnovšek je brezkompromisni pragmatik, kateremu je za ideologijo figo mar, da je Janša pozitivec, le da si s svojimi paranoičnimi izjavami dela bolj škodo kot korist in da bo Slovenija politično in razvojno nazadovala, dokler bodo politične sile iz leta 90 na obrobju. Ko pa bodo zopet imeli večino v parlamentu, pa se bosta pri nas začela cediti med in mleko. Povedal je še, da so šentjurske ceste sramota za vso državo.

Šentjur je obiskala še ena znana osebnost - Tone Partljič. Njegov obisk je bil bolj šaljive narave, gledališka skupina A.M. Slomšek pa je uprizorila eno izmed njegovih iger. In to še ni vse, Šentjur, pravzaprav Alpos, je obiskal madžarski veleposlanik dr. Isztvan Bologh. Pogovori so bili gospodarske narave, predvsem glede proizvodnje in izvoza Alposovih izdelkov v Madžarsko.

Nesrečni Lovski dom je takrat prevzelo še eno podjetje, tokrat iz Celja, ki si je prizadevalo obuditi ta sicer na moč všečen toda zadnjih petnajst let bolj ali manj zapuščen lokal. Ni mu uspelo.

Kot zanimivost velja omeniti še urednikov članek, v katerem se je pridušal na poslovno moralo v Šentjurju in kislo ugotovil - da je ni. V prejšnji številki objavljen poziv, naj zamudniki plačajo že prejete izvode časopisa, je bil jalov, kajti nihče od 200 uglednih občanov (predvsem obrtnikov in podjetnikov) ni poravnal svojih finančnih obveznosti do Novic. Pri tem urednik ugotovi, da ustni dogovor v Šentjurju velja figo, kajti izrečene besede se nihče ne drži. Vsakršna podobnost z uvodnikom v prejšnji številki Novic je zgolj naključna. In tragična.

mf

Utrip pred enaindvasetimi leti...

Čeprav je tole šele tretji člančič o priljubljenem Utripu, bomo tokrat naredili obdukcijo že osme številke, kajti Utrip št. 2, 3, 4, 6, in 7 ne obstajajo več. Vsaj ne uradno, verjetno pa bi se še našle na kakšnih zaprašenih podstrešjih.

Torej, Utrip št. 8 je izšel 25. aprila leta gospodovega 1979. Naslovnica je bombastična - velike mastne črke se svetijo v zaporedju: »NIČ NAS NE SME PRESENETITI«, članek, ki sledi, pa je posvečen utrjevanju vere v komunizem, ki ga kar naprej ogrožajo »zunanji in notranji sovražniki«, kajti »mnoge v svetu moti naša aktivna vloga v gibanju neuvrščenih, moti jih sistem delavskega samoupravljanja, ki vse bolj postaja model za delavske stranke po vsem svetu. Še vedno so prisotni ostanki sodelavcev okupatorjev, četnikov, ustašev, domobrancev, ki stalno poizkušajo na različne načine slabiti moč in enotnost Jugoslavije.« V takšnem smislu se članek nadaljuje in položi temelje za politično akcijo »Nič nas ne sme presenetiti«, v kateri bi sodelovali vsi občani in iskali predvsem notranjega sovražnika. Po domače rečeno, sumničili in prijavljali bi drug drugega. Kako naj bi akcija potekala, je bilo podano v alinejah. Sicer so alineje v člankih smrt za zanimivo branje (glej prispevek o zgodovini Kmetijske šole v prejšnji številki Novic), vendar Utrip, še posebej pa ta naslovni članek, nekako ni bil namenjen zanimivemu branju. Vse skupaj ima precej pridih Orwelove knjige 1984, ki lepo dokaže, kako je vojna mir - le zunanji sovražnik lahko zagotovi enotnost prebivalstva in politični mir znotraj države. Nekako tako, kot je do nedavna delovala tudi Hrvaška.

Predstavljeno je bilo tudi delo skupščine - in to v celoti v alinejah! Izgleda, da so se v Utripu zelo trudili, da njihovih člankov ja ne bi brali. Kljub temu se je avtor tega članka (ki ga ravnokar berete) skušal potruditi in potopiti v to sivino, toda že kmalu je naletel na običajne napihnjene toda prazne besedne zveze kot so »moramo,« »treba je,« »ugotavlja se,« itd, tako da ga je kmalu minila potrpežljivost. Sorry.

Od ostalih člankov velja omeniti še podroben opis Autoprevoza in Autoservisa v Šentjurju. Takemu opisu bi se danes lahko reklo reklama, oz. kar slaba reklama, kajti brez alinej seveda ni šlo. Predstavljen je bil še moški pevski zbor skladateljev Ipavcev, ki je leto poprej pod taktirko prof. Edvarda Goršiča na Naši Pesmi v Mariboru prejel bronasto plaketo, pevci pa so gostovali tudi v Szegedu na Madžarskem, v pobrateni Užički Požegi in še kje. Kot zanimivost velja dodati še, da se je avtorju predstavitve zbora zazdelo, da postaja naša družba vse bolj potrošniško usmerjena. Škoda, da ni doživel današnjih dni, da bi videl, kaj je prava potrošnika družba.

O reklamah v Utripu seveda ni ne duha ne sluha - kar seveda ne preseneča, saj oglaševanje, kot ga poznamo danes, ni bilo v duhu takratnega časa. Je pa bila zato duhu primerna fotoreportaža z gostovanja Titove štafete mladosti v naših krajih. Neka nepodpisana bralka se je še pritoževala glede kina, saj je kinooperater med predvajanjem filma nemalokrat kakšen kolut filma (cca 20 minut) kar preskočil, še posebej, če se mu je kam mudilo in je bil film predolg. Da bi se človek zjokal... **mf**

radio
ŠMARJE PRI JELŠAH
Podsreda 87,6 MHz
Boč 93,7 MHz
internet: http: //www.radio-stajerski-val.si
e-mail: desk@radio-stajerski-val.si
Studio Tel.: 063 817 10 30 063 817 10 40
Centrala Tel.: 063 817 10 11 Fax: 063 817 10 37
Štajerski val - nova pota in prijatelj več

S policijske postaje

Za nami je mirno obdobje, so povedali policisti. Kršitev JRM je bilo 14 (17 - podatki v oklepaju so za prejšnje obdobje), "hladilnik" je ostal celo prazen, kar se doslej še ni zgodilo. Tudi prometnih nezgod je bilo le 12 (17), bilo je izrečenih 123 mandatnih kazni (146), pihalo je 119 voznikov (153), alkoholno pozitivnih pa je bilo 17 (15). Alkoholni rekord je šel v Šmarje, osvojil pa ga je na cesti v Ponkvici Zvonko K. Od domačinov se je najvišje uvrstil Milan Z. iz Šentjurja, ki je po Hruševcu manevriral z 2,5 promilami alkohola v krvi, za kar pa niti vozniškega dovoljenja ne bo izgubil. Ker ga nima.

Pretep pri Jugu, kriva tudi natakarica

Dobra znanca šentjurskih policistov Damjan K. iz Repnega in Jože Z. s Podgrada sta imela svoj dan 1. marca v Jugovi oštariji v Zgornjem trgu. Čeprav sta bila okrogla in nezadovoljna drug z drugim, jima je natakarica še kar pridno natakala. Potem je prišlo med njima do tepeža in ko jo je mimogrede skupil tudi Franc Z. iz Zlateč, so poklicali policiste. Ko so le ti pridrveli v Zgornji trg, je bila situacija že čista, kajti Damjan in Jože sta izginila brez sledu. Pa ne za dolgo, ker je prič njunemu junaštvu bilo dovolj.

Tudi na Lovski koči s pomočjo natakarice

Intervencijo je zahteval 18 letni Jakob F. iz Lokarij, ker naj bi ga nadlegovala in motila njegov mir natakar'ca Barbara S. iz Zlateč. Policistom ni bilo težko ugotoviti, da je bilo ravno nasprotno. Barbari so našli drugačen greh: pretirano poslovnost. Vse dokler Jakob ni "povsem znorel", mu je pridno natakala, zaradi česar se bo v kratkem, skupaj s svojo dobro stranko, srečala s sodnikom Lichtenegerjem.

St. Juri's pub spoštuje zapiralni čas

Tega pa ni vedel 40 letni Slavko B. iz Šentjurja. Na večer pred dnevom žena ga je nekaj po 23. uri popadla huda žeja in ker pri lastniku že zaprtega lokala ni našel razumevanja za svojo težavo, stiska pa je bila neznosna, je potem, ko je zaman z vso močjo trkal po zaprtih vratih, sklenil dokončati svoje muke. Ulegel se je sredi ceste in čakal na milostnega avtomobilista. Tega k sreči ni bilo, prišli pa so policisti, ki jim ga je uspelo prepričati, da je življenje vendar le lepo.

Tudi Uroša niso spustili v Pub

Ker je takšna diskriminacija res krivična, čeprav se dogaja na Jožefovo in uro po polnoči, je povsem logično, da je 23 letni Uroš G. iz Trnovca moral urkepati po moško. Najprej je odlomil vzvratno ogledalo na enem od avtomobilov s celjsko registracijo, nato je še opravil nekaj manjših ličarskih potez z nogo (Prav mu je, Celjanu. Kaj nima doma dovolj lokalov?). Ukrep mu sicer ni odprl vrat v Pub, dobrodošel pa bo pri sodnicah na šentjurskem sodišču.

Mamila - vendarle v korak s časom

Za dokaz, da smo tudi Šentjurčani že v 21. stoletju, so poskrbeli 4 starejši mladoletniki 10. marca na brucovanju v Zapati. Policisti so jih zmotili pri spokojnem kajenju "trave", mimogrede so izsledili tudi njihovega dilerja iz Celja. Kot registrirani šentjurski avantgardi na tem področju, jim bomo v ŠN dali foto prostor na naslovnici - takoj ko bodo postali polnoletni.

Alkoholizem je naše zlo

To spoznanje je tako prevzelo dva mladoletnika iz Primoža, da sta 3. marca lastnoročno porezala vrhove sliv in 20 šparonov v vinogradu soseda Martina A. V isti akciji sta tudi sanirala soseda Janeza D., ki sta mu neškodljivo odstranila iz vinograda kar 380 trt. Pa naj še kdo reče, da zoper najbolj razširjeno drogiranje nihče nič ne ukrepa.

Lastninjenje mimogrede

Kdo je med preteklim vikendom "olastninil" z betonskimi strebri naloženo traktorsko prikolico, se sicer ne ve, ve se pa, da bodo na Meji d.o.o nekaj podobnega izbrisali iz svojih evidenc. Podobno poslovno transakcijo je izvedel tudi Jože Š. iz Nove vasi, ki je trem fantom posodil svoj mobitel, ti so mu ga pa pozabili vrniti.

Bohor je naš

Bohorski gozdovi so hvaležen kraj organiziranih tatvin lesa. Specializirana ekipa, ki ima pri tem poslu tako rekoč monopol, izdelan pa tudi dober sistem prikrivanja sledi, je bila med 11. in 12. marcem spet na delu. Policisti so jim na vroči sledi.

Povzročil prometno nesrečo in pobegnil

Denis L, 19 letni Slivničan, je na cesti na Proseniškem 7. marca povzročil prometno nesrečo, katere žrtev je bila pločevina Gabriele P. s Ponikve, in pobegnil. Policisti so ga izsledili že po 1 uri na avtoodpadu, kjer je poskušal pokrpati svojega jeklenega konjička.

F.K.

Iz letnega policijskega poročila

Promet - najmanj smrtnih žrtev v zadnjem desetletju, najbolj nevaren Šentjur

Obravnavnih je bilo 392 prometnih nezgod (+3%), bili sta dve smrtni žrtvi (4), 123 (117) udeležencev je bilo telesno poškodovani, od tega jih je 28 utrpelo hude telesne poškodbe (+ 75%).

Najpogostejši vzroki nesreč: hitrost - 108, vožnja po levi - 79, varnostna razdalja - 59, izsiljevanje prednosti -53.

Največ se jih je zgodilo v Šentjurju (64). Najbolj nevarna je cesta L. Dobrotinška z 20 nesrečami, sledita ji Ljubljanska cesta in Mestni trg oziroma križišče v Šentjurju s po 8 nesrečami.

daleč najbolj nevaren dan v tednu je petek. Ob petkih se je zgodilo 80 nesreč, na drugem mestu so ponedeljki s 63 nesrečami.

Pijemo pa ga manj

Med 426 povzročitelji prometnih nesreč jih je bilo presenetljivo le 43 pod vplivom alkohola.

Bilo je 1608 preizkusov alkoholiziranosti (1295), od tega je bilo 389 pozitivnih (432)

Kaznovanje

Sodniku za prekrške je šlo 934 voznikov, 3457 krat pa smo vozniki morali seči v denarnico na licu mesta. Začasno je bilo odvzetih 296 (337) vozniških dovoljenj, 9 voznikov je bilo pridržanih do iztreznitve.

DOBRO JE VEDETI

Požarna nevarnost

V vsej državi velja splošna prepoved kurjenja v naravi. Kazen za tak prekršek znaša 10.000 tolarjev. V preteklem mesecu so policisti odkrili in kaznovali 13 neposlušnih občanov.

Bistro glavo varuje čelada

Kontrola kolesarjev in mopedistov je pred nami. Policisti opozarjajo vse mopediste, ki imajo predelane "mašine", da jih takoj spravijo nazaj v red, sicer bodo to na njihove stroške storili sami.

Gostovanje radarja

Na šentjurskih cestah ga pričakujte v dneh med 17. in 24. aprilom.

Naj živi košarka!

Košarka je igra, ki združuje in razveseljuje.
V Šentjurju svoj klub imamo,
Kempolast smo ga poimenovali
in Lapornika za predsednika izbrali.
Ta na čelu kluba kraljuje
in si razne igre ob polčasu zmišljuje.
Če kdo s sredine igrišča koš zadane,
motor dobi, ali pa praznih rok
na tribuno odhiti.
Tehnični Pečenko prava faca je
in Kemoplastova deklica za vse.
Košakarjem Igor Pučko poveljuje
in moralo jim dviguje.
Ko na treningu so že zmatrani,
Igor jih tako harbri:
še pet krogov in lahk' greste vsi.
Če pa Pučku po maslu več ne gre,
Tomo mu pomaga že.
Za kapetana so Gajšeka izbrali,
če pa kapetana kolen' boli
in za tekmo sposoben ni,
ga Kočar koj nadomesti
in nasprotnikom koše deli.
Njega trener prav rad ima,
ker v obrambi igrati zna.
Vinko Rovšnik od daleč je v Šentjur prišel,
a je kmalu polomljen obnemel.
To sezono že igra
in vsem kaže, kaj on zna.
Igor Zorko z višino se ponaša,
nasprotnikov prav nič ne vpraša,
vztrajno koše jim deli
in prav seksi se smeji.
Dejan Tomažin se kot lev bori
in banane rad deli.
Novakoviču smo državljanstvo dali,
sicer brez njega bi ostali.
Roka ga nikoli na cedilu ne pusti,
zato Kemoplast velikokrat slavi.
Jovanovič prav dober skok ima
in prav rad kaže vse, kar zna.
Maček pred kratkim je iz vojske priletel,
kjer je pred Pučkotom blažen mir imel.
Zdaj Pučko spet nad njim kriči,
da vsem tri dni v ušesih zvoni.
Ribežl je ves vesel,
da vštric z Jovotom parket bo grel.
Kljub mladosti se ne data,
košarko res igrati znata.
D.Lapornik pa na klopc' sedi
in frizuro rihta si.
Mitja Krivec zabijat zna,
kar tud' nekaj še velja.
Košak na treningu blesti,
na tekmah pa ga videt ni.
Na igrišče v ključnih trenutkih pride,
da stotica mu ne uide.
Maček drugi vztrajno se bori,
da minutažo si pridobi.
Če si kdo kaj naredi,
zanj Ico vedno poskrbi,
na hitro nagliha mu kosti,
jih s sprejem poškropi,
in že ga nič več ne boli.
Ico misli: lahko dohtar jaz bi bil,
če bi se malo več učil.
Košarka res te razvedri
ti po žilah požene kri,
ko res dobro ekipo imamo
in nikomer se ne damo.
Še prav daleč bomo prišli,
če le sodniki ne bodo šmirali.
Za to Pečenko bo skrbel,
ki bi najrajši jih nagnal
in kar sam sodnik postal.
Pozor, nasprotniki zdaj vsi,
k vrhu Kemoplast drvi.

Katja Šepec

Sabina Hmelina-najboljša invalidska športnica Šentjurja za leto 1999

»Skupaj z vami se počutim varna in močna«

Sabina Hmelina je bila proglašena za najboljšo med športniki invalidi. Rojena je v Mariboru, kjer je živela pri starih starših, medtem ko sta njena starša delala v Nemčiji. V prostem času je veliko zahajala v telovadnico, kjer je skupaj s fanti igrala košarko in nogomet, pozimi pa so se smučali na bližnjem hribu. Ko je začela resno trenirati, so se hitro zvrstili dobri rezultati in začela se je njena strma pot navzgor. Izostanki od pouka ji nikoli niso povzročali težav, saj je bila odlična učenka, imela pa je tudi podporo razumevajočih učiteljev. Na poti do uspeha ji ni bilo vedno lahko, a je probleme z vztrajnostjo in veliko življenjsko voljo vedno premagala.
Sabina je izredno priljubljena in odprta oseba, ki izžareva toliko pozitivne energije, da z njo v hipu »okuži« vse v njeni bližini. Pravi, da jo je vabilo na razglasitev športnika leta prijetno presenetilo ter da je bila zelo vesela toplega prijateljskega sprejema. Tudi sicer se v Šentjurju dobro počuti in potrudila se bo, da bo naši občini priborila še kakšno medaljo.

Sabina Hmelina (v sredini) na sprejemu pri g. Milanu Kučanu

Večina Šentjurčanov se sploh ne zaveda, kakšno odlično športnico imajo za someščanko. Pravzaprav vemo zelo malo o tebi. Kako je potekala tvoja športna pot?

Smučati sem začela pri štirih letih, ko pa sem hodila v četrti razred OŠ v Centru za korekcijo sluha in govora v Mariboru, smo imeli smučarski tečaj. Moj učitelj je ugotovil, da sem dobro smučala in me vpisal v smučarsko šolo Pohorje in kasneje še v smučarski klub Branik. V drugem letniku srednje šole so me na zvezi za šport gluhih iz Ljubljane sprejeli v reprezentanco gluhih bivše Jugoslavije. Takrat smo tekmovali na svetovnih igrah gluhih v Italiji, kjer sem v vseh disciplinah osvojila šesto mesto. Od tedaj naprej redno tekmujem.

Si vsestranska športnica in članica društva gluhih in naglušnih. Kje še poleg smučanja dosegaš dobre rezultate?

Sodelovala sem na različnih tekmovanjih v različnih panogah, kot so: streljanje, odbojka, namizni tenis, kegljanje in kolesarjenje. Trikrat sem se udeležila kolesarske transferzale Alpe-Adria. Dolgo časa sem se ukvarjala s kegljanjem, vendar sem pred dvema letoma prenehala tekmovati, ker mi je zmanjkovalo časa in sem raje ostala pri smučanju.

Ali so pri smučanju za gluhe kakšne omejitve?

Do mladinske konkurence pravzaprav ni razlik. Težave se pojavijo na prehodu iz mladinske v člansko, oziroma profesionalno konkurenco. Žal šport gluhih, tako kot tudi celoten invalidski šport, nima statusa vrhunskega športa. To je v razmerah, ko je izjemno težko obdržati delovno mesto, zelo oteževalna okoliščina. Sicer pa sta način tekmovanja in klasifikacija podobna kot pri slišečih, vendar imamo mi svoja mednarodna, svetovna, prijateljska in druga tekmovanja. Slišeči tekmovalci imajo svoj svetovni pokal z nagradami, česar mi nimamo.

Kakšni so tvoji rezultati v iztekajoči se sezoni? Kje boš trenirala sedaj, ko ne bo več snega?

Na letošnjih evropskih zimskih igrah v italijanskem Courmayerju sem januarja osvojila tretje mesto v smuku in drugo v veleslalomu. V slalomu pa sem grdo padla in si poškodovala roko. Zaradi poškodbe nisem mogla nastopiti na mednarodnem prvenstvu, ki je bilo februarja v Avstriji. Zdaj bom za svojo pripravljenost skrbela tako, da se bom veliko »rekreirala« s svojim sinom Kevinom, kolesarila in hodila v planine, zahajala v fitnes ...

Glede na to, da smučanje ni poceni šport, me zanima, če imaš kakšnega sponzorja, ali gre denar iz lastnega žepa?

Seveda, smučanje je drag šport. V začetku sem se morala financirati izključno sama, ko pa sem dosegala dobre rezultate, sta me podprli Zveza gluhih in naglušnih Slovenije ter Zveza za šport invalidov Slovenije, katera mi je kupila opremo. Problemi so pri smučeh, saj dobimo en par smuči za vsako disciplino le na štiri leta. Če jih slučajno poškodujem, nimam pravice do novih. Iščem pomoč tudi drugih sponzorjev, a nisem vedno uspešna.

Zaradi treningov in tekem si pogosto na poti. Kako ti uspe uskladiti družino, službo, treninge in dosegati vrhunske rezultate?

Zares sem pogosto na poti. Delam v javnih delih v Celju in se seveda vsakodnevno vozim v službo. Na šest in pol letnega sina tako pogosto pazijo sorodniki. Do sedaj mi je dobro uspevalo uskladiti vse obveznosti. Predvsem zahvaljujoč moji vztrajnosti, dobri kondiciji in volji do življenja, pa tudi želji po dobrih rezultatih.

Imaš še morda kakšno drugo strast poleg športa?

Zelo veliko mi pomeni moj sin Kevin. On je zdrav, normalno sliši in je zelo živahen. Moja velika neizpolnjena želja je redna zaposlitev. V javnih delih ni perspektive, pa tudi ne morem za vedno ostati tam. Želim si delo, za katerega imam kvalifikacije in bi ga z veseljem opravljala. **Maša Kladnik**

OSEBNA IZKAZNICA

Ime in priimek: SABINA HMELINA
Datum rojstva: 22. 2. 1967
Teža: 64 kg
Izobrazba: Srednja tehniška strojna šola
Stan: živi skupaj s partnerjem Bojanom, s katerim imata sina Kevina
Najljubša hrana: lasagna, sadje
Najljubša pijača: multivitaminski sok
Najljubša barva: rdeča
Najboljša smučarka: Pernilla Wiberg
Najboljši smučar: Kjetil Andre Aamodt
Največji uspeh: Svetovna prvakinja v smuku na svetovnih igrah gluhih leta 1995 na Finskem

Odločilne in zgodovinske bitke košarkarjev Šentjurja

SMER: PRVA LIGA!

Zdaj gre zares! Košarkarji Kemoplasta se ob 30-letnici šentjurske košarke borijo za vstop v prvo ligo. Po treh tekmah končnice jim kaže izredno dobro. Po enkrat so že premagali Bežigrad in Radensko, izgubili pa so z Novo Gorico, s katero so trenutno skupaj na vrhu lestvice. Sledijo še tri povratna srečanja, kjer pa se lahko zgodi še marsikaj, tako da je za veselje še prezgodaj. Vse bo jasno v zadnjem krogu v sredo, 5. aprila, na domači tekmi z Novo Gorico.

Prvi dve srečanji lige štirih najboljših B-ligašev so Šentjurčani igrali v Hruševcu. Do tedaj vodilni Bežigrad so takorekoč deklasirali. Na žalost pa si je tekmo ogledalo izredno malo gledalcev, prvi polčas le kakšnih petdeset, nato pa se jih je morda zbralo dobrih sto, kar pa je še vedno malo. Številni ljubitelji šentjurske košarke so očitno raje po televiziji spremljali polom celjskih rokometašev v Barceloni. V klubu so se na željo trenerja **Igorja Pučka** odločili, da termina tekme ne bodo spremenili, ker ima ekipa svoj bioritem in karmo "nastavljen" na sobote ob sedmih zvečer... Glede na zmago jim verjemimo!

Na parketu smo v prvem delu spremljali izenačeno tekmo. Ljubljančani so nekaj časa celo vodili, a so domačini ob polčasu uspeli držati aktiven rezultat. Na začetku drugega dela je Kemoplast napravil delni izid 18:2 in srečanje je bilo odločeno. Šentjurčani so ponovno "povozili" tekmece in dosegli še šesto stotico (tokrat je pivo častil **Mitja Krivec**). Prva bitka je bila tako dobljena, največ pa so kot ponavadi

Lep uspeh so dosegli starejši dečki KK Kemoplast. Kot prva selekcija kluba so se uvrstili v prvo SKL. Na turnirju v Mariboru so pod vodstvom Draška Adžiča prepričljivo ugnali gostitelje in Celje. S tekmami v elitni konkurenci začenjajo že konec aprila.

pokazali **Novakovič**, **Zorko** in **Tomažin**, zelo dobra pa sta bila še **Rovšnik** in **Peter Maček**.

Že čez štiri dni je sledila nova domača tekma, ko so v goste prišli igralci Radenske iz Murske Sobote. Končno je v Hruševec prišlo nekoliko več gledalcev (kakšnih 300), ki so videli eno izmed najbolj napetih tekem v zadnjih letih. Šentjurčani so krenili bolje in zdelo se je, da bodo brez težav zmagali. Toda v zadnjih petih minutah se jim je ustavilo in Prekmurci so z neverjetno serijo štirih zaporednih trojk do tedaj neopaznega **Tomaža Očka** uspeli izenačiti. Sledil je podaljšek, kjer so bolje krenili domači, a je Radenska v zadnji minuti celo povedla. Sledila je infarktna končnica. Moštvi sta se izmenjevali v vodstvu za točko, koši pa so se dosegali le iz prostih metov. Šentjurčani so bili izjemno zbrani, saj sta Novakovič in Maček zadela vse proste mete. Do odločitve je prišlo deset sekund pred koncem. Sijajni Igor Zorko je zadel met z roba rakete in popeljal Kemoplast v vodstvo 96 : 95. Šentjurčani so uspeli obraniti zadnji napad gostov in se skupaj z navdušenimi gledalci zasluženo veselili. Tako huronskega vzdušja v Hruševcu že dolgo ni bilo, evforija pa je med igralci vladala še nekaj minut po tekmi. Navdušenja ni skrival niti vedno razsodni trener Pučko: *"Uh, tekma je bila zares napeta. Na žalost še vedno imamo obdobja "črne luknje", ko zapravimo priigrano. Po eni strani sem še bolj*

Do konca končnice so še trije krogi. Jutri in v soboto Kemoplast gostuje pri Bežigradu oziroma Radenski. Zadnjo in morda odločilno tekmo končnice bodo Šentjurčani odigrali v sredo, 5. aprila, ko se bodo ob 19. uri doma pomerili z Novo Gorico. V Ligo Kolinska se uvrsti prvak 1. B SKL, drugouvrščeno moštvo pa igra kvalifikacije s predzadnjim prvoligašem.

vesel takšnega razpleta. Do zdaj smo vedno doma deklasirali tekmece, končnice pa smo navadno izgubljali. Fantje so sebi in publiki dokazali, da imajo živce in pogum. Eno je igrati, ko imaš 20 točk prednosti, povsem drugače pa je zadeti odločilne mete, ko je "strah" celo dvorano. Na treningih fantje delajo odlično in vzdušje je na vrhuncu. Prva liga je cilj in zavest vseh! Do tja pa nas čaka še trnova pot. V gosteh igramo slabše, a kljub vsemu upam, da bomo zmagali vsaj enkrat, kar bi ob uspehu na zadnji domači tekmi zadoščalo za eno izmed prvih dveh mest. Zna se zgoditi, da bomo na kakšni izmed tekem igrali brez Igorja Zorka, ki pričakuje naraščaj. Če se bo "stvar" zgodila na dan tekme, ga na žalost ne bo z nami, kar pa moramo razumeti. Sem optimist in z malo sreče bi nam moralo uspeti."

Prvi poraz v končnici se je minulo soboto "dogodil" v Novi Gorici. Kemoplast tudi tokrat ni mogel izboljšati slabe igre na gostovanjih. Primorci so vseskozi vodili in niso dali našim praktično nobene priložnosti za uspeh. Za Šentjur sta tokrat največ točk dosegla Novakovič (28) in Ribežl (15), a to več kot za poraz s 93:78 ni zadoščalo. Poraz ni usoden, vendar bo na naslednjih dveh gostovanjih potrebno zmagati vsaj enkrat.

Ob 30-letnici organizirane košarke se torej Šentjur bori, da vstopi med slovensko košarkarsko elito. Letošnja priložnost je zares velika in škoda bi jo bilo zapraviti. Kemoplast je dokazal svoje kakovosti, prva liga pa je zdaj skoraj na dosegu roke. Z nekaj sreče bi se sanje šentjurskih košarkarskih generacij morale uresničiti. Toda prej je treba skočiti in šele potem reči hop. Srečno, košarkarji!

L. H.

Občni zbor Teniškega kluba Šentjur

Končno pod reflektorji

Pred kratkim so se pri Bohorču na vsakoletnem občnem zboru zbrali šentjurski tenisači. Ocenili so prejšnjo sezono in se skušali čim bolje pripraviti na novo. V njej bodo lahko prvič igrali tudi pod reflektorji. Skušali bodo pridobiti garderobe in nadaljevati z zdajšnjim (dobrim) delom.

Odziv je bil soliden, saj se je od 82 članov tistega večera zbralo 25 ljubiteljev tenisa. Predsednik Šešerko je obdobje enoletnega dela ocenil kot zadovoljivo, čeprav bi se dalo narediti še marsikaj več. Predvsem so premalo promovirali tenis med mladimi, še vedno so brez prostorov za garderobe, pa tudi projekt razsvetljave se je nekoliko zavlekel. Organizirali so štiri turnirje, katerih udeležba je bila solidna. Prisotni so bili na splošno zadovoljni tudi s pripravljenostjo igrišč. Največ stroškov je pobrala "razsvetljava" (450.000 SIT), največji dohodek pa društvu še vedno prinaša članarina. Občina je prispevala 150.000 SIT in pomagala pri izvedbi del za reflektorje.

Ti so sedaj že montirani na drogovih ob igriščih v Športnem parku. Teniška sezona se bo pričela predvidoma okrog 15. aprila. Takrat se bodo premierno prižgale tudi luči. Za večerno igranje tenisa bodo morali člani doplačati 250 tolarjev na igrišče. Članarine so ostale iste kot lani; člani 10.000, študenti 7.000, dijaki 5.000 in osnovnošolci 2.500 tolarjev. Še vedno so v veljavi družinski popusti. Cena nalepke za nečlane je še vedno 500 tolarjev.

V klubu bodo skušali nadaljevati v dosedanjem slogu. Organizirali bodo štiri turnirje, letos pa bodo tudi gostitelji tradicionalnega troboja Velenje-Polzela-Šentjur. Veliko energije bodo vložili v pridobitev in adaptacijo prostorov za garderobe, še prej pa bodo morali počakati kako se bo rešila nejasnost z Bakovim bifejem, kjer naj bi imeli svoje prostore. Oskrbnik igrišč bo še naprej Karli Majcen.

Razprava pod točko razno se je razvnela okrog cen za oglaševanje na t.i. tendah, zavesah na mrežah igrišč, ki med drugim skrbijo tudi zato, da tenisačev ne moti veter. Kar burno debatiranje se je končalo po godu vseh, bližajoča se košarkarska tekma Olimpije pa je umirila strasti in lahko smo se odpravili domov. **L. H.**

Začetek malonogometne lige

V petek, 31.marca, se pričenja občinska liga malega nogometa. Tekmovanje bo tudi letos potekalo v dveh ligah. 26 prijavljenih ekip bo igralo vsak petek in soboto na igrišču v Športnem parku Šentjur, kjer bo tudi izobešen razpored vseh tekem. Srečanja bodo na sporedu po 17. uri. Letošnjo ligo bodo podrobno spremljale tudi ŠN. Objavljali bomo vse lestvice, komentarje krogov in zanimivosti. **L. H.**

Šentjurski nogomet ponovno zaživel

Za začetek dve zmagi

V deželo je prišla pomlad in s pomladjo nadaljevanje nogometnega prvenstva v drugi slovenski nogometni ligi. Kot kaže je najlepši letni čas s sabo prinesel mnogo sprememb v šentjurskem drugoligašu.

Ta v primerjavi z jesenjo kaže popolnoma novo podobo. Skupščina kluba, ki se je zgodila že 15. januarja, je prinesla vidnejše novosti predvsem pri nekaterih kadrovskih spremembah. Imenovali so novega (starega) športnega direktorja **Staneta Emeršiča**, na trenersko klop pa je sedel dosedanji trener mladinske selekcije **Goran Savić**. V klub je prišel tudi **Drago Mackošek**, ki koordinira delo novega UO. Glavni cilj vseh je seveda obstanek v ligi. Prvi korak k dosegi tega cilja je uprava naredila s tem, da je dokončno poravnala vse obveznosti do igralcev, kot tudi preostale dolgove. Prav tako pa je prišlo do sprememb v igralskem kadru. Ekipo so okrepili mnogi znani nogometaši. Na posodo so prišli: **Stanko Blatnik** in **Boštjan Hodžar** iz Publikuma, ter **Ramiz Smajlović**, ki je nazadnje igral za Primorje. Poleg naštetih so podpisali pogodbe še: vratar **Goran Stankovič** (nazadnje član Maribora, sicer pa je Šentjurju pomagal že na nekaj jesenskih tekmah), **Robert Pevnik** (Potrošnik) in **Iztok Pipenbaher** (Dravograd). Zanimivo pri slednjem je, da je podpis njegove pogodbe direktno omogočil eden izmed sponzorjev. Nedolgo tega je v Šentjur iz Korotana prišel še **Zoran Zetić**. Preostanek ekipe predstavljajo nogometaši, ki so plod dobrega dela mlajših selekcij kluba.

Na vprašanje o financiranju in delovanju kluba smo od Draga Mackoška dobili odgovor: *"V Šentjurju in širše je še vedno pripravljenost za sodelovanje sponzorjev in donatorjev, ki s prispevki omogočajo normalno in tekoče delovanje. V klubu si močno prizadevamo, da bi do začetka naslednje tekmovalne sezone pridobili generalnega sponzorja. Veliko naklonjenost in pomoč pri delovanju izkazuje Športna zveza Šentjur, ki je na ta način ponovno dokazala, da ji gre za razvoj vseh športov v občini".*

Plod sprememb se kaže tudi že na samih rezultatih. Najprej so šentjurski nogometaši v gosteh premagali ekipo Montavarja iz Rogoze, na prvi domači tekmi pa večnega rivala, ptujsko Dravo. Obakrat je bil izid 1 : 0 za Šentjur. Na domačem derbiju začelja je zablestel šentjurski as **Jaka Poštrak** z golom v zadnjih trenutkih srečanja, za igralca tekme je bil izbran novinec Zoran Zetić.

Mnoge obiskovalce srečanja je presenetila nadvse pohvalna in dobrodošla odločitev uprave, saj je bil vstop prost. Kot smo uspeli zvedeti, bo tako celoten pomladanski del prvenstva. Odgovor na to potezo je podal g. Mackošek: *"Na nogometnih tekmah v Šentjurju si želimo čimveč gledalcev, kot je to bila praksa pred leti. Z njihovo pomočjo bomo lažje dosegali čimboljše rezultate."*

Kot kaže je v šentjurskem drugoligašu res zavel nov veter, kako bo v prihodnosti, pa nam bodo pokazali sami rezultati.

Luka Žerjav

Pred finalom MKL

Še v drugo prvaki?

Študentski košarkarski klub (ŠKK) se je v letošnji izdaji Medobčinske košarkarske lige (MKL) zopet uvrstil v končnico. V njej bodo štiri najboljše ekipe iz ligaškega dela tekmovanja v izločilnih bojih odločale o najboljši.

Študentje so v rednem delu tekmovanja po dvakrat suvereno odpravili vseh devet svojih nasprotnikov in zasluženo osvojili prvo mesto.

Drugo moštvo iz šentjurske občine, Ponikva, je letos pokazalo manj. S skupno petimi zmagami se je uvrstilo na sedmo mesto in za sabo pustilo tri konkurente. Večji del sezone je kazalo še slabše, vendar so šele proti koncu zaigrali s "polnim arzenalom" in popravili vtis.

ŠKK se v polfinalu meri s četrtouvrščeno ekipo po 18 krogih: Bistrico ob Sotli. Prvo tekmo so s trojko Jančiča šele v zadnjih sekundah odločili v svojo korist. Kot kaže jih je lahka sezona kar malo uspavala, čeprav o uvrstitvi v finale MKL ne bi smelo biti dvoma. Tam jih čaka boljši iz dvoboja med veteranskima moštvima Rogaške Slatine in Kozja.

Po mnenju poznavalcev se tudi letos obeta ponovitev lanskega finala (Rogaška veterani : ŠKK), kjer so študentje presenetili in osvojili svojo prvo lovoriko. Tudi letos ne skrivajo želja po ponovnem uspehu, ki jim ga lahko pokvari le nenadna okrepitev nasprotnika. **br**

Šahovske novice

Domači še vedno brez zmage...

Tretji iz serije pospešenih turnirjev, ki se je zgodil 17. marca, je spet lepo uspel. Število udeležencev še kar narašča in se je tokrat ustavilo pri 37. Da pa življenje za šahiste ne bi bilo presladko, tudi tokrat ni šlo povsem brez zapletov. Tik pred zdajci so jim namreč zasedli dvorano v PC Lipa, tako da je bilo treba najti nadomestno prizorišče. Na pomoč so jim priskočili v Gostišču Kajzler, kjer so tako prvič gostili kak resen šahovski turnir.

Prvo mesto je tokrat premočno osvojil Zorko (6,5) pred Turkom (5,5). Od naših se je najboljše odrezal **Gazvoda (5)**, ki je bil tretji, takoj za njim pa se je uvrstil **Diacci (5)**. Uvrstitev Diaccija je majhno presenečenje, čeprav je zanj znano, da mu počasnejši tempo bolj ustreza kot hitropotezni šah. To je večkrat dokazal tudi na prvenstvih kluba, nenazadnje je enkrat celo zmagal. Majhno razočaranje so uvrstitve **Jazbinška (sedmi s 4,5 točke), Plahute (13.)** in **Drobneta (16.)**, ki zmorejo vsekakor več od prikazanega. Ostali naši so se uvrstili takole: **9. Vrankič (4,5), 20. Pišek (3,5), 23. Srdič U., 26. Čadej K., 27. Čadej R. (vsi 3), 30. Zorič, 31. Klančar P. (oba 2,5), 33. Čadej L., 34. Srdič G.** in **35. Čadej B. (vsi 2).**

Skupni vrstni red: 1. Šlamberger (16), 2. Florjančič (15), **3.-6. Gazvoda, Drobne**, Urisek, Turk (13,5)..., **8.-9. Plahuta** (11,5)..., **13.-14. Pišek** (9,5) itd.

Diacci "v formi"

Marec je očitno mesec Diaccija, saj je za nameček po odličnem rezultatu na pospešenem turnirju še osvojil marčevskega hitropoteznega. Med šestimi igralci je zbral štiri točke, eno več od drugouvrščenih Drobneta in Plahute. Četrto mesto sta si razdelila Pišek in tokrat podpovprečni Gazvoda z dvema točkama, Vrankič pa je z eno osvojeno točko pristal na šestem mestu.

V skupnem seštevku po dveh turnirjih vodi Drobne (8,5), sledijo pa mu Plahuta (8), Gazvoda (7), Diacci (6), Pišek (4) itd. **[sg]**

Od Dobja do fešte v Planinski vasi

Zdaj pa vidim, kaj pomeni imeti svojo občino. V Dobju se vedno nekaj dogaja, ljudje so odprti in vse povejo, pri nas pa še župan Roman beži pred menoj, pa čeprav sem takorekoč njegova najboljša in edina predstavnica za tisk. Ampak če bo šlo tako naprej, ne bom mogla dolgo bremzati zgodovinskega toka in bom emigrirala v Dobje, kajti Pepca press je in mora biti tam, kjer sta dinamika in napredek. Pa ne gre za to, da bi kar naprej kovala v zvezde tamkajšnjega župana Francija, ker se je odpovedal polovici svoje zaslužene županske nagrade, čeprav je pred volitvami mislil, da bi lahko shajal tudi brez teh županskih fičnikov, pa je zdaj uvidel, da se tudi za blagor naroda dosti lepše dela, če človek ve, da ima njegovo početje ceno. Ali pa dobjanskega špijona iz afere Zavrč, ki se je tam ob Sotli v enem dnevu naučil toliko zemljepisja, da je zdaj menda postal profesor geografije ali nečesa podobnega na eni od celjskih šol. Tudi pri medijih gre za konkurenco. Tisti, ki več in prej da, več dobi. Kot je naredil Janžek, ki je po tvornem posvetu z Mimi, ki se spozna na jajca, lepo mirno šel mimo Frenkijeve trgovine do Jenkija, ker so njegova jajca preizkušeno bolj sveža. Pri jajcih pač ni pardona. No, z emigracijo bom še vseeno počakala, kajti lahko se zgodi, da bo Planina dobila tistih 300 tisočakov, ki so jih Dobjani iz gole poštenosti pustili v ZOOM -u na TV, pa bomo tudi mi imeli zanimivo fešto. Takšne zaslužne družine s petimi mladoletnimi otroki nam na Planini sicer ne bo tako lahko najti, ampak to me ne skrbi tako hudo, kot me skrbi za prostor za fešto, ker je pri šentviški Romihih in njihovi kulturni dvorani, ki je za veselice še edina dovolj kulturna, težko priti na vrsto. Saj bi šla tudi v Beznico, toda potem, ko je JLA - avijatičar lastnoročno vrgel čez prag Rafkota in še težjega bivšega župana, hodim tam mimo hitro in po prstih. Tudi ne verjamem, da bi se kakšna streha našla pri Avto - Jožetu, ki je tako uspešno olastninil zgornji štuk bivše občinske šole, da še muzejalci ne morejo priti do ključev, kje sem šele potem jaz, Pepca. Ampak bo že nekako. Odkar sem zvedela, da bomo na Planini imeli svojega poslanca, v objem naj bi si padla Jelinčič in naš živinski dohtar, sem precej bolj optimistična. Skoraj tako kot sosedje okrog asfaltne baze, za katere so maškare za pusta zbrale toliko podpisov podpore, da se je Kovač takoj omehčal in bo to soboto ob 7. uri zjutraj začel z rušenjem z vso mehanizacijo, tako, da bo še pred večerom, predvidoma ob 19. uri, likof, na katerega smo vsi vljudno vabljeni. Se vidimo. **Vaša Pepca**

Lahko bi bilo res...

... v priložnostnem nenehnem sodelovanju s čenčarsko agencijo EBP - Ena Baba Pravi

Kje so naši občinski možje?

Občane, ki slučajno iščejo šentjurskega podžupana, obveščamo, da ga je najlažje najti v Dramljah na Beli gori, nadžupan pa je kot navadno nedosegljiv.

Ko se zaradi drevesa ne vidi gozda

Odbor občinskega sveta za gospodarjenje s stavbnimi zemljišči je prikupno zeleno leporečil o ohranitvi gozdiča pod šolo v Proseniškem, le 100 metrov dalj v Šohto pa so motorne žage z blagoslovom istega odbora opravile dokončno "rešitev" kakšnih dveh hektarov res pravega gozda. Zanimivo: poseko so prvi opazili iz Ljubljane.

Računalniški hrošč spet usekal

Tokrat v Zdravstvenem domu. V torek, 29. februarja, so pacienti zaman tlačili svoje zdravstvene kartice v terminal in letali od ambulante do terminala, ker le ta ni hotel požreti rahlo nenavadnega datuma. Pritožbe sprejema ZZZS v Ljubljani.

Napad na versko tradicijo na Ponikvi

Zagrešila ga je velikonočnica; odcvetela je že kar za pusta.

Hura, živimo ceneje

V mesecu marcu se je občutno znižala cena življenjske košarice. Občani nabirajo regrat.

Tudi Bog le po asfaltu?

Ampak to velja le za Dramlje. Njihov občinski svetnik Škoberne je na zadnji seji sveta občinarjem očital, da so zaradi njih in zanemarjenih drameljskih cest Drameljčani ostali tudi daleč od Boga.

Priden bi bil, pa bi ga dobil

Občinski svetnik SLS Zdravko Brglez je na zadnji seji OS potarnal, da se kljub svoji funkciji vozi skoraj 300 metrov po makadamu. Z ozirom na svoj dolgi jezik in glasno izraženo nezadovoljstvo z županovim predlogom proračuna, mu sporočamo, da terenci sploh niso več tako dragi.

Bonton

Po nedavnih pisarijah v Novem tedniku o vedenju košarkarja Damjana Novakoviča (ki ga je videl le naš celjski stanovski sotrpin), ga je vodstvo kluba poslalo na instant tečaj lepega vedenja. [zarad ' nas ljehka, dokler trofi, dela kar hčje; EBP]

Še več brezposelnih bo

Če bo Občina Zapati res omejila delovni čas le do desete zvečer, se bojimo, da bodo tudi domači policisti končali na zavodu za zaposlovanje.

ŠN in Freud

Nadžupana Janeza očitno preganjajo potlačene slike iz preteklosti. Vsakič, ko prebere seksualni priročnik v ŠN, mu kri kar šine v (se ve katero) glavo. [včasih ga je v vsako luk'no tiš'al, zdaj bi pa v nebesih rad pristal; EBP]

Nerazumljiv strah

Le zakaj se trgovina, kjer je "vse najboljše in poceni" tako boji "najboljšega soseda"? [11. zapoved: ne laži potrošnikom; EBP]

Izjava meseca

Ivan Kukovič, atlet, na prireditvi Športnik leta 1999: "Bolj, ko nas jebejo, več nas je!" [gremo vsi k atletom, pa bo rešeno vprašanje slovenske natalite; EBP]

Jura in Janez

Jura je kupil dva konja, vendar ju nikakor ne more ločiti med seboj. Na pomoč pokliče svojo desno roko, Janeza: "Pri Bogu, Janez, pomagaj mi. Kako naj ju ločim, ko pa sta si podobna kot jajce jajcu?"

Janez pol ure zavzeto opazuje konja in končno reče: "Veš, Jura, zdi se mi, da je črni centimeter ali dva višji od belega".

NAGRADNA KRIŽANKA

SESTAVIL: FRANC PEŠEC	VDIHA-VAMO GA	NEKDANJI EGIPTOVSKI VODJA (NEUVRŠČ.)	LEPOTNE RASTLINE	RIMSKI CESAR	6. ČRKA SLOV. ABECEDE	OGLJIK	Križanka NOVICE	Križanka NOVICE	GESLO	AVSTRIJA	GESLO (NAD.)	ATLETSKO DRUŠTVO	GESLO (NAD.)	IME KOMIČARKE PUTRIH	Križanka NOVICE	GLICERINI	ZAKLJU-ČEK GESLA
								IME TURŠKE SKUPINE V SIBIRIJI							GRADBENO PODJETJE		
															MESTO V RUSIJI		
								KISIK		BARVILO ZA USTNICE							
										RIMSKA 50							
								POD				NEKD. CELJSKI ATLET (DIMO)					
												16. ČRKA ABECEDE					
								ŠPANIJA		JOŽE (ANGLEŠKO)				EVROPSKI DENAR			
										TOVARNA V CELJU				6. ČRKA ABECEDE			
								SNOV ZA LAKIRANJE				GLAVNI ŠTEVNIK					
												PUŠČAVNIK, SAMOTAR					
								POTREBEN TEKOČINE						CEJLON (... LANKA)			
								VRH NAD LAŠKIM									
POZNANA OSEBA							BIKOLOVEC							DEBELA PALICA			
							REKA SKOZI VELENJE							DRŽAVA V MALI AZIJI			
RODOVI					ZNORELI, OBNORELI										LITIJ		
					NADLEŽNE ŽUŽELKE	DUŠIK									NORD		
KOZMONAVT										SMEROKAZI (..... KAZALCI)							RADIJ
										NARODNA BANKA							
TRGOVINA V ROGAŠKI SLATINI						SOKRATOVA ŽENA									ŽVEPLO	POLMER	
						GRAM										KALIJ	
ODPADNIK									NAREJENA IZ BETONA								

SLOVARČEK: HAKASI - TURŠKA SKUPINA V SIBIRIJI, NASER - EGIPTOVSKI VODJA, IŽEVSK - MESTO V RUSIJI

Za pravilno rešitev križanke iz prejšnje številke podeljuje nagrade **Cvetličarna Majda** iz Šentjurja. Žreb je določil, da darilni bon za nakup rož v Cvetličarni Majda v vrednosti 3.000 SIT prejmejo **Marija Krofl** iz Planine, **Anica Oset** iz Šentjurja in **Tomaž Medved** iz Ponikve. Čestitamo!

• NAJVEČJA PONUDBA JAPONSKIH VOZIL TOYOTA, SUZUKI IN SUBARU •

TOYOTA

YARIS - EVROPSKI AVTO LETA

YARiS z motorjem 1.0 ali 1.3 že od 1.934.400 SIT

OPREMA: el. paket, daljinsko centralno zaklepanje, drugi airbag, servo volan, radio aparat, ABS, na izbiro 3 ali 5 vrat

SUZUKI

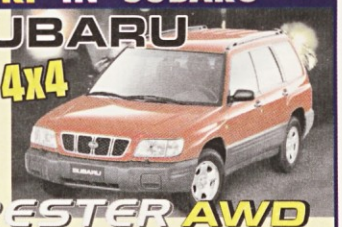

AKCIJA
V račun vzamemo nad 10 let staro vozilo za vrednost 200.000 SIT.

že od SWIFT 1.206.000 SIT

OPREMA:
SWIFT ima v serijski opremi dve zračni vreči, bočne ojačitve, centralno zaklepanje in električni pomik sprednjih stekel. Izbirate lahko med navadnim in servo volanom. Pri nakupu lahko izbirate med sedmimi barvami, med katerimi so tudi metalne. Za vsa vozila Suzuki velja 3-letna garancija. Oba modela lahko naročite tudi s klima napravo.

SUBARU

4x4

FORESTER AWD
NOVO MODELNO LETO 2000
že od 4.600.000 SIT

PONUDBA RABLJENIH VOZIL (VITARA, SAMURAI, FRONTERA, KIA, ALTO...)

PRODAJNO SERVISNI CENTER
ANDI AVTO d.o.o.
Salon Celje, Miklošičeva 5, 483-473 • Salon Šentjur, 743-086, servis in rezervni deli, 743-389

POPUSTI ZA LETNIKE 1999 OD 50.000 DO 300.000 SIT
Delovni čas:
ŠENTJUR – pon-pet: 8.00-17.00, sob: 8.00-12.00,
PE Celje – pon-čet: 8.00-18.00, pet: 8.00-15.00, sob: 8.00-12.00

UGODNI KREDITI TOM + 4,5%
KREDIT NA POLOŽNICE
STARO ZA NOVO
STARO ZA STARO - LEASING

OPTIKA
OČESNA AMBULANTA Gleščič
tel.:063/441-803
Gosposka 23, 3000 CELJE - Ul. Leona Dobrotinška 6b, 3230 ŠENTJUR

Največja in najkvalitetnejša izbira okvirjev
z eno do deset letno GARANCIJO

GUCCI
ANNE KLEIN
VERSACE
VUILLET VEGA
VALENTINO
GIANFRANCO FERRE LUNETTES
Christian Dior
VOGUE occhiali
Ray-Ban

Elektro BUM
Trgovina z elektro materialom
Drofenikova 16, 3230 Šentjur
• ANTON SELIČ s.p. • ☎ 063 749 0950, 041 611 603 • fax 063 749 0951 •

ELEKTROINSTALACIJE IN TRGOVINA
TRŽNICA ŠENTJUR

• VELIKA IZBIRA SVETLOBNIH TELES • REFLEKTORJI, PLAFONIERE, LESTENCI •

3.250,00 SIT

2.690,00 SIT

KOLO SCOUT
AKCIJSKA CENA
38.990,00 SIT

fotografije so simbolične

druga kolesa... do 12% popust za gotovino
novi modeli... do 5% popust za gotovino

varčne žarnice že od 1.190,00 SIT

odpiralni čas...
pon - pet 7.00 - 18.00
sob 7.00 - 13.00

Celje - skladišče
D-Per
18/2000
5000008049,3
COBISS
OSREDNJA KNJ. CELJE

Mercator

Mercator Jelša, d.d., Šmarje pri Jelšah

Dobrodošli v svetu odličnih nakupov!

Mercator*združujemo najboljše*